

一、政治

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી ગ્રંથાલય]

અનુક્રમાંક ૨૭૨૪૭ ચિત્રપટ

ગ્રંથનામ ઈશ્વરજીવન ।

તારીખ ૧૧/૬/૬૬

ઇશ્વર પ્રાર્થના

અસત્યો માંહેથી પ્રભુ પરમ સત્યે તું લઇજા
ઉંડા અંધારેથી પ્રભુ પરમ તેજે તું લઇજા
મહા મૃત્યુમાંથી અમૃત સમીપે નાથ લઇજા
તું હીણો હું છું તો તુજ દરશના દાન દઇજા

નવમીત

પ્રકાશક :

નવનીતલાલ ધીરજીભણદાસ દલાલ

શ્રી કૃષ્ણ ભગ્નાશ્રમ

કોરોનેશન (શ્રી નિવાસ) બીલ્ડીંગ,

સી. પી. ટેન્ક રોડ મુંબાઈ ૪.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
ગુજરાતી કોલેજ
૨૭-૨૪૭

સંવત ૨૦૦૫

અક્ષય તૃતીયા

પહેલી આવૃત્તિ

મુદ્રક :

કાંતીલાલ ભોગીલાલ પટેલ,
ધર્મ વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ,
પહેસો ભોઇવાડો, ભુલેશ્વર,
મુંબાઈ ૨.

શ્રી જાપાલ કૃષ્ણ
 કાન કાળા બંગ્લીવાલા હે જોવાળા શામળા
 ભકત પાળા હીન દયાળા દેજો ભકિત નિર્મળા

નિવેદન

ઈશ્વર પ્રાર્થના નામની આ પુસ્તિકા શ્રીકૃષ્ણભજનાશ્રમ તરફથી પ્રગટ કરવામાં આવી છે. જેની અંદર ભજનાશ્રમમાંથી અગાઉ છપાઈ ગયેલ ઈશ્વર પ્રાર્થના લેવામાં આવી છે સાથે સાથે શ્રીનારાયણકવચ ગદ્યમાં તથા પદ્યમાં તથા શ્રીરામ રક્ષા પણ છે. સંતોના સમાગમ, પ્રભુભક્તિ, પ્રભુદર્શન તથા સર્વ આત્યંતિક દુઃખોની નિવૃત્તિ અને પરમાનંદની પ્રાપ્તિ માટે ભક્તો એ કરેલી પ્રભુની પ્રાર્થનાના પદો છે. ખ્યારા કોઈપણ સંકટ કે દુઃખ જગતમાં એવું નથી કે જે સાચા દિલની પ્રભુ પ્રાર્થનાથી દુર ન થાય. જગતના એકે પધારેલા પાવનકારી સંતો કે જેઓને પગલે પગલે પુનીતતા અને પાવનતા હતી શબ્દે શબ્દે જગતના જડ જીવોના મોહ આવરણ અને માયા હઠાવવાની શક્તિ હતી એવા સંતોએ પોકારી પોકારી કહ્યું કે સવારે ઉઠી દરરોજ પ્રભુ પ્રાર્થના કરો. પ્રાર્થના એ એક મોટામાં મોટું હથિયાર છે ભક્તિ સામે પ્રભુ પ્રાર્થના સામે કુંભારાણી તલવાર કે દિરણ્યકશ્યપુનું જોર ચાલ્યું નહોતું. ભગવાનના સાચા ભક્તોને ચિંતામાં રહેવાની જરૂર નથી. દ્રઢ આશરો મનમાં રાખી પ્રભુની પ્રાર્થના કરશો તો સર્વ દુઃખો દુર થશે અને સર્વ કામનાઓ સિદ્ધ થશે.

‘નવનીત’

અસિત ગિરિસમસ્થાત કન્નજલં સીધુ પાત્રે
 સુર તરુવર શાખા લેખીની પત્ર મુવીર્;
 લિખતી યદી ગૃહીત્વા શારદા સર્વ કાલમ્
 તદપિ તવગુણાના મીશ પારં નયાતિ

હે અખિલ જગતના નાથ શાન્તી દાતા પરમ કૃપાળુ
 સતચિદાનંદ પરમાત્મા :— નિલગીરી પર્વત જેટલી શાહી હોય,
 મહાસાગર જેવડો ખડીયો હોય સર્વ દેવતાઈ ઝાડોની કલમ
 ખનાવી હોય પૃથ્વીના પડ જેવડો કાગળ ખનાવ્યો હોય અને
 સર્વથી સરસમાં સરસ લખવાવાળાં શારદા દેવી સર્વદા લખ્યા કરે
 તો પણ હે નારાયણ તારા ગુણોના પાર આવે એમ નથી

નમામી નારાયણ પાદ પંકજમ્
 કરોમી નારાયણ પૂજનમ્ સદા
 વદામી નારાયણ નામ નિર્મલમ્
 સ્મરામી નારાયણ તત્ત્વમવ્યયમ્

નારાયણ

નારાયણ

નારાયણ

હે
 પ્રભુ
 તમે એક
 છો અણંત છો
 અનંત છો વ્યાપક છો
 નિર્વીકાર છો સર્વાધાર છો
 સકળ વિશ્વના સ્વામી છો અને
 સર્વ શક્તિમાન છો તમે સર્વ ગુણોના
 નિધિ છો તમે દયાના સાગર છો અને તમે
 અધમ ઉધ્ધારણુ છો તમારો મહિમા અગાધ છે
 તમારું હૃદાયપણ અપાર છે તમે રાજાઓના રાજા
 તથા દેવોના પણ દેવ છો અને તમારી અકળ ગતિના
 કાર્ષ પાર પામી શકતું નથી હે મહા મંગળકારી
 અણંત સતચિદાનંદ પરમ કૃપાળુ પવિત્ર પિતા
 મહાન મંથિર તમારા એવા ગુણોને
 મ્હોટાઈમાં મ્હોટું મન લય કરવા
 માટે અને તમારી સત્ય સેવા
 કરવાને ખાતર શુદ્ધ અંત
 કરણના પ્રેમથી માન
 પૂર્વક હજારો હજાર
 વાર હંડવત
 પ્રણામ કરું
 છું.

અનુક્રમણિકા.

પદ	પાનું	પદ	પાનું
હાથર પ્રાર્થના	૧-૩	૮૯ અહોનંદના નંદ	૫૯
શ્રીનારાયણ કવચ	૪-૬	૮૧ અનાથોના નાથ	૫૪
શ્રીરામ રામ રઘુનંદન	૬-૭	૯૧ અખીલ જગત	૬૧
શ્રીરામ રક્ષા	૮-૧૨	૯૨ અકલિત કળા	૬૧
નુતન વર્ષ	૧૪૨	૯૪ અયોધ્યા કેવાસી	૬૨
શ્રીનારાયણ કવચ પદ્યમાં ૧૪૩-૧૪૮		૧૦૭ અંત સમયપર	૭૨
પ્રાર્થનામય ધુતો ૧૪૯-૧૫૧		૧૨૯ એક ભક્તિ તમારી	૮૬
ભજનો		૧૩૨ અમને અંત	૮૮
અ. આ.ઈ ઉ		૧૩૭ અમખાળકોને	૯૨
૫ આંખસડી આગે	૧૫	૧૪૫ અંજની નાનયા	૯૬
૮ ઐ આપો ઐ આપો	૧૭	૧૫૯ અહો વિશ્વપતિ	૧૦૬
૨૪ અરજ કરે છે મીરાં	૨૪	૧૬૧ અપરાધ ક્ષમા	૧૦૭
૨૬ અઅમે શરણુ	૨૫	૧૬૨ અહો દેવ હું તો	૧૦૭
૨૮ પ્રતની ખીનતી	૨૭	૧૬૪ અભિવંદન	૧૦૮
૩૨ એકવાર દર્શન	૨૮	૧૬૫ અન્યનદિ પ્રભુ	૧૦૯
૩૪ હતના તો કરના	૨૯	૧૮૫ અરજ સુણો	૧૨૩
૪૭ અમનો મેરી ગતિ	૩૭	૧૮૯ એક વારઆ જીવનમાં	૧૨૬
૬૦ અંતએજ પ્રભુ	૪૪	૧૮૩ અમને ભક્તિથી	૧૨૮
૬૫ ઉપકાર તમારા	૪૬	૧૯૫ એક ભક્તિવિના	૧૨૯
૬૮ અક્ષર ધાનના	૪૮	૧૯૬ અમનેનીત નીત	૧૨૯
૭૯ આશરો નારો	૫૩	૨૦૫ અચ્છા મેરાદીનાનાથ	૧૩૩
૮૦ અરજ અમારી સુણો	૫૪	૨૦૬ અમારા પ્રેમની	૧૩૪
		૨૦૭ અહો વિશ્વના દેવ	૧૩૪

પદ	પાનું	પદ	પાનું
૨૧૨ અહોનાથ હેતે હવે	૧૩૭	છ	
૨૧૩ આઅરજી ઉરમાં	૧૩૯	૧૨૩ છે અરજી ઉરની	૮૨
૨૪૫ અરજ સુણો	૧૨૩	૧૩૦ છે એક ભરસો	૮૬
		૧૫૧ છોઅનર અમર	૧૦૧
ક		જ-ઝ	
૧૯ કૃષ્ણ ગોપાળ	૨૧	૭૫ ઝંખુ છું દીન	૫૧
૭૭ કર્ણાણ કર્ણા	૫૨	૭૬ જોવો તેવો પણ	૫૨
૭૮ કધપેરેથીરતુતી	૫૭	૧૦૬ જપ જપ કૃષ્ણ	૭૨
૯૯ કૃપાસીધુ ઇશ	૬૫	૧૨૦ જીવનભર એ	૮૧
૧૨૨ કહોકયારે	૮૨	૧૫૨ જયજગપાળ કયાળ	૧૦૨
૧૨૬ કૃષ્ણ કનૈયા	૮૪	૧૫૩ જયદેવ જયદેવ	૧૦૨
૧૨૭ કર્ણાનીધી	૮૪	૧૫૪ જયજય જગત કર્તાર	૧૦૩
૧૩૪ કરદયા હસકે	૮૯	૧૮૧ જગજાય હે દેવ	૧૧૯
૧૩૮ કર્ણાતણા	૯૨	૨૦૩ જય જગદીશ હરે	૧૩૨
૧૩૯ કુંજ વિહારી	૯૩	૨૦૪ જયકાળ તણા	૧૩૩
૧૬૦ કૃપાવિના પ્રભુજી	૧૦૬	ત	
૧૮૨ કૃપાસાગરા	૧૨૦	૧૨ તારી મહેન્તી દહેર	૧૯
૧૯૨ કરકે કર્ણા	૧૦૭	૨૧ તું તારા બીરદ	૨૩
ગ		૨૨ તુમ બીન મેરી	૨૩
૩૩ ગોપાલા મેરી	૨૯	૩૭ તેરી શરણપડા	૩૧
૧૭૧ ગરૂડે ચઢી આવજો	૧૧૨	૪૮ તમેમોટા છો	૩૭
ચ		૯૮ તુંમારો આધાર	૬૫
૧૧૮ ચરણોનો દાસ	૭૯	૧૨૪ તમે દર્શન દો	૮૩
૧૬૪ ચરણશરણ	૧૨૮	૧૨૫ તારે આશરેરે	૮૩
		૧૪૩ તમે જીવ સકળના	૯૫

પદ	પાનું	પદ	પાનું
૧૪૪ તમેગોવિંદ ગરીમ	૯૫	૨૫ નાવ કિનારે લગાય	૨૪
૧૫૫ તમે પ્રભુ પ્રભુ છો	૧૦૪	૩૬ નારાયણ મે શરણુ	૩૦
૨૦૦ તુમે રૂપ વેળો વેળા	૧૩૧	૧૧૩ નૈયાને પાર	૭૬
૨૦૨ તુજ ગતી પ્રભુજી	૧૩૨	૧૪૨ નંદાજીના લાલારે	૯૪
દ-૬		૧૪૮ નરહરિ સદાનાથ	૯૭
૨૦ દત્તારકાનાવાસીરે	૨૨	૧૫૭ નાથ વીના સંકટ	૧૦૫
૨૯ દીનકો દયાળ	૨૭	૧૫૮ નમસ્તે નમસ્તે	૧૦૫
૩૮ દીલાદેખીય	૩૧	૧૭૦ નલિમાત તેની	૧૧૧
૪૪ દીલમાં જ્યોત	૩૫	૧૭૮ નમી નમી નાથ	૧૧૭
૫૦ દામોદર દુઃખડા	૩૯	પ	
૫૯ દાસ તમારા દાસ	૪૪	૪ પ્રભુ બુધ્ધી અમારી	૧૪
૭૧ દીનાનાથ દયા	૪૯	૯ પ્રભુ એક અરજ	૧૭
૭૪ દુઃખજાને નારી	૫૧	૧૫ પ્રભુ મને તારો	૨૦
૮૪ દીનાનાથ દયળ	૫૬	૨૭ પ્રભુ પાતલ પકડી	૨૫
૯૦ દેવ ડાકોરવાલા	૬૦	૩૯ પ્રભુ કર સખ દુઃખ	૩૨
૯૭ દુઃખતી હમારી	૬૮	૪૨ પ્રભુ ધ્યાન ધર	૩૩
૧૧૨ દમદે પ્રભુ	૭૫	૪૩ પ્રભુ તું અપરમપાર	૩૪
૧૧૯ દે દર્શન તું	૮૦	૪૫ પ્રભુ જીવનતી મમ	૩૫
૧૫૬ દયાળુ જગ સર્જન	૧૦૪	૫૬ પ્રભુ મને પત્રકે	૪૨
૧૮૮ દુઃખ દુર કરો	૧૨૫	૫૭ પ્રભુ ચરણુ	૪૨
૨૦૧ દરશન દેતા	૧૩૧	૫૮ પ્રભુ શરણા મતિ	૪૩
૨૧૧ દીનનો દયાળ	૧૩૬	૬૧ પ્રેમ પુરો પ્રગટાવો	૪૪
૨૧૪ દુનીયાના દુઃખ	૧૪૦	૭૦ પરમ કૃપાળુ દીનદયાળુ	૪૯
૧૭૨ ધન્ય શ્રી જમના	૧૧૪	૮૭ પરમઓ પ્રભુ	૫૭
૧૮ ના પડે પુરું તમ	૨૧	૯૬ પાંદુરંગ પાંદુરંગ	૬૩

પદ	પાનું	પદ	પાનું
૧૧૪ પ્રભુ અરજ એક	૭૬	૪૯ મારેઅંત સમયે	૩૮
૧૨૮ પ્રભુને પ્રાર્થના રે	૮૫	૫૪ માંગુ હરિએવું	૪૧
૧૩૬ પ્રભુ એવા સમયમાં	૯૧	૮૨ મારીલાજ તમારે	૫૫
૧૪૯ પ્રભુ અંતર યામિ	૯૮	૮૫ મારી નાડતમારે	૫૬
૧૬૩ પ્રભુ સર્વ શક્તિ	૧૦૮	૮૬ મારા હાથપડયા	૫૭
૧૬૬ પરબ્રહ્મ અંતત	૧૦૯	૯૫ મારીરહાયકરો	૬૩
૧૬૭ પ્રભુ છા મંગલ	૧૧૦	૧૦૩ મારા સાચા	૬૮
૧૭૯ પિતાના પિતા	૧૧૮	૧૦૫ મારી આવલડી	૭૧
૧૮૦ પ્રભુ પદે અમે	૧૧૮	૧૦૮ મારી આશાના	૭૩
૧૮૪ પ્રભુમું હુ	૧૨૩	૧૦૯ માંગુ હુંતો	૭૩
૧૮૬ પરમ છબ્બને	૧૨૪	૧૩૧ મારામન મંદીર	૮૭
૧૯૭ પતિત પાવન	૧૩૦	૧૩૫ મુને ધડી નથી	૯૧
અ		૧૪૧ મને પ્રાપ્ત	૯૪
૧૩ બાપજી પાપમે	૧૯	૧૬૮ મંગળા છે નામ	૧૧૧
૬૪ બીજે પ્રભુ કયાં	૪૬	૧૯૦ માફનાવચ્છયું	૧૨૬
૮૮ બંસીધર કૃષ્ણ	૫૮	૧૯૧ મહારીવારે ચટોને	૧૨૭
૧૯૯ મારે પાંડુ રંગા	૧૩૧	૨	
ભ		૩૦ રઘુપતિ કૃપાળુ	૨૮
૫૩ ભક્તિમાં ભગતી	૪૧	૬૨ રણછાડરાય હવે	૪૫
૧૪૭ ભગવન પડાહું	૯૭	૬૩ રાખેનાથનેહું	૪૫
મ		૬૭ રક્ષા કરો રક્ષા	૪૭
૩ માતૃસરસ્વતી	૧૪	લ	
૬ મારા આત્મ	૧૫	૧૧૦ લેજે સંભાળ	૧૫૪
૧૦ મારાનાથજી મુજને	૧૮	૧૧૧ લેજે સંભાળ તું	૭૫
૧૧ માહરે તો તાહરા	૧૮	વ	
		૧ વિદન હરણુ	૧૩
		૩૧ વંદુ શ્રીહરિપદ	૨૮
		૫૫ વારેવારે વહાલા	૪૧

ભક્તરાજ શ્રી કબુભાઈ

** ઈશ્વર પ્રાર્થના. **

હે પરમ પવિત્ર પરમાત્મા પરમ કૃપાળુ પરમેશ્વર હું આ સંસારના મોડ પાસમાં પડેલો છું તેમાંથી મુક્ત કરનાર તું સમર્થ છે. મારે સાચા આશ્રય માત્ર તારો છે, તું મારું રક્ષણ કરનાર ભયથી બચાવનાર છે. એમને મોટો આધાર આશા તથા વિશ્વાસ છે, કૃતિલતા કુરનાથી ભરેલો અને પાપિષ્ઠ છું, તે તારા વિના કેને શરણુ જાઉં, તારી દયાની છાયા વિના હું ક્યાં જઈને વિશ્વાસ પામું, હે દયાગ્રીધુ પ્રભુ, હું તારો છું, તારી આગલ મારા મનના બધા ઉભરા કહાડીને અભિવંદન પૂર્વક પ્રાર્થના કરું છું કે મારાં પાપ કર્મોને બાળી નાંખી મારું મન પવિત્ર કર, સઘળી દુર્વાસના, સઘળા પાપ સંકટોપ તથા સઘળા દુર્વિકારો મારા મનમાંથી જડમૂલથી કાઢી નાખ હે કારણ્ય મુર્તિ પ્રભુ, હું મારા મનમાં વિચાર કરું છું, તો તારી સાથે મારે ગંભિર, પવિત્ર અને દીર્ઘ સંબંધ કેટલો બધો છે, અને તે સંબંધ ભુલી જઈને મેં કેટલાં બધાં દુષ્ટ અને ઘોર કર્મ કર્યા છે, મારો અધર્મ અનાચાર કેટલો છે, જે તારો દયાલ સ્વભાવ ન હોત તો હું કદી પણ ક્ષમાને પાત્ર થાત નહી, તારી શુભ પ્રેરણા પાળવાને બંધાયેલો છતાં ઘણી વેળા તે ઉલંઘી છે, તારા ઉપકારો ભુલી જઈને કૃતઘ્ની થયો છું, તેં મને સારે માર્ગે જવાની તથા ભયથી બચવાની સૂચના આપ્યા છતાં તેના ઉપર મેં લક્ષ આપ્યો નથી, તારી મારા ઉપર પ્રીતિ છતાં મેં તારા ઉપર પ્રીતિભાવ રાખ્યો નથી, મારી પ્રીતિ સંસારના ક્ષણિક સુખો સાથે અમર્યાદે વળગી રહી છે, આ બધો વિચાર કરું છું તો તારા આગળ હું એક શબ્દ પણ ઉચ્ચાર કરવાને યોગ્ય નથી, મારાં દુરિત કર્મથી લબ્ધ પામી ધ્રુજતો ધ્રુજતા તારી પાસે ઉભો રહ્યો છું, અપરાધી છું, તું મારું રક્ષણ કર, મારો ઉધ્ધાર કર,

હું પાપ કર્મના જરૂરે પશ્ચાત્તાપ કરીને ક્ષમા માગું છું, તે દ્રુપા કરી મારી આ પ્રાર્થના સ્વીકારીને મને સદ્વિચાર તથા સુમતિ આપ અપવિત્ર વિચારથી મને વેગળા રાખ. ખોટા સંગથી મને છોડાવ. ધાર્મિકપણના ખોટા ઢોંગ તથા હંભથી મને દુર રાખ, મિથ્યાભિમાન કામકોષ લોભ તથા પ્રપંચથી મુક્ત કર, જે ક્રીયાથી તારા ઉપરની મારી પ્રીતિ ઘટે એવી ક્રીયાથી માફ મન નિવૃત્ત કર, મારામાં જે ભુલ ખોટાં હોય તે કહાડી નાખી નીતી તથા સદાચારમાં માફ મન પ્રવૃત્ત થાય એવી યોજના કર, મારા મનમાં ખોટી વાસના તથા ખોટા સંકલ્પ ઉત્પન્ન થાય તે વેળા તારું સ્મરણ કરીને તે વિચારોને મનમાંથી કહાડી નાખવાની મને શક્તિ આપ અધ્યાત્મિક મુખ્ય ભેગવવાને હું યત્ન કરું તેમાં તું સહાય રહે. હે પરાત્પર ભગવાન, કાયા, વાણી, મન, ઈન્દ્રિય, બુદ્ધિવડે, આત્મવડે તથા પ્રકૃતિના સ્વભાવવડે જે જે કર્મ કરે છું તે હે પરમેશ્વર હું તેને અર્પણ કરું છું. દયાળુ પિતા, સર્વે રીતે હું તારો છું, તું મારું સર્વ કાળ રક્ષણ કર તું મારો માતા પિતા છે. તું મારો જંધુ તથા તું મારો મીત્ર છે, મારી વિદ્યા તથા દ્રવ્ય તું છે, હે દેવ, તું મારું સર્વસ્વ છે, હું અહર્નિશ સહસ્રાવધિ અપરાધ કરું છું. મને તારો દાસ જાણીને હે પરમેશ્વર મારા અપરાધ ક્ષમા કર. હે ભગવાન આ હવેકોટ તમારી માયા વડે મોહિત થયો છે, તેથી હું અને આ મારું, એવા મિથ્યા મમત્વ કરીને કર્મના માર્ગમાં ભટક્યા કરે છે, તેમાંથી મુક્ત કરનાર આપજ છે. હે વ્યાપક ભગવાન, હું મુખ્ય આ દેહ પુત્ર ઘર સહી ધન અને સ્વજન વિગેરે સ્વપ્ન સરખા મીથ્યા પદાર્થોને સાચા માનીને સંસારમાં ભટક્યા કરું છું અનિત્ય એવા કર્મના કૃપાને નિત્ય માનનાર અનાત્મા દેહને અત્મા માનનાર, દુઃખ રૂપ ઘરબાર વગેરેમાં આશક્તિ રાખી સુખરૂપ માનનાર મુખ્ય દુઃખમાંજ રમનાર અને અજ્ઞાનથી ભરેલો હું પ્રેમના ધામરૂપ અને આત્મારૂપ આપને જાણુંતા નથી, મુખ્ય મનુષ્ય જેમ જાડ વગેરેથી

દેંકાયલા ખરા પાણીનો ત્યાગ કરીને ઝાંઝવાના પાણી તરફ દોડે છે તેમજ હું પણ આપને છોડીને દેહાદિક મિથ્યા વસ્તુ તરફ દોડું છું કામ તથા કર્મથી પરાજય પામેલાં મારા મનને બળવાન ઇંદ્રિયો વિષયો તરફ ઘસડી જાય છે. તે મનને કૃપણ બુદ્ધિવાળો હું રોકી શકતો નથી તે હું હે મશ્વર દુરાત્માઓને દુર્લભ એવા તમારા ચરણમાં શરણ આપ્યો છું, અને તે પણ તમારા અનુગ્રહ છે, એમ હું માનું છું હે પુરૂષોત્તમ પ્રભુ. પુરૂષનો જ્યારે સંસારમાંથી છુટકો થવાનો હોય ત્યારે સત્પુરૂષોની સેવાથી તમારી ભક્તિ કરવાની મતી થાય છે, માટે હે નાથ મને અખંડ સુમતિ આપો ને તમારા પાદારવિંદની ભક્તિ તથા પ્રેમ આપો જેથી હું નિત્ય આપના આનંદ સ્વરૂપમાં નિમગ્ન રહીને મારી જીંદગીના બાકી સંદેશ દહાડા પુરા કરીને દેહ છુટવા ટાણે તમારા ચરણકમલમાં મળી જાઉં એવી કૃપા કરજો.

હે પ્રભુ, આ જગતમાં જેટલી જાતના આધાર છે તે બધા આધાર અધુરા છે, ને ક્ષણિક છે. પણ આપનો જે આશ્રય છે તેજ એક ખરા આધાર છે, માટે હે નાથ, હવે તો અમને તમારો આશ્રય મળે તેમ કરો, હે પ્રભુ, તમે પાપરૂપી અંધકારના ઢગલાનો નાશ કરનાર છો, અને અમે હજી પાપમાં જ પડેલા છીએ માટે અમારાં પાપ નાશ કરવા સારૂ અમે આપને શરણે આવીએ છીએ.

હે પ્રભુ, જેઓ તમારે આશરે રહેલા છે તેઓની સામે કદી ઐરાવત જેવા બહુ મોટા માથાવાળા મદ્દ ઝરતા મદોન્મત્ત ને બહુ કોષે ભરાયેલા ગાંડા હાથીઓ ચાલ્યા આવતા હોય તો પણ તેઓને ભય લાગતો નથી, એવું આપના આશરામાં બળ રહેલું છે, માટે હે નાથ, અમને આપનો એવો અભય પદવાળો આશ્રય આપવાની કૃપા કરો.

શ્રી નારાયણ કવચ.

ૐ ગરુડની પીઠ ઉપર ચરણકમળને ધારણ કરનાર, આઠ સિદ્ધિઓ વાળા, આઠ બાહુવાળા અને તેમાં શંખ, ચક્ર, ઢાલ, તલવાર, ગદા, બાણ, ધનુષ, અને પાશને ધારણ કરનાર શ્રીહરિ મારી સર્વ પ્રકારે રક્ષા કરે, જળમાં મત્સ્યાવતારધારી ભગવાન જળાશયે ઉપ વરણના પાશથી મારી રક્ષા કરે, માયા વડે બટુક બનેલા વામનજી સ્થળમાં મારી રક્ષા કરે, આળા વિશ્વરૂપ ત્રિવિક્રમ ભગવાન આકાશમાં મારી રક્ષા કરે, અસુરના મોટા મોટા અધિપતિઓના શત્રુ ભગવાન નૃસિંહ સંકટહારક રણવગડાઓમાં, અને સંઘ્રામ વગેરેમાં મારી રક્ષા કરે, પોતાની દાઢવડે પાતાળમાંથી પૃથ્વીને ઉધ્ધાર કરનાર ભગવાન યજ્ઞમૂર્તિ વરાહ માર્ગમાં મારી રક્ષા કરે, પરશુરામ પર્વતોનાં શિખરોઉપર મારી રક્ષા કરે, અને ભરતના વડા ભાઈ શ્રીરામ તથા લક્ષ્મણ પ્રવાસમાં મારી રક્ષા કરે, અભિચાર વગેરે સર્વ ઉચ્ચ ધર્મથી અને પ્રમાદથી નારાયણ ભગવાન મારી રક્ષા કરે. નર ભગવાન ગર્વથી યોગના સ્વામી દત્તાત્રય યોગના વિનાયકથી ગુણના સ્વામી કપિલદેવ કર્મનાં બંધનથી, સનતકુમાર કામદેવથી, હયગ્રીવ ભગવાન દેવતાઓને પ્રણામ ન કરવાથી અપરાધમાંથી તથા દેવર્ષિઓમાં મુખ્ય મુનિ નારદ ભગવાનની પૂજામાં જે કાંઈ વિધન નડે તેમાંથી અને કચ્છપાવતારી શ્રીહરિ સર્વ પ્રકારના નરકમાંથી મારી રક્ષા કરે, ભગવાન ધન્વંતરી કુપથ્યમાંથી, ગિતંદ્રિય ભગવાન ઋષભદેવ કામક્રોધાદિકના ભયમાંથી, યજ્ઞાવતારી ભગવાન લોકાપવાદથી બળભદ્ર મનુષ્ય તરફથી થનારા ઉપદ્રવોમાંથી અને શેષનાથ ક્રોધ વસ નામના સર્પજણોથી, મારી રક્ષા કરે, ભગવાન વેદબ્યાસ ગજાનથી ભગવાન બુદ્ધ પ્રમાદવાળાં પાળાંડીઓનાં ટ્રોણાંથી,

ધર્મની રક્ષા કરવા માટે અવતાર લેનાર ભગવાન કલિક કાળના મગરૂપ કલિયુગથી મારી રક્ષા કરે, કેશવ ભગવાન પ્રભાતમાં ગદા-વટે મારી રક્ષા કરે, બાંચી ધારણ કરનાર ભગવાન ગોવિંદ સંજ-વકાળમાં સાંગને ધારણ કરનારા ભગવાન નારાયણ પૂર્વાહન કાળમાં ચક્રધારી ભગવાન વિષ્ણુ મધ્યાહન કાળમાં ઉચ્ચ ધનુર્ધારી મધુ દૈત્યને મારનાર ભગવાન અપરાહન કાળમાં ખર્ર્મા વિષ્ણુ અને રૂદ્ર એ ત્રણ મૂર્તિવાળા ભગવાન માધવ સાયંકાળમાં ઈંદ્રિયોનાં સ્વામી ભગવાન પ્રદોષ કાળમાં અને પદ્મનાભ ભગવાન એકલાજ અર્ધ રાત્રિ સુધી મારી રક્ષા કરે, શ્રીવત્સનું જેને ચિહ્ન છે એવા ભગવાન પાછલી રાત્ર તરવાર ધારી ભગવાન જનાર્દન મળસ્કામાં દામોદર ભગવાન પ્રભાતમાં અને કાળમૂર્તિ ભગવાન વિશ્વેશ્વર સર્વ સંધિ-આમાં મારી રક્ષા કરે હે પ્રલય સમયના અગ્નિ જેવી તીક્ષ્ણ ધારવાળા ભગવાને મૂંઝેલા ચક્રે તું ચારે તરફ ફરીને વાયુસહિત અગ્નિ જેમ ઘાસની ગંજીને તુરંત આળી નાંખે છે તેમ શત્રુનાં સૈન્યને તું આળીનાંખે હે વળ્લના જેવા તીક્ષ્ણ સ્પર્શવાળા તણુઆઓથી ભરેલી ગદા તું ભગવાનને પ્રિય છે, તું કુખમાંડ ભેંસ, યક્ષ, રાક્ષસ, ભૂત અને ગ્રહોના ભૂકો કરી નાંખ, તેમજ શત્રુઓનાં ચુરેચુરા કરી નાંખ, હે પાંચ જન્ય શંખ, મહામતિ શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને કુંકવાથી મહા ભયંકર શબ્દ કરનારો, તું ભયંકર શબ્દોથી શત્રુઓનાં હૃદયોને કંપાવતો રાક્ષસો, પ્રમથો પ્રેતગણ, માતૃકાગણાપિશાચ ખર્ર્મા રાક્ષસ અને બીજા ઘેર દ્રુષ્ટિવાળાઓને નસાડી મૂક. હે તીક્ષ્ણ ધારવાળી તરવાર, તું ભગવાનના હસ્તદ્વારા પ્રેરાઈ, મારા શત્રુઓના સૈન્યને કાપી નાંખ, હે ચંદ્રના જેવી સો કુંદડીવાળી ઢાલ, તું પાપી શત્રુઓની આંખોને ઢાંકા દે, અને દુષ્ટ નેત્રવાળાઓની પાપી દ્રષ્ટીને હરી લે, અમને ગ્રહોથી કેતુઓથી, મનુષ્યોઓથી, સર્પોથી, દાદવાળા પશુઓથી અને પાપોથી જે ભય ઉપજે છે, તે સર્વે તથા જેઓ અમારા ગુણમાં વિદ્ધ કરનાર છે તે સર્વે ભગવાનના નામરૂપી

અસ્ત્રના કીર્તનથી તત્કાળ નાશ પામે, ધ્રુવદ્રવ્યંતર વગેરે સામનાં સ્તોત્રોથી સ્તુતિ કરતા વેદમય અને સમર્થ એવા ગરૂડ ભગવાન સર્વ સંકટોમાંથી મારી રક્ષા કરે, તથા વિશ્વકર્મેન ભગવાન પોતાનાં નામોથી સર્વ સંકટોમાંથી મારી રક્ષા કરે, શ્રીહરિના નામરૂપ અને નાના પ્રકારનાં આયુધો સર્વ આપત્તિઓમાંથી અમારી રક્ષા કરે, ભગવાનના મુખ્ય પાર્શ્વદો મારી બુદ્ધિ, ઈંદ્રિયો, મન અને પ્રાણીઓની રક્ષા કરે, આ સાકાર નિરાકાર જે કંઈ જગત છે તે સર્વ ખરેખર ભગવાનનુંજ સ્વરૂપ છે એ સત્ય વાર્તાથી મારા સર્વ ઉપદ્રવો નાશ પામે, ભગવાન પોતે અલેદ દુષ્ટીવાળા મનુષ્યો સેદ-રહિત જોવામાં આવે છે, તે પાળુ તે પોતાની માયાવડે આબુપાળુ આયુધો અને ચિહ્ન નામની શકિતઓને ધારણ કરે છે, તે અન્ય પ્રમાણુ વડેજ સર્વત્ર અને સર્વ વ્યાપક ભગવાન શ્રીહરિ સર્વપ્રકારના રૂપવડે સર્વત્ર અમારી રક્ષા કરે, નૃસિંહના નામની ગર્જનાથી લોકોના ભયનો નાશ કરનાર અને પોતાના પ્રભાવથી દિગ્ગજ ઝેર, શસ્ત્ર, પાણી, વાયુ, અગ્નિ, વગેરેના પ્રભાવને મંદ કરનાર ભગવાન પ્રહ્લાદ દિશાઓમાં, ખુણાઓમાં, ઉંચે, નીચે, અંદર, બહાર અને ચારે દિશામાં મારી રક્ષા કરે.

શ્રીરામ રામ રઘુનંદન રામ રામ
 શ્રીરામ રામ ભરતાચંદ્ર રામ રામ
 શ્રીરામ રામ રાણકર્કશ રામ રામ
 શ્રીરામ રામ શરણુ મમ રામ રામ
 શ્રીરામ રામ ભવતારણુ રામ રામ
 શ્રીરામ રામ અધ્યહારણુ રામ રામ
 શ્રીરામ રામ જનરંજન રામ રામ
 શ્રીરામ રામ ભવભંજન રામ રામ
 શ્રીરામ રામ રવિવંશજ રામ રામ

શ્રીરામ રામ ભવલેષજ રામ રામ
 શ્રીરામ રામ અવધેશ્વર રામ રામ
 શ્રીરામ રામ પરમેશ્વર રામ રામ
 શ્રીરામ રામ શિવનંદન રામ રામ
 શ્રીરામ રામ રિષુકંદન રામ રામ
 શ્રીરામ રામ દનુજાંતક રામ રામ
 શ્રીરામ રામ નરકોતક રામ રામ
 શ્રીરામ રામ ધરાળીધર રામ રામ
 શ્રીરામ રામ કુરુણાકર રામ રામ
 શ્રીરામ રામ મનુજાકૃતી રામ રામ
 શ્રીરામ રામ કમાલાપતી રામ રામ
 શ્રીરામ રામ નરનાયક રામ રામ
 શ્રીરામ રામ વરદાયક રામ રામ
 શ્રીરામ રામ ગરુડેશ્વજ રામ રામ
 શ્રીરામ રામ મનરેભજ રામ રામ
 શ્રીરામ રામ જપતાં સદૃ કૃપ્ત જાય
 શ્રીરામ રામ જપતાં શુભ સર્વ થાય
 શ્રીરામ રામ રસતા રટતાં સદાય
 શ્રીરામ રામ મય વિશ્વ બધું જણાય
 શ્રીરામ રામ રસના રટજો સદાય
 શ્રીરામ રૂપ હૃદયે વસજો સદાય
 શ્રીરામપાદ મુજ મસ્તક તો વિરાજો
 શ્રીરામચંદ્ર અવસાને સહાય થાજો
 જે રામ રામ થઈ રાવણને વિદાયે
 જે રામ કૃષ્ણ થઈ કૈંસ કૃપાત્ર માર્યો
 જે રામ રાય રણછોડ થઈ બિરાજે
 તે રામનામ બલથી નિજ દાસ ગાજે

શ્રી રામ રક્ષા.

શ્રી રામચંદ્રજીનું ચરિત્ર સો કરોડના વિસ્તારવાળું છે અને એકેક અક્ષરનો પણ જે માણસો પાઠ કરે છે તેના મહાપાપ નાશ થાય છે. નીલા કમળના જેવી શ્યામ જેની મૂર્તિ છે, અને કમળનાં સરખાં નેત્રવાળાં શ્રી સ્ત્રીતાજી તથા લક્ષ્મણજી સહિત, જટાથી અને મુગટથી શોભીતા, તરવાર સહિત, બાલા અને ધનુષ્યબાણ જેનાં હાથમાં છે એવા, રાક્ષસના ડાળરૂપ અને જગતનું રક્ષણ કરવા માટે પાતાની લીલાથી જે પ્રગટ થયા છે, જન્મ મરણ રહીત અને સમર્થ એવા શ્રી રામચંદ્રજીનું ધ્યાન ધરીને પાપને ટાળનારી અને સર્વ કામનાને પુરનારી આ રામરક્ષાનો પાઠ કરવો. રઘુકુળમાં ઉત્પન્ન થયેલા શ્રીરામચંદ્રજી મારા માથાની રક્ષા કરો દશરથના પુત્ર મારા કપાળની રક્ષા કરો કૌશલ્યાના પુત્ર મારી આંખોની રક્ષા કરો. વિશ્વામિત્રને પ્રિય એવા મારા બેઠાનની રક્ષા કરો. યજ્ઞનું રક્ષણ કરનારા મારી નાગિકાની રક્ષા કરો. લક્ષ્મણજી જેની પ્રીય છે એવા, મારા મુળની રક્ષા કરો. વિદ્યાના ભંડાર મારી જીભની રક્ષા કરો. ભરતજીએ નમસ્કાર કરેલા રામચંદ્ર મારા કંઠની રક્ષા કરો. દિવ્ય આયુધને ધારણ કરનારા મારા જાભાની રક્ષા કરો. શિવના ત્રયબંધ ધનુષ્યને ભાગનાર મારા બુઝની રક્ષા કરો. સ્ત્રીતાના પતિ મારા હાથની રક્ષા કરો. પરશુરામને જીતનાર મારા હૃદયની રક્ષા કરો. ખેરદૈત્યને મારનાર રામચંદ્ર મારા મધ્યની રક્ષા કરો. જાંબવનના આશ્રય રૂપ રામચંદ્ર મારી નાભિની રક્ષા કરો. સુગ્રીવના મંથર રામચંદ્રજી મારી કટીની રક્ષા કરો. હનુમાનના રામચંદ્ર મારી બે સાથળીની રક્ષા કરો. રાક્ષસના કુળનો નાશ કરનારા રઘુકુળમાં ઉત્તમ રામચંદ્ર મારાં બે ઉડેની રક્ષા કરો. સમુદ્રપર સેતુ બાંધનારા મારા ગોઠણની

રક્ષા કરે. રાવણુને નાશ કરનારા રામચંદ્રજી મારી જીંધાની રક્ષા કરે. વિભીષણુને લંકાનું રાજ્ય આપનારા મારા પગની રક્ષા કરે. અને રામચંદ્રજી મારા આખા શરીરની રક્ષા કરે. સર્વ કલ્પવૃક્ષોના આરામ રૂપ, સઘળી વિપત્તિઓને દૂર કરનારા, અને ત્રિલોકીને આનંદ આપનારા શ્રીમાન રામચંદ્રજી અમારા પ્રભુ છે તરૂણ અવસ્થાવાળા અતિરૂપવાળા, સુકુમાર શરીરવાળા, ઘણા બળવાલા, કમળસરળા વિશાળ નેત્રવાળા જીનાં શ્રેષ્ઠ મૃગચર્મ રૂપ વસ્ત્ર ધરનારા કળમુળ ભક્ષણ કરનારા ઈંદ્રિયોને વશ રાખનારા તપ કરનારા, પ્રહાયચર્મવ્રતને પાળનારા અને દશરથના પુત્ર અને લક્ષ્મણજીના બ્રાતા શ્રી રામચંદ્ર જેને સર્વ પ્રાણિયોને શરણે જવા યોગ્ય છે. સર્વ ધનુશધારીઓમાં ઉત્તમ અને રાક્ષસોના કુળોના નાશ કરનારા આ રામ અને લક્ષ્મણજી રઘુવંશના ઉત્તમ પુરૂષ અમારી રક્ષા કરે. સજ્જ કરેલું ધનુષ્ય જેમણે ચડાવ્યું છે, એવા બાણને સ્પર્શ કરનારા અને જેમાં બાણો પુટે નહિ એવી ભાથાઓ જેને સંગે છે એવા શ્રી રામ લક્ષ્મણ માઠ રક્ષણ કરવા માટે પૃથ્વી ઉપર નીચંતર આગળ ચાલજો. જે કવચ પહેરેલાં ખંડન ધારણ કરેલાં અને ધનુષ્યબાણ ધરનારા યુવાન શ્રી રામચંદ્ર અને લક્ષ્મણજી સાથે રહી માર્ગે ચાલનારા અમારા મનારથની રક્ષા કરે. દશરથ રાજાના પુત્ર, શુરવીર, લક્ષ્મણ જેની સેવા કરે છે. એવા, બળિયા કુકુસ્ત્યકુળમાં જન્મેલ, પુરૂષ સર્વ કામનાથી ભરેલાં, કાશ્યાનાના પુત્ર રઘુકુળમાં ઉત્તમ વેદ તથા વેદાંતો જેના સ્વરૂપને જાણે છે એવા, યજ્ઞોના ઈશ્વર, પુરાણ પુરૂષનાં ઉત્તમ, વનકીજીના પતિ, શાભાયમાન, જેનાં પરાક્રમ જાણી ન શકાય એવા શ્રી રામચંદ્રજી છે. એ પ્રમાણે મારા ભક્તોને શ્રદ્ધા રાખીને નિરંતર પાઠ કરે તો અશ્વમેધ યજ્ઞ કરવાના પુણ્યને પામે છે તેમાં કાંઈ સંદેહ નથી. દુર્વાના દલ જેવા શ્યામ વર્ણવાળા કમલનાં સરળાં નેત્રવાળાં અને પીળાં વસ્ત્ર પહેરનાર શ્રી રામચંદ્રજીની દિવ્ય સ્તુતિ પુરૂષો કરે છે તે જન્મ મરણને પામતાં નથી. શ્રી રામચંદ્રજી કે જે

લક્ષ્મણના મોટા ભાઈ છે, રઘુકુળમાં ઉત્તમ છે, સીતાના પતિ છે કુટુંબ સંભાળના કુળમાં ઉત્પન્ન થયાં છે કંઈના સમુદ્ર રૂપ છે ગુણના ભંડાર રૂપને પ્રમાણે જે તે પ્રીય છે ધર્મને વિષે પ્રીતીઓ વાળાં, રાજ્યોમાં ઈંદ્ર રૂપ સત્યના ભંડાર રૂપ દશરથનાં પુત્ર છે, શ્યામ સ્વરૂપ છે, શાંત મૂર્તિવાળા છે લોકોને આનંદ આપનારા છે રઘુકુળને શોભાવનારા છે, અને રાવણના જે શત્રુ છે એવા રઘુકુળમાં જન્મેલાં શ્રીરામચંદ્રને હું નમસ્કાર કરું છું. રઘુકુળના નાથ અને સીતાના પતિ એવા શ્રીરામ કે જેનાં રામચંદ્ર અને રામભદ્ર એવા નામ છે તથા વિદ્યાતા રૂપ ઉત્પત્તિ, સ્થિતી અને પ્રલયને કરનાર તેમને નમસ્કાર કરું છું. હે રઘુકુળના વંશમાં થયેલા હે રામ. હે રામ, હે રામ, હે ભરતના મોટા ભાઈ, હે રામ, હે રામ, હે રામ, હે રણસંગ્રામમાં કંઠળ જણાતા હે રામ, હે રામ, હે લક્ષ્મીને રમાડનારા. હે રામ, હે રામ, અમારું શરણ થાઓ. શ્રીરામચંદ્રજીના ચરણને મન વડે સ્મરણ કરું છું શ્રીરામચંદ્રના ચરણને વચન વડે ગાઉં છું; અને શ્રીરામચંદ્રના ચરણને મન્ત્રક વડે નમું છું. અને શ્રીરામચંદ્રજીના ચરણ કમળને હું શરણ થાઉં છું. મારી માતા શ્રીરામચંદ્ર છે. મારા પિતાશ્રી રામચંદ્ર છે. મારા સ્વામી શ્રીરામચંદ્ર છે, મારા મિત્ર શ્રીરામચંદ્ર છે અને મારું સર્વસ્વ હયાળું એવા શ્રીરામચંદ્ર છે. બીજા કોઈને હું માતા, પિતા, સ્વામી, મિત્ર અને સર્વસ્વ જાણતો નથી. સમજતો નથી, અને આગળતો પણ નથી. જેની જમણી કોરે શ્રીલક્ષ્મણજી છે, જેની ડાબી કોરે શ્રીજનકની પુત્રી શ્રીસીતાજી છે અને જેની આગળ ચાલનારા શ્રીહનુમાનજી છે તે શ્રી રઘુકુળના કુમાર શ્રીરામચંદ્રને હું નમસ્કાર કરું છું લોકોને આનંદ આપનારા, રણ સંગ્રામમાં ધીરજ રાખનારા, કમળ સરખાં નેત્રવાળા રઘુવંશનાં નાથ હયાની મૂર્તિરૂપ અને કંઈનાથી ભરેલા શ્રીરામચંદ્રને હું શરણે જાઉં છું. મનના જેવા વેગવાળા, વાયુના જેવી ગતિવાળા ધૈર્યોને જીતનારા બુદ્ધિવાન પુરોષોમાં વળાણવા

યોગ્ય, વાયુના પુત્ર, અને વાનરાઓના યુથના (સૈન્યમાં) મુખી, એવા શ્રીરામચંદ્રજીના હૃત (શ્રીહનુમાનજીને) હું શરણે જાઉં છું. કવિતા રૂપી શાળા ઉપર બેસીને મીઠાશ ઉપજાવે એવી રીતે “શ્રીરામ શ્રીરામ” એવી રીતે કોયલની માફક મધુર વાણિઓ ઉચ્ચાર કરતાં (અર્થાત રામાયણની કવિતાને ગાતા) એવા વાદ્મીકિડિષિ કોકિલને હું નમસ્કાર કરું છું. આપત્તિઓનો નાશ કરનારા, સર્વ સંપત્તિઓને આપનારા અને લોકને આનંદ આપનારા શ્રીરામચંદ્રજીને વારંવાર હું નમસ્કાર કરું છું. શ્રીરામ નામનો ઉચાર કરવાથી સર્વ સંસારના બીજને શેકી (અર્થાત બાળિ નાંખનારો જન્મ મરણનાં કારણને નાશ કરનારા) સુખરૂપ સંપત્તિઓને શુદ્ધ કરનારો; અને યમના હુતોને તરછેાડી નાખનારો છે. રાજોઓમાં મણી સરખાં, શ્રીરામચંદ્ર નિરંતર જયને પામે છે. લક્ષ્મીના પતિ રામચંદ્રને હું ભવું છું, જે રામચંદ્રજીએ રાક્ષસાની સેનાને હાણી નાંખી તે શ્રી રામચંદ્રને હું નમસ્કાર કરું છું. શ્રીરામચંદ્રજીથી બીજું કોઈ શરણે જવા યોગ્ય નથી હું શ્રીરામચંદ્રજીનો દાસ છું. શ્રીરામચંદ્રજીમાં સદેવ મારા ચિત્તનો લય થજો. હે શ્રીરામ મારો ઉદ્ધાર કરો સારા કૃત્યને કરનારો જે માણસ આ રામના બળવાળી રક્ષાનો પાઠ કરે છે તે લાંબા આયુષ્ય વાળો થાય, યુખી થાય, પુત્ર પામે, જય મેળવે અને વિનયવાળો થાય. શ્રીરામચંદ્રજીના નામથી જેને રક્ષા થઈ લાય તેને પાતાળમાં પૃથ્વી ઉપર અને આકાશમાં ફરનાર દેવો તેવાને પણ સમર્થ થતાં નથી. અર્થાત તેના ભય થતો નથી. કલ્યાણને કરનારા, રામચંદ્રનું રામ રામચંદ્ર એ પ્રમાણે જે સ્મરણ કરે છે તે માણસ કોઈ દિવસ પાપથી ન લેપાતાં યુખ પામે છે અને મોક્ષને મેળવે છે. જગતને જીતનારા એક રામનામના મંત્રથી જેમાં રક્ષા કરવામાં આવી છે એવું આ સ્તોત્ર કોઈ પાઠ કરે તો તેને સર્વ સિધ્ધિઓ હાથમાંજ આવી રહે છે. વજ્રપંજર નામના આ રામ રક્ષાઉપક વચના જે પાઠ કરે તે અખંડ જ્ઞાનવાળો અને સર્વ ઠેકાણે કીર્તીરૂપ કલ્યાણને મેળવે છે.

આ રામરક્ષા શ્રી સદાસિવે વિશ્વમિત્ર રૂષિને સ્વપ્નમાં આવીને કહી
તેજ પ્રમાણે તે બુદ્ધિવાન રૂષિએ સહવારમાં બીઠીને જગતનાં કલ્યાણ
માટે, લખી લીધી છે. વારંવાર શ્રીરામનું નામ જપતો હું મનોહર
રામચંદ્રને વિષે રમું છું હું પાર્વતી એક રામ નામ અને બીજા
હજાર નામ એ બે જરાબર છે.

ભજનો.

(૧)

વિદ્ય હરણુ ગવરીકે નંદન (૨)

સમરૂં સદા સુખદાઈરે (૨)

છત્રી સુમરનસે પાપ કટત હય (૨)

નિર્મલ હોય મતી મોરીરે (૨)—વિધન

અવગુણ બહોત ગુણ નહિ એ કે (૨)

માફ કરે ચુક મોરીરે (૨)—વિધન

નિર્મલ દાસ સંતનકે સેવક (૨)

રાખો ચરણમે તોરીરે (૨)—વિધન

(૨)

શ્રી પરમાત્મા જીગદાધાર તારે મંદીરે આવ્યા
કરવા આત્માનો ઉદ્ધાર તારે મંદીરે આવ્યા—ટેક
પ્રભુ જ્ઞાન ભકિતને આપો, પ્રભુ કૃપા હમારા કાપો
અમે જપીએ તમારા જાપો તારે મંદીરે આવ્યા—શ્રી
પ્રભુ તમે ગરિબનિવાજ છે રાજાઓના રાજા
મારા ખોલો દીલ દરવાજા તારે મંદીરે આવ્યા—શ્રી
પ્રભુ જેવો તેવો તમારો પ્રભુ વાંક ન બેશો મારો
મારે દાસપણનો દાવો તારે મંદીરે આવ્યા—શ્રી
આ દાસ તમારો કહે છે મન માન્યું માંગી લે છે
એ તો રણછોડ પાસે રહે છે તારે મંદીરે આવ્યા—શ્રી

(૩)

માતું સરસ્વતિ કરેા દૃષ્ટા અતિ
 અજ્ઞ બાળકોને દે તું નિરમળા મતિ
 જગત જનુનિ પર દુઃખ ભંજન
 હીન દયાળુ માં (૨)
 આશ્રય આપેા વિદ્વાં કાપેા
 ટાળેા નિમિર તમામ-માતું
 સમરૂં માતા સરસ્વતિ વાણી અવિચળ આપ
 ગુણ ગાવું ગોવિંદના ટંગ ભવેા ભવના તાપ

(૪)

પ્રભુ બુધ્ધી અમારી સુધારી રે કરેા જીવન મંગળકારી—પ્રેક
 જય જય ગોવિંદ મુરારી ગોવર્ધન ગિરિવરધારી
 અવિનાશી હરિ અમુરારી રે કરેા જીવન મંગળકારી—પ્રભુ
 પ્રભુ પાપ વૃત્તિને કાપેા સંતોષ ને શાંતી આપેા
 અવગુણથી દ્યોને ઉગારી રે કરેા જીવન મંગળકારી—પ્રભુ
 શુભ જ્ઞાન ધ્યાનને ધરવા રૂઢી નીર્મળ ભકિત કરવા
 સતસંગે પ્રેમ વધારી રે કરેા જીવન મંગળકારી—પ્રભુ
 હરિ સંકટ સર્વે હરજો કહ્યાણ જગતનું કરજો
 અમે આપ્યા શરણ તમારી રે કરેા જીવન મંગળકારી—પ્રભુ
 પ્રભુ દર્શન દેજો દોડી કહે હીન દાસ કર જોડી
 ભવ સાગર પાર ઉતારી રે કરેા જીવન મંગળકારી—પ્રભુ

(૫)

આંખઃકણી આગે રહેજો દરિ આંખઃકણી આગે
 નિત્ય નિત્ય નિરખું તમને નેહે
 ભવ ભાવટ ભાંગે—રહેજો
 ચિત્ત ચાંટે નહિ અન્ય જગાએ
 શરણુ સુખ લાગે—રહેજો
 અનંત જુગનું ટળે આંધારું
 જ્યોતિ હૃદય જાગે—રહેજો
 રીઝ નહિ હું બીજે રંગે
 રહું તમ અનુરાગે—રહેજો
 અડધીકણ પાણુ જશેના અગાગા
 પ્રદમાનંદ માગે—રહેજો

(૬)

મારા આત્મ તણા આધાર અંતર જામીરે
 વિશ્વેશ્વર કરજો બહાર કહું શીર નામીરે
 મારા સાચા સંગી આપ અંતર જામીરે
 થજો ભુલતાં બેસી બાપ કહું શીર નામીરે
 જપું નીશ દીન નામના જાપ અંતર જામીરે
 બળ એવું આપો અમાપ કહું શીર નામીરે
 મારા વિષય તણા વિકાર જાયે વામીરે
 એવી કૃપા કરો કીરતાર, કહું શીર નામીરે
 દહી ભાકત ભજનમાં નાથ આવે જામીરે
 નવ છોડશે મારો હાથ કહું શીર નામીરે

મારા અંત સમયમાં દેવ અંતર જામીરે
 દેખે દર્શન તત ખેવ કહું શીર નામીરે
 અવગુણી તોયે નીજ દાસ અંતર જામીરે
 રાખજે ચરણની પાસ કહું શીર નામીરે
 મારા ટાળી ભવના કંદ અંતર જામીરે
 હારે દેખે પરમાનંદ કહું શીર નામીરે

(૭)

શરણમેં આયે હય હમ તિહારે
 દયા કરે હે દયાળુ ભગવન ટેક
 ન હમમેં સાધન ન હમમેં ભક્તિ
 ન હમમેં ખલ હે ન હમમેં શક્તિ
 તુમારે હરકે હૈ હમ બિખારી
 દયા કરે હે દયાળુ ભગવન—શરણમે
 જો તુમ પિતા હો તો હમ હૈ બાળક
 જો તુમ હૈ સ્વામી તો હમ હૈ સેવક
 જો તુમ હૈ ઠાકોર તો હમ પુગરી
 દયા કરે હે દયાળુ ભગવન—શરણમે
 તુમીહો પાલક તુમીહો બાલક
 તુમારી ગતિ હૈ જગતમે ન્યારી
 સંભાળો બિગડી દશા હમારી
 દયા કરે હે દયાળુ ભગવન—શરણમે

(૮)

એ આપો એ આપો રણછોડરાય એ આપોરે
 ભક્તોની ભીડમાં સ્થાપો-રણછોડરાય એ આપોરે
 સદા હરીનું સમરણ કરતાં (૨)
 બળે બધા પુર્વના પાપો-રણછોડરાય
 માયાની બાળમાં જથત વીટાયું (૨)
 કૃપા કરીને કાપો-રણછોડરાય
 સદા હરિ સમરણ ને ગુરુસેવા (૨)
 આનંદનાં નહીં મા પો-રણછોડરાય
 રસના રસમાં રસગસ થઈ ને (૨)
 જપે તમારા જાપો-રણછોડરાય
 રામના નામની એવી સીતલતા (૨)
 ટળે જેથી ત્રીવીધીના તાપો-રણછોડરાય
 દાસનો દાસ કહે ગુરુ પ્રતાપે (૨)
 દાસનો દાસ કરી સ્થાપો-રણછોડરાય

(૯)

પ્રભુ એક અરજ સ્વીકારો (૨) મારે હૃદય મંદીરીએ પધારોરે-પ્રભુ
 માફ કરો અપરાધ હમારા મહેર કરોને સ્વામી
 સ્તવીએ નીત્ય અંતરયાત્રી (૨) મારા મનના મેલ નીવારોરે-પ્રભુ
 અપ્પ પહોર રહે સ્મરણ તમારું, એવીટક રખાવો
 ભક્તી રસ પીયુષ અખાવો (૨) જેથી સફળ થાય જન્મારોરે-પ્રભુ
 સફળ કરો આ જીવન હમારું, દર્શન દઈને દયાળું
 હુંસો સ્થળે તમને ભાળું (૨) મારો એડો પાર ઉતારોરે-પ્રભુ

મારા નાથજી મુજને ભકિત દેજો સદા, દીન જાણીને સંભાળ લેજો
 ભકિત આપી લલા ભાવથી ભુધરા, અંતે આવી, અહોનીશ રહેજો-મા
 ભકિત કારણ મારો દેહ દુર્બલ હજો, દેહ કારણ રખે સ્નેહ જાયે
 આજ મન સાથ જહુનાથ જો વીસરે, વળતી વઢેહ મારી, કુણથાયે-મા
 કર્મ કુંડા કરી ખાણુ ચારે ભરી નાસવા નીસરી નામ ખારી
 કૃપણ કિર્તન વિના, જામ જાએ વૃથા, જેમ રહે જૂગરે સિધ્ધિ હારી-મા
 બહુ પ્રકારના ગર્ભવાસે ક્યો નવ ઈયો નાથજી શરણ પાખે
 ભવ વિષે બુડતાં બહારને બુમ નહિ બાંહ્ય બહી મુજને કોણ રાખે-મા
 અદ્ય આયુષ્યમાં કલ્પના મનુષ્યની, આજ કીંધુ આ, કાલે કરવું-
 શ્વાસનો, શો વિશ્વાસ, એક નિમિષનો, આશ અધુરી અને, એમ મરવું-મા
 ઉત્તમ મધ્યમ વરણુ શ્રી વિકૃલા પ્રગટથઈ ભકિત એવી પમાડો-
 નરસૈયા રંકપર ટંક કંઠણા કરો દીનબંધુ વળ્યો આંકે આડો-મા

માહરે તો તાહરા નામનો આશરો, તું વિના મહાય કોણ કરશે મારી
 દિનબંધુ હે દયાળ દામોદરા આવ્યો અવસર હવે લે ઉગારી
 આજ તું ભકતની લાજ લક્ષ્મીવર, રાખ કંઠણાકર ખીરદ ધારી
 તારે તો સેવક કોટી છે શામળા, મહારે તો એકજ આશ તારી
 માન અપમાન હવે નથી રહ્યું જરી ભૂપતિ ભોળાવ્યો કામ કીજ
 રાખીએ નાથ અનાથને દુઃખ થકી, આશ અનંત તુજ નામ લીજ
 નાથ તું અનાથનો સાખ શાસ્ત્રો પુરે, વાતવિસ્તારતાં વાર લાગે
 કૃત્ય કીધાં રખે આજ સંભાળતો, હું મતિમંદ અજ્ઞાન આગે
 રાયને માન વાધ્યું દીસે અતિ ઘણું, તે તમે ચિત્ત ધરોનાથ મારા
 ભણે નરસૈયો ભુતળ વિષે અવતરી હું તો હરનિશ ગુણ ગાઉં તારા

(૧૨)

તાહરી મહેરની હોર એક પલક જો પામું તો ત્રિવીધના તાપ તો જાય નહાસી
અપ્ત માહા સિધ્ધી નવનીધીને મહામતી, દાર ઉભી રહે થૈને દાસી
પ્રેમથી સમર્યા જે તેને નથી પરહર્યા ભકત વત્સલ એનો વેદ સાખી
ઉંચકે નીચ કે અધમ નથી જાણતા, શરણે આપ્યા તેને લીધા રાખી
પતિતપાવન કરો, વ્રત એવું દીએ, એમ જાણી લીધું શરણ તારું
કરજો કૃપા હરિ, દ્રષ્ટ કરણાભરી જે થકી કાર્ય સીધ્ધ થાયમારું-
દીનબંધુ દીનાનાથ દયાળ હે નાથ અનાથના જગત સ્વામી
નરસૈયો ભકત એક જેવો તેવો ગણી, શુદ્ધ તું સદાલે અંતરયામી-

(૧૩)

આપણુ પાપ મેં કવણુ કીધાં હશે, નામ લેતાં તારું નિદ્રા આવે
ઉંઘ આજસ આહારમાં આથડયો, લાભ વીણુ લવરી કરવી ભાવે
દીનની પુઠે તો, દીન વહી જાય છે, દુરમતિનાં મેં ભર્યા રે ડાલાં
ભકિત ભુતજી વીધે, નવકરી તાહરી ખાંડ્યા સંસ્કારનાં થોથાં ઠાલાં
દેહ છે જુઠઠી કર્મ છે જુઠઠાં જગત જુઠાનું સૌ કામ કાચુ
ફરીફરી વર્ણવું શ્રીહરિ તુજને પતિતપાવન તારું નામ સાચું
તારી કરણાવિના, કૃપણુ કોડામણાં, કળ અને પિકળના જળ ન ફાવે
નરસૈયા રંકને જંખના તાહરી, પ્રેમ કરી શરણમાં રાખ તારે

(૧૪)

શ્યામ શું સુતો સોડ તાણી રે, તે તો મારી પીડ ન જાણી-શ્યામ
સમોવડ સમોવડ સુધ રહા શું, દયાળુ છે જુગદીશ [૨]

કીડીના ઊપર શું કુવાડલો [૨] મુજરંક ઊપર શું રીસરે-તેં તો
 વૃન્દાવન વૃક્ષ શીતળ છાયા, ટટ યમુનાનાં નીર [૨]
 રાધાજી તારૂં નામ જપેનિત એવા પોહ્યા શ્યામ શરીર રે-તેં તો
 માનીતીને કારણે લાવ્યા પારીજાતકનું ઝાડ— [૨]
 નરસૈયાને હાર આપતાં તુને શાનો ચડે છે પાડ—તેં તો
 ભક્ત પ્રહ્લાદની પ્રતીક્ષા પાળી. ગજની કીધી સહાય [૨]
 જરા સંઘને મારી છોડાવ્યા, રાજા વીસ હજાર રે— તેં તો
 નંદ વસુદેવ મોતેં મરી ગયા, મુજરંક ઊપરશું ક્રોધ (૨)
 જેઉ કરજોડી લાણે નરસૈયો, તમે જાગોને જાદવ જોધરે—તેં તો

(૧૫)

પ્રભુ મને તારો પાર ઉતારો
 વિકટ વમળ ભવસાગરમાં ભય, ભમતા ન આવે આરો
 વક્ર વદનના મધર પ્રચંડ પુંડે, કેડો મુકે નહિ મારો-પ્રભુ
 તમ વિષુ એકે આધાર ન દીસે, આવી નટવર નાવ ઉગારો
 બહાલમ વિનંતી છે નરસૈયા દીનની આ પ્રીત કરી ચિતેં ધારો-પ્રભુ

(૧૬)

શ્રી હરિ નરહરિ કૃષ્ણ કૃપા કરી, રાખો લક્ષ્મીવર ચરણ શરણે
 શોક મોહે ગયા જન્મ સઘળા વૃથા દુષ્ટ ચિંતા કરી ઉદર ભરણે
 —શ્રી
 માત તું તાત તું બ્રાત તું ભૂદરા, તુજ વિના અવર કોને ન જાણું
 દાસ હું નાથ તું એમ સમજી સદા, દવારમાં એમી તુજ ગુણ વખાણું
 —શ્રી

શરણુ દો શ્રીહરિ દીન જાણી કરી, સર્વદા દાસને ચરણે રાખો
એઉ કર જોડીને નરસૈયો વિનવે, નીત્ય પ્રતિ નીત્ય કરણાએ
દાખો—શ્રી

(૧૭)

હું સદા દીન તું દયાળ દામોદરા, હે દીનાનાથ જોને વિચારી,
ચરણને શરણુ આવ્યો કૃપાનાથ હું, તું લે સંભાળ ગોપાળ માહરી—હું
દેવના દેવ સુણ, ભક્ત વત્સલ હરિ, વિશ્વપાલક એવું બીરદ તારે
એમ જાણું ગમે તેમ કર ત્રિકાં, અવર સ્વામી ન કોઈ શિર મ્હારે—હું
જો મારા કરમ સામું બાળે ભુધરા, પતિત પાવન તારું નામ જાણે,
છાડતાં છુટતું નથી હવે સ્યામ તું, છોડે તો નિશ્ચે ઉપહાસ થાસે—હું
આવીને દ્રોપદી સામે ઉભો રહ્યો, નામ પોકારીને સ્હાય માગે
તેમ તુજ નામનો નરસૈયો જપ કરે, રાખ શરણે તુજ ચરણુ આગે—હું.

(૧૮)

ના પડે પુરું તમ નાથ કૃપા વિના, એક આણું ત્યાં અનેક ખુટે
પાપ દ્રષ્ટે કરી, દ્રવ્ય સંચુ હરી, અગ્નિ બાળે કે નૃપચાર લુંટે—ના
મનના મનસુળા, મનમાંજ રહી જાય છે, સાત સાંધુ ત્રીયાં તેરદુટે
નરસેના સ્વામી, તમારી કૃપા વિના, રંક મનાવું ત્યાં રાય રૂઝે—ના

(૧૯)

કૃષ્ણ ગોપાળ તુજ, ભક્તિ વિણભવ વિષે ભટકતો મુજને કોણુ રાખે
અનેક યોનિ ભમ્યો, તાપ તોયના સમ્યો, ફાણુ નથી સુખ તુજ શરણુ
પાખે—કૃષ્ણ

ક્ષિણુ પુણ્યે કરી, દેહ જગમાં ધરી, દુષ્કૃતાથી હજી ના વિરામ્યો
લોભ હંદરે ભમ્યો, નીચ જનને નમ્યો, દેહ દુષ્કૃતમાં રમ્યો વિષય
પામ્યો—કૃષ્ણુ૦

રતન જતને જડયું છીપ માંહે ષડયું, કાળ અચાનકે કંઠ સાહ્યો
કામરૂ દેશની કુટીલ માયા મલી, કારમું કુટુંબ દેખી લોભાયો
—કૃષ્ણુ૦

સાચો સગો જરો તું તે રહ્યો પરો, આણ છતું દુઃખ મેં શિર લીધું
મારું મારું કરી, મોહ મમતાભરી, અમૃત ઢોળીને વિષ પીધું
—કૃષ્ણુ૦

જનમને મરણ જોખન જરાએ દમ્યો, આહાર વિહાર નિદ્રામાં મોહ્યો
કલ્પના કોટ ભવ મોટા મટી નહી, કૃષ્ણુ કિર્તન વિના કાળ ખોયો
—કૃષ્ણુ૦

એક ક્ષણ પળ ન રહે મનમુજ આવયું પ્રીત ધરી ચિત્ત ભકિતમાં મહાલે
નરનૈયા રંકને ડાંગ લોરંગ ઉઠ્યો, એ દુઃખ તુજ વિના કોણ ટાળે
—કૃષ્ણુ૦

(૨૦)

દવારકાના વાચીરે અવસરે આવજોરેજી
રાણી રૂકમાણી રે કેરા કંથ
દુષ્ટ દુર્યોધન રે લાગ્યો મને પીડવારેજી
પ્રભુ મારા યોગમ ન્યાળું તારો પંથ —દવારકા
ગજને મુકાવ્યો રે આણીસમે ગ્રાહ થકીરેજી
કીધી તમે સુધન્વાની રે બહાર
નરસિંહ રૂપરે, હિરણ્ય કશ્યપ હણ્યોરેજી
ભક્ત પ્રહલાદનો કીધો ઉધાર —દવારકા

વસમી આ વેળારે બહારે ચઢને વિઠ્ઠલારેજી
 ધાળે પ્રભુ દ્રૌપદી માટે નિરધાર
 ગરૂડે ચઢીનેરે ગોવિંદ પધારજોરેજી
 વિનવે દાસ નરસૈયો વારંવાર — દવારકા

(૨૧)

તું તારા ખિરદ સામું જો જો શામળીયા,
 ના જોઈશકરણી અમારીરે બહાલા-તું
 ભક્ત પ્રહલાદ કારણ સ્તંભમાં વસીયા, પ્રગટયા દેવ મુરારીરે બહાલા
 પ્રહ્લાંડ જવાલા વ્યાપી લાક્ષ્મી ગૃહે પાંડવો લીધા ઉગારીરે બહાલા-તું
 ચીર પુર્યા આવી દુષ્ટોની સલા વચ્ચે લાજ પંચાળીની પાળીરે બહાલા
 તેલ કઢાઉની, ઉની શીતળ કીધી, વેળા સુધન્વાની વાળીરે બહાલા-તું
 વિપ્ર સુદામાના, તાંદુલ આરોગ્યા, વિદુરની ખાધી ભાજીરે બહાલા
 શિવરીના એઠા બોરજ પ્રાશ્યાંતમે, પ્રીત દેખી થયા રાજીરે બહાલા-તું
 અનેક ભક્તો એમ, આગે ઉધાર્યા, સહાય થયા મુરારીરે બહાલા
 નરસૈયાના પ્રભુ, સ્વામી શામળીયા, મોટી છે એથ તમારી, રે બહાલા-તું

(૨૨)

તુમળીન મેરી કોન ખળરલે, જોવરધન ગીરધારીરે—ટેક
 મોર મુગટ પીતાંખર સોભે, કુંડલકી છળી ન્યારીરે—તુમ
 ભરી સલામાં, દ્રૌપદી ઠારી, રાખો લાજ હમારીરે—તુમ
 મીરાંકે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમલ બલીહારીરે—તુમ

(૨૩)

હરિ મને પાર ઉતાર, નમી નમી વિનતિ કરું છું
જગતમાં જન્મીને બહુ દુઃખ દેખ્યા, સંસાર શોક નિવાર-નમી નમી
કષ્ટ આપે મને કર્મના બંધન દુર તું કર કીરતાર-નમી નમી
આ સંસાર વહ્યો વહ્યો જાય છે, લળચારાશી ધાર-નમી નમી
મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર આવા ગમન નિવાર-નમી નમી

(૨૪)

અરજ કરે છે મીરા રાંકડીરે ઉભી ઉભી
મુનીવર સ્વામીમારે મંદીરે પધારે બહાલા
સેવા કરીશ દીન રાતડીરે ઉભી ઉભી-અરજ
કુલનાતો હાર બહાલા કુલના બનાવું ગજરા
કુલના તોરાને કુલ પાંખડીરે ઉભી ઉભી-અરજ
બાઈ મીરાં કહે છે પ્રભુ ગીરધર નાગર
તમને જોઈને ઠરી આંખડીરે ઉભી ઉભી-અરજ

(૨૫)

નાવ કીનારે લગાવ
પ્રભુજી નાવ કીનારે લગાવ
ઘેરી ઘેરી નદીયાં નાવ પુરાની
બવમેં દુખત ગચ્ચાવ — પ્રભુજી
ધાર વિકટ મહા, પાર નહી કહાં

વહી જાત હઉં તરાવ — પ્રભુ
 જ્ઞાન ધ્યાનકી દોર જાંધકે
 નૈયા તીર લગાવ — પ્રભુ
 મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર
 પરં મેં તુમરે પાવ — પ્રભુ

(૨૬)

અળ મેં શરણુ તીહારે આઈ, પ્રભુ મોહિ રાખો કૃપા નિધાન
 રાખો કૃપા નિધાન, શરણુ મોહિ રાખો કૃપા નિધાન—અળ
 અળમેલ અપરાધી, પાપી, તારે નીચ નીદાન
 જલ ડુબત ગજરાજ ઉગાર્યો, ગુણકા ચઢી વિમાન—અળ
 ઓર અધમ અનેક ઉધારે, ભાંખત સંત સુજાન
 કુખડી તારી ભીલડીતારી, વિદીત હે વેદપુરાન—અળ
 કહાં લગી કહું ગિનત ન આવે, કથા ચરિત ગુણગાન
 મીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર, અરજ સુણો ભગવાન—અળ

(૨૭)

પ્રભુ પાલવ પકડીને રહીછું પ્રેમથીરે
 મારા છેલ છબીલા અંતરના આધાર
 ઉભી અરજ કરે મીરાંબાઈ રામનેરે—ટેક
 મારાં દાસી પણાનાં દુઃખ સરવે દુર કરોરે
 શીશ નામું મારા સદ્ગુરને પ્રણામ
 ઉભી અરજ કરે મીરાંબાઈ રામનેરે—પ્રભુ

સાખી

સાસરીઆમાં સુખ નહીં, મહીયરીયે નહી માન
 સુખ દુઃખની વાતડી ધરતું નથી કેઈ ધ્યાન
 હવે નથી રહેવું રાણાજીના રાજમાંરે
 રાણો રોપભરેલો, કુડો, કપટીરાય—ઉભી—પ્રભુ

સાખી

આ સમે હરિ આવજો, વિકૃલ કરજો વાર
 ગોવિંદ સાથે ગોઠડી, અબજાના આધાર
 વહાલા વસમું જાણી વેગે વેહેલા આવજોરે
 નહીંતર જરૂર મારા જીવનું જોખમ થાય—ઉભી—પ્રભુ.

સાખી

ઉંડે કુવે ઉતારીઆ, ને તરત તુટાં વ્રત
 તારણહારે તારશે શામળીઓ સમરથ
 એવા વિવેકી વિકૃલને જાઉં વારણેરે
 ટળસે હરિજનોના અંતરના ઉચાટ—ઉભી—પ્રભુ

સાખી

વિશ્વાસે વળગી રહી, ત્રિકમ રાખો ટેક
 આગે હીંમત આદરી, મન ધાડું વિવેક
 એવા ભકિતભાવે ભૂદર આવો ભેટવારે
 હું તો વેચાણીછું નાથ તમારે હાથ—ઉભી—પ્રભુ

સાખી

નીતિધર્મ નવ છોડીએ, જ્યાં સુધી ઘટમાં પ્રાણ
 સહેજે સમુદર ઉતર્યા, જેને ભેટયા શ્યામ
 એવા પૂરણ પુરૂષોત્તમ પધારજોરે
 સત્ય રાખો મારા સાચા સુંદર શ્યામ—ઉભી-પ્રભુ

સાખી

રૂપાળા રણુછોડજી, લળીલળી લાગું પાય
 રાણા ઘેર જાવું નથી એવો કયો ઠરાવ
 હવે શરણાગતની વારે ચઢજો વિકૃલારે
 પ્રભુ કૃપા કરીને રાખો ચરણની પાસ—ઉભી-પ્રભુ

(૨૮)

ઇતની બિનતી રઘુનંદનએ (૨)
 દુઃખ દ્રંદ્ર હમારા મીઠાવોજી (૨) ઇતની
 અપને પદ પંકજ પીંજરમેં (૨)
 ચિત્ત હંસ હમારા બીઠાવોજી (૨) ઇતની
 તુલસીદાસ કહે કરજોડી (૨)
 ભવસિંધુ પાર ઉતારોજી (૨) ઇતની

(૨૯)

દીનકો દયાળ છોડી કૌન શરણ જાઉં
 કૌન શરણ જાઉં પ્રભુ, કૌન ગુણ ગાઉં-દીનકો
 પ્રભુ ગરીબ કે નિવાજ મેં ગરીબ તેરા
 એક બેર કહો દયાળ તુલસીદાસ મેરા—દીનકો

(૩૦)

રધુપતિ કૃપાળુ રામ, સુણ પુકાર મેરી
 મેં પાપી પ્રચંડ દંડ, શરણુ આયો તેરી - રધુ
 ચરણુ રેણુ કે પ્રતાપ, અહિંસ્યા ઉધ્ધારી
 એસે પ્રભુ દીન બંધુ, સંતન સુખકારી - રધુ
 કામ ક્રોધ લોભ મોહ મમતા ન છુટે
 દયા કરો દયાળુ નાથ બંધન સખ દુટે - રધુ
 ભકતન પ્રતિપાલ પ્રભુ, કૃપા દૃષ્ટિ કીજે
 તુલસીદાસ શરણુ આયો અપનો કર લીજે - રધુ

(૩૧)

વંદુ શ્રીહરિપદ સુખદાઇ — ટેક
 બકી કૃપા પંચુ ગિરિલંધે [૨]
 આંધરેકું સખ કછુ દરશાઇ — વંદુ
 બહેરો સુણે ગુંગો પુની બોલે [૨]
 રંક ચલે સીર છત્ર ધરાઇ — વંદુ
 સુરદાસ સ્વામી કંઇલામય [૨]
 વાર વાર નમું તાહી પાઇ — વંદુ
 વારંવાર કંઈ વિનંતી હરિને શાંતી સદા આપ જે
 યાયું છું જગનાથ તાત મમને, તું માં પ્રભુ સ્થાપજે

(૩૨)

એકવાર દર્શન આપો—શ્રી કૃષ્ણજી-ટેક
 હૃદય કમળમાં આપ બીરાજે

ટાળી નાખો ને મારા તાપો—શ્રીકૃષ્ણજી
 ચરણ કમળમાં ચીત હમારું
 સ્થીર કરીને સ્થાપો — શ્રીકૃષ્ણજી
 નંદના કુંવર દયા નિધી પ્રભુ છે
 બાળી નાખો ને મારા પાપો—શ્રીકૃષ્ણજી
 ભક્ત તણું તમો ભલુ કરો છે
 એવો છે આપ શીર છાપો—શ્રીકૃષ્ણજી
 સુરદાસ કહે પ્રભુ વાત છે વિવેકની
 ચરણ કમળ ચીત રાખો—શ્રીકૃષ્ણજી

(૩૩)

ગોપાલા મેરી કરૂણા કયું નહિ આવે [૨]
 કરૂણા કયું નહિ આવે—ગોપાલા
 મેપતીત તુમ પતીત પાવન, મોપેદયા કયું ન આવે—ગોપાલા
 પુજન અરચન મેં નહી જાનું, આપ ચરણ મન ભાવે—ગોપાલા
 સુરદાસ પ્રભુ અધમ ઉધારણ, તુમળીન કોન બચાવે—ગોપાલા

(૩૪)

મૃતના તો કરના સ્વામી, જળ પ્રાણ તનસે નીકસે [૨]
 ગોવિંદનામ લેકર, પ્રીત પ્રાણ તનસે નીકસે [૨]
 શ્રી ગંગાજીકા ટટહો, યા જમુનાજીકા ખટહો [૨]
 શ્રી વંદ્રા વનકા સ્થલહો, મેરે મુખમે તુલસી દળહો [૨]
 શ્રી વિષ્ણુ ચરણકા જલહો, જળ પ્રાણ તનસે નીકસે [૨]

ઉંસ વજ્રત જલદી આના, મુજકો ન બૂલ જના [૨]
 ને પુરકી ધ્વની સુનાના, જળ પ્રાણુ તનસે નીકસે [૨]
 જળ કંઠ પ્રાણુ આવે, કોઈ રોગ ના સતાવે [૨]
 યમ દર્શના દીળાવે, જળ પ્રાણુ તનસે નીકસે [૨]
 તેરા નામ આવે મુખસે, મેરા પ્રાણુ જાવે મુખસે [૨]
 બચ જાઉં ઘોર દુઃખસે, જળ પ્રાણુ તનસે નીકસે [૨]
 ચહ મેરી અરજ હય માનો તો કયા હરજ હય [૨]
 ચહ મુજકો ગરજ હય, જળ પ્રાણુતનસે નીકસે [૨]

(૩૫)

હે ગોવિંદ રાખો શરણુ, અળતો જીવન હારે [૨] હે ગોવિંદ
 નીર પીયન હેતુ ગયો, સીંધુ કે કીનારે [૨]
 સીંધુ બીચ બસત આહ, ચરણુ ધાય પછા રે—હે ગોવિંદ
 ધાર પંહાર ઝુઝકીનો, લે ગયા મજ ધારે [૨]
 નાક કાન ડુળન લાગો, નાથકો પુકારે—હે ગોવિંદ
 નાથ કાન શબ્દ ગઈ, ગરૂડ પીઠ ધારે [૨]
 આહકો તો મારકર, ગજરાજકો ઉગારે—હે ગોવિંદ
 સુરકીતો એહી આશ, ચરણુકો તીહારે [૨]
 ગોકુલામે જન્મ લીનો, નંદકે દુહારે—હે ગોવિંદ

(૩૬)

નારાયણ મેં શરણુ તુમારી, દયા કરો મહારાજ હમારે (ટોક)ના
 માત તાત સુત દાર સહોદર, કોઈ ન આવત કાજ હમારે—ના

ભવસાગર જલ દુસ્તર ભારી, તુમરે ચરણ જ હાજ હમારે—ના
પાપ અનેક કીચે જગમાંહી, તુમકો હે અબ લાજ હમારે—ના
પ્રધ્માનંદ દયા તુમરીસે, સબ દુઃખ જાવત ભાજ હમારે—ના

(૩૭)

તેરી શરણ પડા મેં આય નાથ,
મોહિ કે દર્શન ખ્યારા, (ટેક)
ગોકુળ દુંદી મથુરા, દુંદી બિંદરાવન સારા
કાશીપુરી સકલ પ્રીત દુંદી દુંદા હરિ દવારા—નાથ
કોઈ વેકુંઠ દેલાસ બતાવે, કોઈ સાગર પારા,
કોઈ કહે સબ જગકે ભીતર, વ્યાપક કિરતારા—નાથ
સંત બતાવે ઘટકે માંહી પરગટ ઉજારા,
કોઈ કહે વૈ અલખ નિરંજન સબસે હૈ ન્યારા—નાથ
ચતુર્ભુજ પીતાંબર સોહિ શીશ મુકુટ ધારા
પ્રધ્માનંદ મેં દર્શન પાવું, જાવું બલિહારા—નાથ

(૩૮)

દીલાને ભીખ દર્શનકી પ્રભુ તેરા લિખારી હું—ટેક
અલાકર દુર દેશનસે, તેરે દરબારમેં આયા
ખડા હું દુવારપે દીલમેં, તેરી આશાકા ધારી હું—
પ્રીત સંસાર ચક્રમેં, ભટકતા રાતદીન ખીરથા
વિના દીવાર કે તેરે હમેશા મેં દુખારી હું—

તુહીં માતા પિતા બંધુ તુહીં મેરા સહાયક હે
તેરે દાસો કે દાસનસે, ચરણકા સેવકારી હું—
ભરા હું પાપ દોષનસે, ક્ષમા કર ભૂલ કો મેરી
ઓ પ્રદ્ધાનંદ સુન વિનંતી, શરણમે મેં તુમારી હું—

(૩૯)

પ્રભુ કર સખ દુઃખ દુર હમારે, શરણ પટે હમ નાથ તુમારે—પ્રભુ
સકલ જગત તુમને ઉપજાયા, તુમહી હો પ્રતિ પાલન હારે—પ્રભુ
સકલ વ્યાપક અંતર યામી ધ્યાવત મુરનર મુનીગણ સારે—પ્રભુ
નામ તુમારો સખ સુખદાયક. સકલ દોષ ભય પાપ નિવારે—પ્રભુ
સત ચિત આનંદ રૂપ તમારો, પ્રદ્ધાનંદ સદા મન ધારે—પ્રભુ

(૪૦)

સહુ જન સુખી કરો હરિરાય
તનથી મનથી ધનથી દેવાઃ દુઃખીત કોઈ નવ થાય—સહુ
આર્યસુ ધર્મોદ્ધયનો દિનદિન, અધિક સુજશ પસરાય
શ્રુતિસંગત મંગળ ઉપદેશે, કુપધ સંગ વિસરાય—સહુ
નરમ નરમ ને પરમ ધરમનું કરમજ હૃદયે ધરાય
કાળ વિશાળ નિર્ઘ્ન ન ખોતા અર્થ સમર્થ ભરાય સહુ
થાય વિરામ નિકામ કામનો, કુશલજ કામ કરાય
ગોવર્ધન પ્રભુ આપ કૃપાથી, ભક્તિ મુક્તિ વરાય—સહુ

(૪૧)

શ્રી હરિ વરસો કૃપા અપાર;
 વરસ વરસ તમ કૃપા વરસથી, તરસ ટળે નિરધાર—શ્રીહરિ
 શ્યામ મેઘ સમ આપ રૂપનો, વેદો કરે વિચાર
 પીળું અંબર અમલ વીજળી, પેઠ કરે અમકાર—શ્રીહરિ
 આર્ય ગૃહસ્થો તરૂંવર જેવાં દીસે પરમ ઉદાર,
 છાયા કરી ઘણાં ફળ આપે, કરે લોક ઉપકાર—શ્રીહરિ
 ભૂપર તે ઉપર વરસાવો, પ્રભુજી કંઠાધાર
 પુણ્યિત ફલિત થાય તે સઘળા, સહુ શાખા વિસ્તાર—શ્રીહરિ
 બહુ ફેલાવ સંપત્તિ વેલા, સુજન વૃક્ષ આધાર
 દીન દ્રીજો તેના ફળ આપે, અતિ મીઠાં અવિકાર—શ્રીહરિ
 વાઘે હર હર દેશોમાં, નદી પૂર વેપાર
 નિર્ધનતા તટ જરૂર ચુરણ, થાતાં જાય ન વાર—શ્રીહરિ
 આર્યસ્થાન સરોવર પૂરણુ ભરો સકળ મુખસાર
 શુદ્ધ ધણ ત્યાં સ્નાન પાનથી તાપ તજે નરનાર—શ્રીહરિ
 નિજ જન ચાતક તાપ વિઘાતક, જોઈ આપ અવતાર
 ગોવરધન કવિ મોર ગાય ગુણ કરી શબ્દ ઉચાર—શ્રીહરિ

(૪૨)

પ્રભુ ધ્યાન ધરું, ગુણગાન કરું
 તુજ નામ સ્મરું શુદ્ધ ભકિત વડે
 કર જોડી બન્ને કહું આપ મને
 સુમતિ જે વતી શુભ માર્ગ જડે
 અસત્યો મહીંથી સત્ય પંથ વિષે

અંધકાર થકી દિવ્ય જયોતિ પ્રત્યે
 મૃત્યુ થકી સ્વર્ગ તણી સમીપે
 લઇજા કહું નાથ હે પ્રાર્થી તને
 પ્રભુ માત તું તાત તું જાંધુ સળા
 પ્રભુ તુંજ વિદ્યા દ્રવ્ય તુંજ તથા
 દેવ દેવ તું સર્વસ્વ જે કહું તે
 પ્રભુ તુંજ છે આશ્રય એક મને
 દીન જાણી દયાળુ દયા કરજ
 નવચેતન ઉર્મિ હૃદે ભરજ
 ઘોર તિમિરે ભર્યા મુજ જગ પથ આ
 રેડી પ્રેમ પ્રભા ઉજવલ કરજ
 તવ કૃપાથયે સૌ કાર્ય સરે
 હોય જિંદુ તેમાંથી સિંધુ ઉભરે
 આજ્ઞા અદ્વયથી મેરૂ ગિરિ નીવડે
 મુંગા વાદ વદે હલો પહાડ ચડે
 ધરે છત્ર શિરે રંક નૃપ થઇ
 તરે કીડી અગાધ મહાસાગર જઈ
 પલમાં અતિ પાપી પુનીત બને
 નમું જાદવ આપ કૃપા એ મને

(૪૩)

પ્રભુ તું અપરમ પાર અનંત, અંત કોણુ લઈ શકેરે
 ગણુયા ગણાય નહીં ગુણુ, અદ્વય જીવ શું કહી શકેરે
 નેતિ નેતિ વદી વેદ વિરામ્યા, ઋષિ મુનિઓ કોઇ પાર ન પામ્યા

અગાધ અગાધ કહી નમે, સ્તુતિ શું થઈ શકેરે—પ્રભુ
હાર્યા તપસી તપ કરનારા, જ્ઞાન વેતા અંથો રચનારા
ધ્યાની ધ્યાન ધરી કેમ તુજને અહી શકેરે—પ્રભુ
પૃથ્વી જેવડો કાગળ લઈને લખે કાવ્ય કવિ ભેગા થઈને
પણ અનહદ તું એ હૃદયે કેમ જઈ શકેરે—પ્રભુ
તુજ ગુણ તુજ જશ તુજ મહિમાને, તુજ હૃદયે અતુરાઈ મહત્તાને
નથી છેડો ગણના શું ગણિતથી, ગણુઈ શકેરે—પ્રભુ
અનંત બળશાળી બહુ નામી, સચરાચર વ્યાપક જગસ્વામી
બદવ મૌન રહે તુજ જ્ઞાન શું લઈ શકેરે—પ્રભુ

(૪૪)

દિલમાં જ્યોત જગાવો, દયાળુ દિલમાં જ્યોત જગાવો
અંધકાર છાંયો, અંતરમાં, દિવ્ય દિષ્ટ પ્રગટાવો—દયાળુ
દર્શન કરે હું દેવ તમારા અંજન એવું લગાવો—દયાળુ
બંધુ ત્યાજી પ્રમાદને, નિદ્રા જ્ઞાનના મંત્ર સુણાવો—દયાળુ
પાપ પંથમાં પગ ન પડે મુજ, સતમારગ સમજાવો—દયાળુ
રાગ દ્વેષમાં નિશાદીન રમતું મન માયાથી મુકાવો—દયાળુ
બદવ હરિ કરૂણા કરી મુજપર, ભાવે ભજન કરાવો—દયાળુ

(૪૫)

પ્રભુ જીવનની મમ જીવનની
ગતિ આપ બનો મમ જીવનની
નથી અન્ય ગતિ, આપનાવિણ કંઈ

નથી અન્ય રતિ રહી કામના કંઈ
 મુજ શુવનની ગતિ આપ બનો
 મુજ આત્મ તણી ગતિ આપ બનો
 તનની ગતિ હો, મનની ગતિ હો
 ધન જન સૌની ગતિ આપજ હો
 વૃત્તિ આપ વિષે, વૃત્તિ આપ વિષે
 અંહાનિશ રહો, વૃત્તિ આપ વિષે
 પ્રભુ માયું હું એ, પ્રભુ આપો તમે
 પ્રીતિ આપ વિષેથી જરી ન ખસે
 વચને કર્મે વચને કર્મે
 કરે સુકૃત જે વચને કર્મે
 પ્રભુ અર્પણતે, પ્રભુ અર્પણતે
 થાવ આપ વિષે, પ્રભુ અર્પણતે
 રહો આપ વિષે સુરતા મનની
 વહે જેમ સરિતા નિધિ ગમની
 પ્રભુ એજ કહું વિભુ તેજ રહવું
 સુમતિ દયો સદા, શુચિ નામ સ્મરે
 જેમ છાયા, કાયાથી સંયુક્ત રહે
 તેમ આ મુજ શુવન આપમાં વહે
 ખીજે જાય નહીં ભિન્ન થાય નહીં
 પ્રભુ જાદવ આપ વિસેજ સમે

(૪૬)

સૌનું કરો કદ્યાણુ દયાળુ પ્રભુ, સૌનું કરો કદ્યાણુ
 નર નારી પશુ પક્ષીની સાથે, શુવ જંતુનું તમામ--દયાળુ

જગના વાસીઓ સૌ સુખ ભોગવે આનંદે રહી આઠો જન્મ - દયાળુ
 દુનિયામાં દરદ દુકાળ પડે નહી, લડે નહીં કોઈ ગામ—દયાળુ
 સર્વે જગે સુખકારી વધે ને વળી વધે ધન ધાન્ય—દયાળુ
 કોઈ કોઈનું ખુરં ન ઇચ્છે, સૌનું ઇચ્છે સૌ સમાન—દયાળુ
 પોત પોતાના ધર્મ પ્રમાણે, સર્વ ભગ્ને ભગવાન—દયાળુ
 જાદવ દાસના દાસ પોકારે, પ્રેમે કરી પ્રણામ—દયાળુ

(૪૭)

અળ તો મેરી ગતિ, એક તુમ હો ભગવાન
 આર કોઈ દીસે નહિ અપનો જાસુ હોય કલ્યાણ
 અળ તો, મેરી ગતિ, એક તુમ હો ભગવાન
 દુટ્ટી કુટ્ટી નાવ પુરાની, સાગરમેં તોફાન
 પાર દીસે નહિ-બહાર દીસે નહિ ડગમગ ડોલત પ્રાન
 અળ તો મેરી ગતિ, એક તુમ હો ભગવાન
 કોહું ન સાથી કોહું ન સહાયક કોહું નહિ આધાર
 અશરણ શરણ અનાથ નાથ તુમ, દીન જનકે રખવાર
 અળ તો મેરી ગતિ, એક તુમ હો ભગવાન
 માત તાત હિતકર, ખવૈયા એક એક હરિ એક
 જાદવ આશા ઐરનકી નહિ, ધારી દઢ આપકી ટેક
 અળ તો મેરી ગતિ એક તુમ હો ભગવાન

(૪૮)

તમે મોટા છો મહારાજ, મુજને માફ કરો
 લઈ દાસ તાણી દિલ દાઝ તનના તાપ હરો

જેર કરી આઝું શું કહીએ, જાણો છે જગદીશ રે
 ઘટે ન આમ નમેરાં થાવું રાંક ઉપર શું રીસ—મુજને
 જેવો તેવો છું તો પણ હવે નિભાવી રહે જો ટેક રે
 તારો કે ભલે મારો મોહન, છોડી ન દેશો છેક—મુજને
 તજો તો તજી શકો છો, તમને મારા સરખાં અનેક રે
 હું તજી ને ક્યાં જઈ શકું બીજે, મારા તો તમે એક—મુજને
 પિતા પુત્રના મિત્ર મિત્રના, ક્ષમા કરે અપરાધ રે
 તેમજ દયા દ્રષ્ટિથી પેખો, અવગણુ તો છે અગાધ—મુજને
 થોડું કહું ઘણું કરી માનો, અરજ એટલી છેદલીરે
 જાદવ આપ વિના નથી અન્ય કો અંત સમેતા બેટી—મુજને

(૪૬)

મારે અંત સમયે અલબેલા, મુજને મુકશો મા
 મારા મદન મોહનજી છેલા, અવસર ચુકશો મા
 હરિ હું જેવો તેવો તમારો, મુજને મુકશો મા
 ગોવીંદ કર ગૃહ્યો જો મારો, અવસર ચુકશો મા
 મારા દોષ કોષ સંભારી, મુજને મુકશો મા
 શરણાગત વત્સલ ગિરધારી, અવસર ચુકશો મા
 હરિ મારે ધર્મ નથી નથી સાધન, મુજને મુકશો મા
 નથી સત સંગ સ્મરણ આરાધન, અવસર ચુકશો મા
 શ્રીપતિ સર્વાત્મા સર્વોત્તમ મુજને મુકશો મા
 મારા પ્રાણજીવન પુરૂષોત્તમ, અવસર ચુકશો મા
 સમર્થ કરૂણા સિંધુ શ્રીજી દયાને મુકશો મા
 મારે ઓથ નથી કોઈ બીજી અવસર ચુકશો મા

(૫૦)

દામોદર દુઃખડા કાપોરે, બળવંતા બેલી
 નંદલાલ નિઝનંદ આપોરે, બળવંતા બેલી
 વહાલાજી હું તો પળ પળનો અપરાધી
 ભરેલો આધી વ્યાધીરે બળવંતા બેલી
 - વહાલાજી હું તો તમારા બળથી ગાળું
 જાણો છો કહું શું આજું રે બળવંતા બેલી
 વહાલાજી જેવો તેવો છું તો એ તમારો
 આધાર અવર નહિં મારોરે, બળવંતા બેલી
 વહાલાજી માફ જેર નથી, જે તર છોડો
 શું રૂઠી કરે મંકોડોરે, બળવંતા બેલી
 વહાલાજી શ્રીમુખ પોતાનો કહો છો મારે લાડું
 બીજુ બળ ક્યાંથી કાઢું રે, બળવંતા બેલી
 દયાના પ્રીતમ પાણિ અહ્યો છે તો નિભાવો
 મારે દાસ પણાનો દાવો રે, બળવંતા બેલી

(૫૧)

શ્રી વલ્લભ વિકૃલ શ્રીજી સ્વામી, શામળીઆવાલા
 સઘળું સમજો છો અંતર જામી, નંદલાલા
 ભય તો લાગે છે મુજને ભારી શામળીઆવાલા
 અંત કાળે શીવલે થાશે મારી નંદલાલા
 સેવા સ્મરણ ના ભાવે કીધું શામળીઆવાળા
 રંક સાધુને દુઃખ દીધું, નંદલાલા
 ડિણો શાસ્ત્રીય સહુધર્મે, શામળીઆવાલા
 પરી પૂરણ છું હું કર્મે, નંદલાલા

સહુ જાણે છે ભકત સાચો, શામળીઆવાલા
 પાખંડી પુરાતનથી કાચો, નંદલાલા
 બાંદા અહાની લાજ ખરજો, શામળીઆવાલા
 પીડા ન પામું એવું કરજો, નંદલાલા
 સન્મુખ લોચનમાં આવી રહેજો, શામળીઆવાલા
 દોષ ન જોસા દરશન દેજો, નંદલાલા
 શ્રીમુખ બોલ્યા તે સાચું કરજો શામળીઆવાલા
 ઠાસ દયાનાં, દુઃખ હરજો નંદલાલા

(૫૨)

હરિ જેવો તેવો હું દાસ તમારો, કરૂણા મિધુ ગ્રહો કર મારો—ટેક
 સાંકડયાના સાથી શામળીઆ; છે બગડયાના બેલી [૨]
 શરણુ પડ્યો બગ અમિત કુકર્મિ તદપી ન મૂકો ઠેલી—હરી
 નિજજન જીડાની જાતીલજાત, રાખો છે શ્રીરણુછોડ [૨]
 સુન્ય ભાગ્યને સફળ કરો છો, પુરો બિરૂદ બળકાડ—હરી
 અવળાનુ સવળ કરો સુદીરવર, જ્યારે જાય જન હારી [૨]
 અયોગ્ય યોગ્ય પતીત કરો પાવન, પ્રભુ દુઃખ હુધૃત હારી—હરી
 વિનતીવિના રક્ષક નિજ જનના, દોષ તણા ગુણ માનો [૨]
 સ્મરણુ કરતાં સંકટ ટાળો, ગણો ન મોટો નાનો—હરી
 બિકળ પરાધીન પીડા પ્રજાળો, અંતરનું દુઃખ જાણો [૨]
 આરત બંધુ સહિષ્ણુ અભયકર, અવગુણુ ઢર નવ આણો—હરી
 સર્વેશ્વર સર્વાત્મા સ્વતંત્ર, દયા પ્રીતમ ગીરધારી [૨]
 શરણાગત વતસલ શ્રીજી મારે, મોટી છે આથતમારી—હરી

(૫૩)

ભક્તિમાં લગની લગાડો હરિ હેત હૈયે જગાડો
 બહાલામાં બહાલા ગણું વિભૂ તમને [૨]
 બીજેથી બહાલ મટાડો હરિ હેત હૈયે જગાડો
 ખ્યાર ધરીને પ્રેમ સુધારસ [૨]
 તે પુરે પુરો ચખાડો—હરિ હેત હૈયે જગાડો
 સુખમાં ન કુલું દુઃખમાં ન કુલું [૨]
 ભૂલું નહિ કાઈ દહાડો—હરિ હેત હૈયે જગાડો
 દહે લાગે બીજા તર્કા ન જાગે [૨]
 ખાંતિ અનુની ભગાડો હરિ હેત હૈયે જગાડો

(૫૪)

માયું હરી એવું
 ફરી ફરીના પડે કહેવું—માયું
 જેમ ખરચીએ તેમ ખુટે છે, એવું તે ધન શીદ લેવું—માયું
 ઘડી ઘડી દુઃખ દે આખર નાશ છે, એતનમાં શીદ રહેવું—માયું
 ફરી ફરી મરવું ફરી અવતરવું, એ દુઃખ કયાં લગી રહેવું—માયું
 માયું હું શાશ્વત શાન્તી અને સુખ નાથ થાયે નહિ તેવું—માયું
 નાથ અનુની એવી છે ઈચ્છા

પ્રત્યક્ષ પ્રભુને હું સેવું—માયું

(૫૫)

વારે વારે બહાલા સંભારે, હરિ ઉર વાસ કરો, વાસ કરો
 સ્વામીજીવન સુધારજો માફ રે, હરિ ઉર વાસ કરો, વાસ કરો,

કરુણાનિધિ મંગલકારી, કૃપ્ણ કાપો કુમતિ ગધી મારીરે—હરિ
 જુઠા જગતના સુખ નહિ જોઈએ, ચિત્ત ચાહું ચરણ પ્રીત પ્રોઈએરે—હરિ
 સુખ દુઃખ થાસે ને જાસે, અવિનાસી ઇચ્છું એક પાસેરે—હરિ
 વૃથા વાતો ન વદવા દેસો, ગુણ ગવરાવા રામ હૃદે રહેસોરે—હરિ
 ઉરમાંથી કાઢો અવિચારો, ધ્યાન ધારૂં પ્રભુજી પધારો રે—હરિ
 પૂરો અનંતની અભિલાષ—નાથ રાખો ગનાવીને દાસરે—હરિ

(૫૬)

પ્રભુ મને પલકે વિસરશેા મા
 અવગુણ મારા દિલમાંહી ધરશેા મા—પ્રભુ મને
 ભુલ્યો હું તો તમને અનાદીથી
 નથી મારી હજીએ પાકી પ્રીતી—પ્રભુ મને
 મટયો નથી મોહ જગત કેરો
 માટે તમે ઉરમાં પ્રગટ ઠેરો—પ્રભુ મને
 હાંકો મારો મનરૂપી રથ શ્રીહરિ
 માગી લઉં વિનતિ એહ કરી—પ્રભુ મને
 ધીરે ધીરે મોહ તમે હરજો
 સાચા વૈરાગ્ય ઉરે ભરજો—પ્રભુ મને
 સાચા સગા અંતે થજો બેલી
 જાગવજો અનંતનો પગ છેદી—પ્રભુ મને

(૫૭)

પ્રભુ ચરણકમળ નવ છુટેરે એવું હું માયું
 ચિત્ત તર્ક કદી નવ ઉઠેરે એવું હું માયું

શરણુ લીધો છે આપે, પાવન કીધો છે છાપે
 ફરી જાઉં થાઉં નહીં પાપેરે, એવું હું માગું—પ્રભુ ચરણ
 વિશ્વાસ કદી નવ તોડું એકેય ક્ષણ પણ ના છોડું
 દ્રઢ સગપણ તમથી જોડું રે એવું હું માગું—પ્રભુ ચરણ
 તૃપ્તિ ઉરમાં નવ ઉઠે, આશાઓ પડે ન પુઠે
 સંતોષ કદી નવ ખુટે રે, એવું હું માગું—પ્રભુ ચરણ
 સૌથી વધતી ગણું સેવા, સૌથી પ્રિય લાગો દેવા
 વિચાર રહે નિત્ય એવારે, એવું હું માગું—પ્રભુ ચરણ
 અંતે ન જરા ગભરાવું નિશ્ચિન ગોવીંદ ગુણ ગાવું
 અનુ નાથ નિરખી હરખાઉંરે એવું હું માગું—પ્રભુ ચરણ

(૫૮)

પ્રભુ શરણાગતિ નવ તુટેરે એવું કરજો
 ભક્તિ ઉરથી નવ ખુટેરે એવી ભરજો
 કાચા મનસાને વાચા, તમને ગણીએ ઘણી સાચા
 એ નિશ્ચય પડે ન કાચારે એવું કરજો—પ્રભુ
 ઠામે ઠામે નવ ફરીએ, નવ જગે જગે ચિત્ત ધરિએ
 ચરણો માંડી ચિર ઠરીએ રે, એવું કરજો—પ્રભુ
 નવ રહે પ્રીતર તન ધનની, નહીં ચિંતા સુખ સાધનની
 રહે કાળજી માત્ર ભજનનીરે એવું કરજો
 પરી પૂરણ પ્રીત લગાવી કરીએ સેવા મન ભાવી
 જીવગાની ગાળીએ આવીરે એવું કરજો—પ્રભુ
 અંતે ન વિસરીએ સ્વામી, એવી રહેજો પ્રીત ભમી
 માગું અનંત શિરનામી રે એવું કરજો—પ્રભુ

(૫૯)

દાસ તમારા દાસ તમારા, દેવ દયાનિધિ દાસ તમારા
 શ્રીકર અમારી સાંખી તમને રાખશે તેમ હવે રહેનારા—દાસ
 તન મન ધન બધું અરજ્યું ચરણે, સ્વીકારી સર્વસ્વ કરજો સારા—દાસ
 દાસપાત્રું દીન જનને દેજો સેવા સમરણ ગાણીએ ખ્યારા—દાસ
 ચરણ કમળ રજ શિર ધરીશું મહા દુઃખમાં નહીં થઇએ ન્યારા—દાસ
 ભક્તિ ભવો ભવની હરિ દેજો, અનંતના જીવન આધારા—દાસ

(૬૦)

અંતે એજ પ્રભુ અસમેસા, લેવા આવશેરે દયા દર્શાવશેરે
 નાટો બધી દુટતી જશે, વ્યાકુળ જીવ ઘણો ગભરાશે
 ત્યારે સત્વર શાંતિ હૃદે રેલાવશેરે—અંતે એજ પ્રભુ
 દુઃખ સો દેહના દુર નીવારી, બહાર કરશે દીન બંધુ મુરારી
 મન હારી નિજરૂપ આવી જણાવશેરે—અંતે એજ પ્રભુ
 જગત મોહ સઘળો વિસરાવી, દીવ્ય જ્ઞાન દીલમાં પ્રગટાવી
 પરા ભક્તિની પુરણ મબ્બ બતાવશેરે—અંતે એજ પ્રભુ
 અતિ ઉમંગે નિકળી તનથી, દીવ્ય દેહે શોભતા વદનથી
 અનંત શ્રીવૈકુંઠ વિષેજ સિધાવશેરે—અંતે એજ પ્રભુ

(૬૧)

પ્રેમ પુરો પ્રગટાવો ભજી તમને લઉં દલાવો—ટેક
 નયન કરી બંધ ધારું હું ઉરમાં
 તરતજ ધ્યાનમાં આવો—ભજી તમને

સમરણ કરતાં આનંદ ઉપજે

એવી કૃપા વરસાવો—ભજી તમને

તન મન ધનથી રાત અને દિન

સેવા હે નાથ કરાવો—ભજી તમને

દીન અનુને બાળક બાણી

રનેહ સાચો દર્શાવો—ભજી તમને

(૬૨)

રૂડા રણછોડરાય હવે ત્હારાં બનાવ, ત્હારાં બનાવ પુરા ખ્યારા

બનાવ—રૂડા

ત્હારાં બને તે રહે ન નહારા, કૃતિ મતિએ શુચિ સારા બનાવ—રૂડા

ત્હારાં ઠરે તે પરહરે લાલચ, શીલ સંતોષ ધરનારાં બનાવ—રૂડા

ત્હારાં ઠરે તે દુભે નહીં કોઈને, સહુને સુખ કરનારાં બનાવ—રૂડા

ત્હારાં ઠરે તે ઠરે નહીં કોઈથી, દુઃખમાં ધીરજ ધરનારા બનાવ

—રૂડા

ત્હારાં ઠરે અનુ પ્રેમ ધરે ઉર, જીવ અરપી વરનારા બનાવ—રૂડા

(૬૩)

રાખો નાથ ને હે ભીંજેલો

દાસ છે દ્વારે ઉભેલો—રાખો નાથ

નેહ બીજનો દેહની સાથે સાફ થજો હવે છેલ્લો—રાખો

આપનો નેહ તે જીવનું જીવન, આપના રંગે રંગેલો—રાખો

દુનિયાના રંગે અતિ દુઃખ આપ્યો, તેથી છું શરણે આવેલો—રાખો

ભજન કરેં ભગવાન તમારું, ભાવએ રાખો ભરેલો—રાખો
તહાર કરો હરિવાર કરો નહિ, તારવો છે મોઠો બંહલો—રાખો

(૬૪)

ખીજે પ્રભુ ક્યાં જઈએ, અમે તો તમારાજ છઈએ
જીવન તમને આપીં ચુંકેલા, કેમ ખીજના થઈએ—અમે
જગત બધું પરતંત્ર છે તમવિણ કેને ભરોસે રહીએ—અમે
સુખ દુઃખમાં અમ અંતર અરજી તમવિણ કેને કહીએ—અમે
અનંત પતિ તવ ચરણ સેવાવિણ ધ્યાન ખીજે નવ દઈએ—અમે

(૬૫)

ઉપકાર તમારા ભારેરે; હે શ્રી નિવાસા
હું પેખું વારે વારે રે, હે શ્રી નિવાસા
હું ચુક્યો ધર્મો મારા પણ આપ ચુક્યા નથી ખ્યારા [૨]
વર્ષાવો કરૂણા ધારા રે હે શ્રીનિવાસા—ઉપકાર
મેં જે માંગ્યું ને આપ્યું દુઃખ પડતાં વેંતજ કાપ્યું [૨]
મન નિજ પદમાંહી સ્થાપ્યું રે હે શ્રીનિવાસા—ઉપકાર
બેઉ લોક તણું હિત મહારૂં તમે કરતાં ન્યાડું ન્યાડું [૨]
હું શું શું તે સંભારૂં રે, હે શ્રી નિવાસા—ઉપકાર
પ્રભુ તુજ જેવો સુખદાઇ તુજ જેવી મન મોટાઇ [૨]
નથી ક્યાં યે વિશ્વની માંહી રે, હે શ્રીનિવાસા—ઉપકાર
અનુ જે તુજ શરણે રહે છે તે ખરી મજા માણું છે [૨]
સાચા સદ્ભાગી એ છેરે હે શ્રીનિવાસા—ઉપકાર

(૬૬)

હે મા નિત્ય નવી શક્તિ આપ
 નિત્ય નવી શક્તિ આપ—હે મા
 જગત પિતાની ભક્તિ પ્રેમે કરીએ
 એવી સુખધી આપ—હે મા
 શક્તિથી ભક્તિ ને ભક્તિથી મુક્તિ
 મુક્તિથી તારો મેળાપ—હે મા
 સહજ સમાધિ ધ્યાસો શ્વાસે
 જપું હું અજપા જાય—હે મા
 પતિત પાવન તુજ ચરણોમાં
 નવનીતને સ્થીર કરી સ્થાપ—હે મા

(૬૭)

રક્ષા કરો રક્ષા કરો રક્ષા કરો રે રઘુપતી રામ મારી રક્ષા કરો રે
 ચંદ્રપતી શ્યામ મારી રક્ષા કરો રે
 તારી રક્ષાથી મારા કાર્ય સઉ સરે [૨]
 વરમાળા ધરી વીજ્ય દેવી જરૂરથી વરે [૨]
 એવી પ્રભુજી ભાવના મુજ હૃદય ભરો રે—અમારી
 તારી રક્ષાથી મારા તાપ સઉ ટળે [૨]
 પાપ કોટી જનમ કેરા પલકમાં બળે [૨]
 શરણે પડ્યો નવનીતને ભવપાર કરો રે—અમારી

(૬૮)

અક્ષર ધામના વાસીરે તારા અક્ષય સુખડાં દે [૨]
 અક્ષય સુખડાં દે તારા ચરણ કમળમાં લે—અક્ષર
 ભાવે લકિત કરે છું તારી સંતોને જે બહુ પ્યારી [૨]
 લેજે ભવસાગરથી તારી તારા અક્ષય સુખડાં દે—અક્ષર
 મનનાં સંકલ્પો છુટે તે ખરી મળઓ લુટે [૨]
 બહાલો દોડયો આવે પુઠે તારી અક્ષય સુખડાં દે—અક્ષર
 મીરાંને લગની લાગી એને લકિત લવેાલવ માગી [૨]
 એના લવની ભાવટ ભાંગી, તારા અક્ષય સુખડાં દે—અક્ષર
 અનેક સંતોએ ઉર આણ્યો તેરસ બદલ કબુ એ બાણ્યો [૨]
 એ રસ નવનીતને તું દે, તારા અક્ષય સુખડાં દે—અક્ષર

(૬૯)

વિનતિ માહરી આજ પ્રભાતની, નાથ અંતર મહીં આપ ધરજો [૧]
 આજની છંદગી રાત સૂતાં લગી, ચિતડે ચર્ણની પ્રીત ભરજો
 રહેલું સંસારમાં મનુષ્ય અવતારમાં જળ અને કમળની જેમ રાખો
 પાણું મુજ ધર્મને, કરે સો કર્મને, ફળ તણી આશાથી દૂર રાખો [૨]
 સુખી રહું સુખમાં સુખી રહુ દુઃખમાં, સુખને દુઃખના લેહ ટાળો
 પાંખમાં રાખીને દુઃખડા કાપીને જાણ અજાણનાં પાપ બાળો [૩]
 નહાઉં સતસંગમાં, રાચું એ રંગમાં, અંગમાં લકિતના પૂર ભરજો
 ઇચ્છું કલ્યાણ હું મિત્ર દુસ્મન તણું, જગતનું નાથ કલ્યાણ કરજો [૪]
 આંખ છે આંધળી તુજ શું ના ઢળી, તે છતાં હે હરિ, લક્ષ્ય લેજો
 દોડતાં આવીને, પુનિત સંભાળીને અંતમાં દર્શને બાપ રહેજો [૫]

(૭૦)

પરમ કૃપાળુ દીન દયાળુ [૨] જીવનના આધાર—વંદુ
 સચરાચર જગદીશ્વર ઈશ્વર [૨] ઘટ ઘટમાં વસનાર—વંદુ
 ઊર્મિઓ સૌ જાગે મહારી—બ્રમણ્યો સૌ ભાંગે મહારી
 માયાનું આ ઝેર ઉતારો [૨] અમૃતના સિંચનાર—વંદુ
 અઘાઈ અંતર ચોરડીએ, પળપળ માંહી પાપે પડીએ
 ભક્તિની ન્યોતિ પ્રગટાવો [૨] પ્રકાશના કરનાર—વંદુ
 યોગેશ્વર નવ જાણે ભેદો, ગુણુલાં ગાતાં થાકે વેદો
 પુનિત પામર ક્યાંથી જાણે [૨] ગુણુગુણના ભંડાર—વંદુ

(૭૧)

દીનાનાથ દયા કરી દયો શરણે
 આપો ભક્તિ અચળપદ તવ ચરણે—દીનાનાથ
 સસારના આ ચક્રમાં પીસાઈ રહી આ જીંદગી
 ભડકા જાંચે ભડભડ જાંચે સગળી રહી આ જીંદગી
 પ્રભુ તાપ અમાવો કૃપા—ઝરણે—દીનાનાથ
 મોહ—મદિરાને પીતાં પાગલ બની આ જીંદગી
 લોભના ઊંડા દુવે ગળડી પડી આ જીંદગી
 પ્રભુ મૂકી દો સંતોષના શિખરે—દીનાનાથ
 સત્ પંથ ચૂકી ને હવે દુર-પંથ ભતી જીંદગી
 મમતા તણા કાંટા થકી ઘાયલ બની આ જીંદગી
 પ્રભુ રૂઝાવો શાંતિ તણા મલમે—દીનાનાથ
 ભવસાગરે ડોલી રહી નોકાડપી આ જીંદગી
 મારો અગર તારો પ્રભુ સોંપી હવે આ જીંદગી
 પ્રભુ વિનતિ સુણો પુનિત કરણે—દીનાનાથ

(૭૨)

સ્તુતી શું કહું રે [૨] મારી છાલણી અટકે છે
 વંદન મારા ચરણકમળમાં, એટલું હું તો જાણું [૨]
 કર્મ ભાષામાં કરવું મારે [૨] ગોવીંદ તારું ગાણું—સ્તુતી
 સાત સમુદ્ર શાહી કરીને, પૃથ્વી કાગળ લીધો [૨]
 શારદ દેવી નીશાહીન લખતાં [૨] શ્રમ નક્રમો કીધો—સ્તુતી
 મોટા મોટા મુનીશ્વરો પણ અંતે હારી બેઠા [૨]
 નેતી કહીને વેદો અટક્યા [૨] હાથ પડ્યા છે હેઠા—સ્તુતી
 શેષ હજારો મુખથી ગાલે તો પણ થાકી જતા [૨]
 પુનીત તો અવાક જન્યો છે [૨] ગુણલાં તારાં ગાતા—સ્તુતી

(૭૩)

બહાલા ક્યામ મુસારિરે, આંગણે આવો
 દર્શનનો છું લિખારીરે આંગણે આવો—બહાલા
 દેહ-નગરીની મધ્યે મનડાની મારી શેરી
 એ શેરી છે અનેરીરે, આંગણે આવો—બહાલા
 મનડાની શેરી મધ્યે, મંદિર માફં આવ્યું
 મેં બહુ બહુ તોશણગાર્યું રે આંગણે આવો—બહાલા
 આ ગરીબની ઝુંપલડી, બહાલીડા પાવન કરજો
 પાવલીયા ત્યાંતા ધરજો રે આંગણે આવો—બહાલા
 પુનિત તારા ચરણે પુનિત મંદિરે થાશે
 ન્યાલ પુનિત ધર્મ જાશેરે આંગણે આવો—બહાલા

(૭૪)

ડુબેલાને તારી લેજોરે દયાના નિધિ
 મરતા ઉગારી લેજોરે દયાના નિધિ—ડુબેલાને
 અંતે હું અજ્ઞાની નીવડ્યો અંધારે અથડાંતો જીવડો
 જ્ઞાન કેરો ધરો દીવડોરે, દયાના નિધિ - ડુબેલાને
 પ્રતિપ્દાને ગણી પ્યારી અંતરે અહંતા ધારી
 મમતાને નાખો મારીરે, દયાના નિધિ—ડુબેલાને
 શબ્દોની જે ખેંચમતાણી અંમાં મેંતો મોજો માણી
 દયા કરો દીન બાણીરે, દયાના નિધિ—ડુબેલાને
 ખુઝાવી દો દેયા હોળી પ્રેમ-જળમાં દેજો જોળી
 પુનિત ને લેજો જોળીરે, દયાના નિધિ—ડુબેલાને

(૭૫)

અંખુ છું દિન અને રાત વડાલા દરશન દેજો
 સુજીજો ગરીબ કેરો સાદ વડાલા દરશન દેજો—અંખુ
 દુનિયા લાગે છે કડવી ઝેર ઝેરી વાયુ વાતો
 આપી દો અમૃત-ખ્યાલી હાથ, વડાલા દરશન દેજો—અંખુ
 શુળીના જેવો આ સંસાર અંતર માઈ વિધે
 આંખી દો અંતર-અંતરસાથ, વડાલા દરશન દેજો—અંખુ
 મારી દુનિયા તો તાઈ નામ તારી મીઠી મુરતિ
 રાખો પુનિત ચરણો પાસ, વડાલા દરશન દેજો—અંખુ

(૭૬)

જેવો તેવો પણ તારો હાથ પકડ પ્રભુ મારો
 તારે ભરૂંસે જીવન નભતું [૨]
 મનડું અંચળ જ્યાં ત્યાં ભમતું [૨]
 કરતું ખોટા વિચારો હાથ પકડ પ્રભુ મારો—જેવો
 સમજીને હું આગે પડતો [૨]
 માયાનો ભડકો ભડભડતો [૨]
 ભડકો નહીં જીજનારો, હાથ પકડ પ્રભુ મારો—જેવો
 જ્યાં ચાલું ત્યાં કાંટા વાગે [૨]
 વાગે પણ હું ચાલું આગે [૨]
 થાતો પાપ વધારો, હાથ પકડ પ્રભુ મારો—જેવો
 પુનિતની અંતરની વાણી [૨]
 અંતરજ્ઞમી ક્ષેત્રે તું જાણી [૨]
 એકજ તું છે સદારો, હાથ પકડ પ્રભુ મારો જેવો

(૭૭)

કરૂણાળુ કરૂણા કરજો
 મારા અંતર પ્રેમને ભરજોરે—કરૂણાળુ કરૂણા કરજો
 રેતી-રણસમ અંતર મારું તેમાં ઝરણુ વહાવો
 પ્રભુ તેમાં ઝરણુ વહાવો મને આપો અમૃતજળ વહાવો
 મારા મસ્તકે હાથને ધરજોરે—કરૂણાળુ કરૂણા કરજો
 હું બાળક છું દીન દુઃખીયારો દયા-દૃષ્ટિને નાંખો
 પ્રભુ દયા-દૃષ્ટિને નાંખો મને સ્થાન હૃદયમાં આપો
 મને પોતાનો કરી ગણજોરે—કરૂણાળુ કરૂણા કરજો
 વાડઆધારે વેડી ચઢતી વાડ પુનિત ધર્મ જાળો

પ્રભુ વાડ પુનિત થઈજાજો મને પ્રેમના અમૃત પાજો
મારા તાપ બધા પર હરજોરે કરજાણુ કરજા કરજો

(૭૮)

કઈ પેરેથી સ્તુતિ કરવી આપની
મહિમા મોટો મોટો મહિમા વાન જો—કઈ
વેદો પણ ના સમજે આપ સ્વરૂપને
નેતિ કહીને શ્રુતિ કરતી ગાનજો—કઈ
શેષ હજારો મુખેથી થાકી ગયા
સરસ્વતી તો ચુક્યાં વીણા—તાનજો—કઈ
મુજ નંવા અજ્ઞાની મું સમજી શકે
પુનિત ધરતો ચરણો કેરું ધ્યાન જો—કઈ

(૭૯)

આશરો તહારો રે હો વાલમાં
મરતાં ઉગારો રે હો વાલમાં
હારે હુંતો ભવના સાગરમાં ડૂબતા રે લોલ
હારે તારા ચરણોનું મળીયું નાવજો—આશરો
હારે હું તો હારી બેઠો છું છંદગી રે લોલ
હારે મને મળી ગયો છે દાવજો—આશરો
હારે હું તો દાવાનળે બહુ દાઝતા રે લોલ
હારે કરો અમૃતનો છંટકાવજો—આશરો
હારે તહારો પુનિત મરણના મુળમાં રે લોલ
હારે હવે કરવાનો તારે બચાવજો—આશરો

(૮૦)

અરજી અમારી સુણો શ્રીનાથજી
 લઈ જાજે તારા ધામમાં
 મારા અંત સમયના બેટી
 હવે મેલો નહી હડસેલી
 હું તો આવી ઉભો તમ દ્વારે—શ્રીનાથજી લઈ
 નાથ કરુણા તણા છે સિંધુ
 હું તો યાયું છું એકજ ગિદુ
 એક ગિદુમાં નહિ થાય આછું—શ્રીનાથજી
 મારું અંતર લેજો વાંચી
 નથી મેંદીમાં લાડી લખાતી
 પાન-પાને એ પસરી જાતી—શ્રીનાથજી
 તને સમજીને સું સમજાવું
 કહો તો અંતર ચીરીને ગતાવું
 તારી પુનિત ને એકજ આશા—શ્રીનાથજી

(૮૧)

અનાથોના નાથ અંતર જામી
 હારે બહાલા તમને કરું શિર નામી—અનાથોના
 હારે જેનું ડોઝ નથી આ જગતમાં
 હારે એવા દીન દુઃખીઓના છે સ્વામી—અનાથોના
 હારે અનાચારી અધમ ને કામી
 હારે તારા ગિરહમાં નાવે ખામી—અનાથોના
 મારો અંત સમય જ્યારે આવે
 ત્યારે દર્શન દેજો ગરૂડા ગામી—અનાથોના

બહાલા પુનિતની અરજી ઉર ધરજો
રહાય કરજો વેળા મારી વસમી—અનાથોના

(૮૨)

મારી લાજ તમારે હાથે, નાથ નિલાવજો રે
દીનાનાથ દયાળ દયા અદભૂત દર્શાવજોરે,
સંકટથી સોસાઈ મુરારી, લેજો અંતર્યામિ ઉગારી
હવે ગયો છું હારી, બાપ બચાવજો રે—મારી
કર્મ કઠણ માઠાચહ બેઠા હાથ પડયા છે હમણાં હેઠા
પરમેશ્વર ક્યાં પેઠા પણ પરખાવજોરે—મારી
અહિત અને હિતમાં અણુસમજી, કૃત્યાકૃત્ય વિષેશું સમજી
ભણું તણું શું માધવ માર્ગ બતાવજોરે—મારી
કેશવ હરિ હિતે સંભારૂં પ્રભુપદ હોય હજી જો પ્યાડું
મંગળ કરવા માડું અંગદ આવજો રે—મારી

(૮૩)

હઠ લઈ બેઠા છો હરિરાય, હવે હદ થાય છે રે
જગદીશ્વરજી જન્મ જડેલો, નિષ્કળ જાય છે રે—હઠ
શો અપરાધ થયો છે સ્વામી, પુછુંછું પ્રેમે શિરનામી
અંતરયામી અંતર અતિ ઉભરાય છે રે—હઠ
છે ભગવાન મને લય ભારે આપવિના નહીં કોઈ ઉગારે
આ સંસારે અધવચ બહાણ તણાય છે રે—હઠ
ઘણા ઘણાની બહારે ધાયા સેવકને ટાણે સંતાયા
માધવ નકરો માયા, નયન ભરાય છે રે—હઠ

કેશવ હરિ બહુ કઠણ નથાશો, નિર્દય થઈ ને દુર ન જાશો
પ્રભુ કર્ણામૃત પાશો, જીવન જાય છે રે—હઠ

(૮૪)

દીનાનાથ દયાળ નટવર હાથ મારો મુકશો મા
આ મહા ભવસાગરે, ભગવાન હું ભુલો પડ્યો છું
ચૌદ લોક નિવાસ ચપલાકાન્ત આ તક ચુકશો મા-દીનાનાથ
ઓથ ઈશ્વર આપની સાધન વિષે સમજું નહીં હું
પ્રાણ પાલક પોત જોઈ, શ્રાવણ આખર કુંકશો મા-દીનાનાથ
માત તાત સગા સહોદર જે કહું તે આપ મારે
હે કૃપામૃતના સરોવર, દાસ સાઈં મુકશો મા-દીનાનાથ
શરણ કેશવલાલજી છે ચરણ હે હરિરામ તારું
અખિલ નાયક આ સમય, ખોટે મસે પણ ખુટશો મા-દીનાનાથ

(૮૫)

મારી નાડતમારે હાથ, હરી સંભાળજોરે [૨]
મુજને પોતાનો જાણીને પ્રભુપદ પાળજોરે—મારીનાડ
પથ્યા પથ્ય નથી સમજાતુ, દુઃખ સદૈવ રહે ઉભરાતુ [૨]
મને હશે શું થાતુ નાથ નિહાળ જો રે—મારીનાડ
અનાદી વૈદ આપજા, સાચા, કોઈ ઉપાય વિગે નહી કાચા [૨]
દીવસ રાત્રા છે ટાંચા, વેળા વાળ જોરે - મારીનાડ
વિષ્ણુવર શું હજી વિસારો, બાજી હાથ છતાં કાંહારો [૨]
મહા મુઝારો, મારો નટવર, ટાળજોરે—મારીનાડ
કેશવ હરી માફશું થાસે, ઘાણુવડ્યો શું ગઢ ઘેરાસે [૨]
લાજ તમારી જાશે ભૂદર ભાળ જોરે—મારીનાડ

(૮૬)

મારા હાથ પડ્યા છે હેઠા હરિ હું શું કરું રે
 શરણે આબો છું કંઈકાકર કરશે ત ખરું રે—મારા
 ક્યાં સંતાયા કુશલ કરાણી, તરણી નટવર જાય તણાણી
 ભાટે હાય ભરાણી, કંઈ રીતે તરું રે—મારા
 થતું હશે શું સમજણ ન પડે ગોતું પણ મને માર્ગ ન જડે
 ભવસાગરના હુખ વડે, હૃદયે ડર રે—મારા
 ધરણી ધર શું ધારું મારું, રટણ કરું છું નિત્ય તમારું,
 આવડું શું અંધારું મરણ વિના મરું રે—મારા
 સાધન સર્વ ગયાં છે ખુટી, કપટી કાળે માર્યો કુટી
 બગડ્યાની નહીં ખુટી, નાથ ક્યાં જઈ ઠરું રે—મારા
 અતિ તાપથી તપી રહ્યો છું, બાળ્ય કંઠથી અંધ થયો છું
 ભુલી ભાન ગયો છું, ધીરજ શું ધરું રે—મારા
 અદ્ભુત માયા નાથ તમારી, મનવાણી નહીં પહોંચે મારી
 કેશવ હરિ હારી, શિર તવ ચરણે ધરું રે—મારા

(૮૭)

પરમ ઓ પ્રભુ શરણ આપજે,
 હૃદય કુંજમાં નાથ સ્થાપજે—૧
 કડણ કાળ છે આકળી તણે
 ધીરજ નવ રહે શોક જ્યાં ઘણે—૨
 ત્રીવીધ તાપથી તું અચાવજે
 શરણ સતનું તું અપાવજે—૩
 સબળ શુદ્ધતા બાપ આપજે
 તિમિર તન તણું કૃણુ કાપજે—૪

અભય પદ હરિ આપનાર તું
 જીવન નાવડું તારનાર તું—૫
 અગમ પંથના સંત જો મળે
 ત્રીવીધ દેહના તાપતો ટળે--૬
 અપર પાંખીડું આવીને ચડ્યું
 પરમ પ્રેમના પીંજરે પડ્યું--૭
 નહિ નડે તને ના ઉડાડજે
 શરણ બારણું તું ઉઘાડજે--૮
 કર ગ્રહી પ્રભુ કપટ કાપજે
 મમ દિલે સદા શાંતી સ્થાપજે--૯
 જગતની રૂઠે સકળ સંપત્તિ
 પણ રૂઠીયામાં નાથ તું રતિ--૧૦
 વરદ હસ્તને મસ્તકે ધરી
 જનમ મર્ણના દુઃખ લે હરિ-૧૧
 અરજ અટલી પુજારામની
 કર કૃપા હવે મુજ વિરામની--૧૨

(૮૮)

બંસીધર કૃષ્ણ મુરારી શુધ્ધ દયો ઘનશ્યામ હમારી--ટેક
 મંજારી બાળ ઉગાર્યા, ગજ બંધન નાથ વિદ્યાર્યા
 દર્શ મોક્ષ કર્યો સુખકારી--શુધ્ધ
 પ્રહલાદને ખુબ રીબાવી તાતે સ્થલે બાથ ભીડાવી
 પ્રગટયા નરસિંહ રૂપધારી--શુધ્ધ
 કૌરવની કર સલામાં પાંચાત્રી વિકટ દશામાં
 પુરી પટકુળ લાજ વધારી--શુધ્ધ

સત્ય નામ સુધન્વાએ ખોળ્યું તાતી કડામાં અંગ ઝખોળ્યું
 દીધું તેલ ત્રીભુવનઠારી—શુધ્ધ
 નરસૈયાના કારજ સાર્યાં ચંદ્રહાસના કષ્ટ નિવાર્યાં
 સેવા અમરિષની સ્વીકારી—શુધ્ધ
 સુદામાનું દળદર કાપ્યું અવિચળપદ ધ્રુવને આપ્યું
 અહલ્યાને નાથ ઉગારી—શુધ્ધ
 થયા શીવરીના બોરેસાળ ખાધી ભકત વિદુર ઘરભાળ
 પ્રીતમને ભક્તિત પ્યારી—શુદ્ધ
 મીરાં પર રીસ કરીને દીધું રાણાએ ઝેર ભરીને
 કીધું અમૃત કુંજ વિહારી—શુધ્ધ
 પ્રભુ ગહન ગતિ છે તમારી જ્યાં પહોંચે ન ભુધી અમારી
 ઘણા ભકતને લીધા તારી—શુધ્ધ
 ગોવીંદ તુજ ગુણનો ઘેલો ભવ સાગર મધ્ય કુબેલો
 ગ્રહી હાથ લ્યો નાથ ઉગારી—શુધ્ધ

(૮૯)

અહો નંદના નંદ આનંદ દાતા
 તું માતા તું તાતા તું બ્રાતા વિધાતા
 નમું નાથ હું હાથજોડી દુઃખારો
 મને છે પ્રભુ એક આધાર તહારો—૧
 નથી સાન કે ભાન અજ્ઞાન હું છું
 દીનાનાથ તારે ભરોસે રહું છું
 સદાનાથ દેજે તું સારાવિચારો
 મને છે પ્રભુ એક આધાર તહારો—૨

કુબુધી નીવારી સુબુધી તું દે જે
 ગણી દાસ તહારો પ્રભુ પાસ લેજે
 ભૂલ્યો હું બહીલે હરી હાથ મહારો
 મને છે પ્રભુ એક આધાર તહારો—૩
 રચ્યું વિધને વિશ્વના સેવનારા
 અસંખ્યો જીવેના રચ્યા પીડ ખ્યારા
 કીધા સુખના સાધનો તં હજારો
 મને છે પ્રભુ એક આધાર તહારો—૩
 કૃપાળુ કલાને કૃતી સર્વ તહારી
 કળીના કળાય પરિશ્રમ ભારી
 ભુલું કેમ હું નાથ એ ઉપકારો
 મને છે પ્રભુ એક આધાર તહારો—૫
 ગુન્હેગાર હું છું ક્ષમા સ્વામી દે જે
 વૃથા બંધનાથી બચાવી તું લેજે
 તું છે દાસ ગોવોદનો પ્રાણ ખ્યારો
 મને છે પ્રભુ એક આધાર તહારો—૬

(૯૦)

દેવ ડોકરવાળારે, શામળીયા છે સાચા ધણી
 લેજે શરણે અમોનરે બહાલા દીનદાસ ગણી
 દુઃખ દુનીયાના ખોવારે સંતોતણુપંથ આલ્યા
 સુખ મનોહરજોવારે, દોડી દોડી આવ્યા બહાલા
 ભુગ ભુગના વિયોગે રે ઘણા ઘણા દેહ ક્યા
 પૂરા પુણ્યના યોગેરે ભકિત કેરા બાનાં ધર્યા

ગણે પોતાના જંનેરે, તેનું કામ સિધ્ધ કરે
જંવાં તેવાં તમારા રે, બહાલા ધડીના વિસરે
માતા પિતા તમે છોરે સખાબંધુ સાચા તમે
તમે સર્વ અમારે રે બહાલા વસમી વેળાસમે
દાસ ગોર્વીદના સ્વામીરે સેવા સાચીમાની લેજો
ઉભા દરબારે આવીરે દયા કરી દર્શન દેજો

(૯૧)

અખિલ જગત આધાર બહાલા—ટેક
વંદન કરીએ બહાલ ધરીને, ભવજળપાર ઉતાર બહાલા-અખિલ.
મનમંદીરમાં વાસકરીને, કર અમશુદ્ધ વિચાર બહાલા-અખિલ
અમબાળકપર બાપામારા, અગણિત છે ઉપકાર બહાલા-અખિલ
ડગલે પગલે ભુલ અમારી, ગણીપામર ઉગાર બહાલા-અખિલ.
માત પિતાગુરૂ બાંધવતું છે, તું જીવનનો સાર બહાલા-અખિલ
ગુણદાયક ગોર્વીદના સ્વામી. અલગ ન કરજ લગાર બહાલા-અખિલ

(૯૨)

અકલિત કળા તમારી જય જય જગત્રાતા—ટેક

અદ્ય મતિ હું છેક અમાગી

અંત લગી નવ તજ્જા ત્યાગી

લેજો નાથ ઉગારી જય જય જગત્રાતા—અકલિત

પામર અંધ પુરો છું પાછ રંક ઉપર હરિ રહેજો રાજ

માણું શ્રમા મોરારી—જય જય જગત્રાતા—અકલિત

અમને નડતું તિમિર હમાડું સાચું સ્વામી શરણ તમારૂં
ખિરદ તણી ગલીહારી—જય જય જગત્રાતા—અકલિત
અવગુણ નાથ ન જોશો જરીએ આપ કૃપા થકી પાર ઉતરીયે
ગોવીંદ વર ગીરધારી—જય જય જગત્રાતા—અકલિત

(૯૩)

હારિકે મારા અંતરના આરામ-દર્શન ક્યારે દેસો
હારિકે અરજી સુણજો સુંદીર સ્યામ—દર્શન ટેક
દર્શન કાજે તલસુંદાડી બેસું મન મંદીર ઉઘાડી [૨]
હારિકે કરીને જગમાં કડવાકામ—દર્શન—હારિકે
જ્યાં જોડે ત્યાં અગ્નિ સળગે, ભડકા એના અંગે વળગે [૨]
હારિકે તમવીણ ઠરવાને નથી ઠામ—દર્શન—હારિકે
સુખ વિષયનું વહાલું કીધું, ઝેર હળાહળ ઘાળી પીધું [૨]
હારિકે હવે તો પાવા અમૃત જામ—દર્શન—હારિકે
અનંત અવતારોના અંતે, રસ્તો શોધી આપ્યો સંતે [૨]
હારિકે આવી બાંધા બ્રહ્મા અભિરામ—દર્શન—હારિકે
ભવસાગરનો નાવે આરો, નોકાને નાવીક થઈ તારો [૨]
હારિકે વહાલે વિનવે ગોવીંદરામ—દર્શન હારિકે

(૯૪)

અયોધ્યાકે વાસી સુનો અર્જ મેરી
કહો કળ કટેગી યે કાંમ્પી હમેરી—ટેક
હવા જન્મ લાખો કરોડો હમારા

તથાપિન પીયા કહીંભી કીનારા—અયોધ્યાકે
 પરેશાન અળ હોગયે હમ તો સ્વામી
 કૃપા કરકે આવો બચાવો સુનામી—અયોધ્યાકે
 લુટારોને નગરીમેં લુટ ચલાઈ
 ભલી સંપત્તીકો મિટ્ટીમેં મિલાઈ—અયોધ્યાકે
 ભરા ગ્રીધુમે ડુબતી મોરી નૈયા
 બચાવો બચાવોજી હોકર ખવૈયા—અયોધ્યાકે
 પ્રભુ મેરે મનમે કરો ઉજારા
 તુંમહી દાસ ગોવીંદકા હો સહારા—અયોધ્યાકે

(૯૫)

મારી સ્હાય કરો ગીરધારી—ટેક
 શામળીયા હું શરણે આવ્યો, લેજો નાથ ઉગારી—મારી
 આપ ચરણ વિણુ કેઈ ભુતજમાં નથી બચવાની બારી—મારી
 ધામ ધરા ધન સંપત્તિ નારી
 લાગે સહુ દુઃખકારી—મારી
 ગોવીંદ ગુણ હીણો છે ગોવીંદ
 દેજો પાર ઉતારી—મારી

(૯૬)

પાંડુરંગ પાંડુરંગ પાંડુરંગ પધારો
 પાંડુરંગ પધારો માફે દુઃખ નિવારો—પાંડુરંગ

ઉચે આકાશ નીચે પાણી અગાધ છે
 પહોંચું પહોંચાય નહિ દુર કીનારો—પાંદુરંગ
 ગાળે ધનધોર ચારે કોર અંધકાર છે
 આવી આ સેવકનો પથ સુધારો—પાંદુરંગ
 મોજા પ્રચંડ પવન જોર શોર વાય છે
 નાવીક થઇ સુકાન હાથમાં ધારો—પાંદુરંગ
 હું છું અનાથ નથી એકે ઉપાય રે
 ગોવીંદના નાવડાને પાર ઉતારો—પાંદુરંગ

(૯૭)

ડુબતી હમારી નૌકા, તું તારજે કનૈયા
 ઝુરતા વિયોગી ટહુકા, ઉર ધારજે કનૈયા—રોક
 જગના દુઃખી તમાશા, આશા મઢી નિરાશા
 ત્યાં કોણુ દે દિલાસા, કર ધારજે કનૈયા—ડુબતી
 સ્વાર્થે ભરેલ રૂપી, વિરખી દયાની દૃષ્ટી
 મીઠી અમીની વૃષ્ટી, વિસ્તારજે કનૈયા—ડુબતી
 જગજગમાં ફરીને, મિથ્યા રહ્યો હમીને
 અમ અંતરે વસીને, ઉપકારજે કનૈયા—ડુબતી
 કળીકાળના પ્રભાવે, અહંભાવના સ્વભાવે
 દુઃખી દશા હુભાવે, શુભ ધારજે કનૈયા—ડુબતી
 મમતા મુકે ન મનને, સંચ્યુ ન ભક્તિ ધનને
 બળતા હમારા તનને તું ઠારજે કનૈયા—ડુબતી
 મદ મોહનું વિકારી, દગ દે હવે વિદારી
 કુલ પાંખડી હમારી સ્વીકારજે કનૈયા—ડુબતી
 ગોવીંદ વનવિકટમાં છે આશ તહારી રટમાં
 આત્મો ચરણ નીકટમાં ઉધારજે કનૈયા—ડુબતી

(૬૮)

તુ મારો આધાર, દયાનિધિ. તું મારો આધાર—ટેક
 અશરણુ શરણુ નામ શુભ તારું તુ કર મારી બહાર—દયા
 રૂપે રંગે કે જર લોભે. જગત જનોનો પ્યાર—દયા
 સકળ ચિકળતા ટાળી દમને, વિષ વિષયથી વાર—દયા
 જ્ઞાનાની પત રાખ પતિ તું પ્રીતે પતિતાંધાર—દયા
 અભય અચળ પદ તારું સારું ચાચું વારંવારં—દયા
 ન્યાયિ છતે પાણુ ક્ષમા કરીને, તારી પાર ઉતાર—દયા
 તુજને ગમતાં કામ કરીને કાન લહુ વિસ્તાર—દયા

(૬૯)

કૃપાસિંધુ હંશ એક અવીકારી, વિના વિશ્વ બધું નાશકારી—ટેક
 થાપો ઉથાપો જગત કૃતિને, અનહદ લીલા વિસ્તારી
 નર્ક કે તત્વનો પાર ન પામે શેષ મતિ બંધ હારી—કૃપાસિંધુ
 દીન દયાળ જગત પ્રતિ પાળક ટાળક વિપત હમારી
 ભક્તનું રક્ષણ-પાપણુ કરીને, દાખવી છે બલિકારી—કૃપાસિંધુ
 પ્રેમે પ્રાણીપત નિત્ય કરીને માગીએ એજ મોરારી
 કાન અરાણુ શરણુ નિત રાખો મનો વિકાર વિહારી—કૃપાસિંધુ

(૧૦૦)

ધારી બહારે બહાલીડા વૈકુંઠ વાસીરે નમું નમું
 અલ્પ પુરૂષ અવિનાશીરે નમું નમું
 હરિજનના હિતકારીરે નમું નમું
 અવતારના અવતારીરે નમું નમું
 ભૂધર બ્રહ્મણ્ય દેવરે, નં મુરવર મુનીવર મેંયરે-ન

વિશ્વંભર વિશ્વેશરે, નં સારંગ પાણી સુરેશ રે—ન
 સદ્ગુણના પ્રભુ સિંધુ રે, નં દામોદર દીન બંધુ રે—ન
 પતિત પાવન કારીરે, નં ગોવિંદ ગિરિવરધારીરે—ન
 અનંત લોચન ઇશરે, નં જગજીવન જગદીશરે—ન
 અખિલ જગ આધાર રે, નં કોટી ભુવન કરતારરે—ન
 સતચિત આનંદ રૂપરે, નં ભુધર ભક્તોના ભુપરે—ન
 વિશ્વથી વેગળો વાસરે, નં પ્રેમી જનને છે પાસરે—ન
 પરબ્રહ્મ અક્ષર પાર રે, નં બાવનથી છે બહારરે—ન
 બળવંત બેલી છે બાપરે, નં ટાળીદો ભવતા તાપરે—ન
 અઠારમા અગમ્યરે, નં સંત પ્રસંગે સુગમ્ય રે—ન
 દુરી જનથી છે દુરરે, નં ઝીણામાં ઝીણા જરૂર રે—ન
 મેરૂ થકી પાણુ મોટારે, નં બળને તો લાગે છે ખોટારે—ન
 ઇશ્વર અંતર બમીરે, નં શેષ મહેશના સ્વામીરે—ન
 અવગુણ કોટી અમારા રે, નં સદ્ગુણ સર્વે તમારા રે—ન
 નાથ નીરંજન નીત્ય રે, નં પરખે છે અંતરની પ્રીતરે—ન
 વડાઈ આપની વીચારે રે, નં ત્રીકમ ભવજગ તારે રે—ન
 પદ પુરાણ ગાથેરે, નં પ્રભુ રામાનંદના પ્રસન્ન થાયે રે—નં

(૧૦૧)

વડાલીલા ચઢજે વડારે રે બળવંતા બેલી
 કપાશે બંધન ક્યારે રે બળવંતા બેલી—ટેક
 વડાલાજી મારા, નથી આ વેળા કોઈ માફ
 છે શરણું એક તમાફ રે—બળવંતા
 વડાલાજી મારા વડાઈ આપની વિચારે
 અપરાધ ન બેસે મારે રે—બળવંતા

વહાલાજી મારા સગપણ તમારું એક સાચું
 બીજું તો સર્વે કાચું રે—બળવંતા
 વહાલાજી મારા, પિતા તમે ને તમે માતા
 ભૂધરજી મારા બ્રાતારે,—બળવંતા
 વહાલાજી મારા, તમે છો દીન કેરા બંધુ
 શામળીયા ગુણના સિંધુ રે—બળવંતા
 વહાલાજી મારા નબળી વખતના છો નાણું
 જગ સર્વે મિથ્યા બાણું રે—બળવંતા
 શરણાંગત કેરી, સંભાળ સ્વામી છો લેનારા
 ઋષિરાજ હૃદે રહેનારા રે—બળવંતા

(૧૦૨)

સાંભળજે સગા સાચારે, અલબેલા અરજી
 વૃથા નહિ બોલું વાચારે, અલબેલા અરજી—ટેક
 નરકની પીડા અઠયાવી કુંડમાં મેં ન્યાળી
 ગર્ભવાસે તો હૃદવાળીરે અલબેલા અરજી
 મટાડો મહેરબાની કરીને સંકટ માઈ
 બહાલા નહિ ગુણ વિસાઈ રે અલબેલા અરજી
 કથા તમારી કાના હું સાંભળીશ કરજે
 તીર્થાટણ ચાહીશ ચરણે રે અલબેલા અરજી
 નારાયણ તમને નેહથી નીરખીશ નેણે
 વળી કીરતન ગાર્હશ વેણે રે અલબેલા અરજી
 સ્વામી તમારા હરિજનની કરીશ હાથે સેવા
 શીર નામીશ હું સુર દેવારે અલબેલા અરજી
 તથાપી ત્રીકમનાવે પતીજ મારી તમને
 તો જમાન આપું જમનેરે અલબેલા અરજી

ભગવતનું અરજી સુણી રૂપીરાજ કહે દીલ ભેદયું
સંકટ પ્રાણીનું છેદયું રે અલખેલા અરજી

(૧૦૩)

મારા સાચા મનેહીરે, બહરીપતિ જાપડીયા
મને ભારે ભરસેરે, જપું તારા જાપડીયા [૧]
અંત વેળાંતો અગગારે સગા મહુ સ્વારથીયાં
આજ હરીજન બહારે, પુરા પરમારથીયા—[૨]
આવી અંત સમામારે, ઉગારે તો ઉગરીયે
નાથ મારી તો લગ્યારે, જનારી નથી જરીયે—[૩]
મારા ધર્મ ધુરંધરે, અનાથના નાથ અરે
પ્રભુ પતિત પાવનરે, નોંધારા આધાર હરે—[૪]
ગર ગરીબ નીવાનરે, પ્રભુ મારા પ્રાણપતિ
અરે અંતર જામીરે, સુધારીદો મારીમતિ—[૫]
મન્થ કન્થ મનોહરે, વરાહ નૃસિંહ વિભુ
વેદ વ્યાપક વામનરે, ભૃગુકૃષ્ણ ભાણુપ્રભુ—[૬]
અજોધ્યા અધિપતિરે, સીતાપતિશોક હરે
વૃજરાજ વિહારીરે, સેવકની સહાય કરો—[૭]
જાળ જુધ્ધ કલંકીરે, દયા કરો દત્તહરે
હરિહંસ પૃથુ પ્રભુરે, કલ્યાણના કૃત કરે—[૮]
હરિ નારદ હયગ્રીવરે, વળી વદે વ્યાસહરે
દાસવત્સળ દાતારે હરે ભવ ત્રાસ હરે—[૯]
નાભિરાજના નંદરે, દયા લાવી દૃષ્ટિ કરે
મુરતી સુત મોહન રે, કપિલજી કપિટ હરે [૧૦]

ઘિંગિ ઢાલ ધન્વંતરરે, વિધીસુત ચાર વિભુ
 દાસનું દુઃખ જાણીરે, વહારે ચઢે જગ પ્રભુ—[૧૧]
 પ્રહલાદની પીડારે, હણી તતકાળ હરી
 તેલ કઢાઈ તાતીરે, સુધન્વાની ટાઢી કરી—[૧૨]
 રસિયા લાજ રાખીરે, પંચાળીનાં ચીર પુર્યાં
 પોતાના જાણી પાંડવ રે, હરી તમે દુઃખ હર્યાં—[૧૩]
 એક નામે અન્તમેલરે, ઉધારિયો એજ પજે
 ગુણકા ગુણ ગાતાંરે, તરી લવ તેજ પજે—[૧૪]
 વણુ આચારી વાંદરરે, ગણ્યાંનીજ દાસીયાં
 ગિધ પંખીને ગૌલોકરે, વસાવિયો વાસડિયાં—[૧૫]
 ગજરાજને ગોવિંદરે, ઝુંટે ગ્રહો જેહ સમે
 હરિ બંધન હરવારે, ઉત્તવતા એહ સમે—[૧૬]
 પાર વિનાના પાપીરે, તાર્યાં પ્રભુ ટેક ધરી
 દઢ કાળજી મારેરે, નચિતો છું હુતો હરી—[૧૭]
 વિદ્યાસિને વાલમરે, દગો કર્યો દોષ અટે
 વ્રત વાઢતાં વિકૃતરે, કુવા માંહી કોસ પડે—[૧૮]
 સતિ નારી લુટાતાંરે પતિ કેરું માપ ઘટે
 શિષ્યનું સત્ય જાતાંરે, ગુરૂજનું માન મટે—[૧૯]
 સુરવૃક્ષને છાંયેરે, ખેઠે જ્યારે દેહબળે
 ત્યારે કલપતરૂનીરે વડાઈ તો વેગેટળે—[૨૦]
 સિંહ ભરખશિયાળેરે, લીધેત્યારે સિંહશાને
 મોરલી સુણી મધુરીરે ન ડોલે ભુજંગશાનો—[૨૧]
 પત રાખો પ્રભુજી રે મારી આજ માવલિયા
 નવ થઈએ નમેરાંરે દયાળુ છો નાવલિયા—[૨૨]
 વહાલા કંઠજી વેળામાંરે સગું કોઈ કેનું નથી
 નાથ છો નિરમાનીરે, આવ્યાં કેમ માન અતિ—[૨૩]

દાસ પીડાતો દેખીરે દીલે નવલાવો દયા
 ત્યારે ગીતામાં ગોવિંદરે, કૃપાનિધિ કેમ કહ્યા—[૨૪]
 મોટો નામનો મહિમારે વખાણે છે વેદ સદા
 આપનું બિરદ એવુરે, બુટી જાય કેમ કહ્યા—[૨૫]
 હેલું નાખે ન હરિયળરે, ચડયું પગે એકવરા
 મેં તો સેવ્યા છે ચરણારે, ઉમંગે અનેક વરા—[૨૬]
 ધુળ ચપટીભીજશેરે, તાળી લેશે મુર્ખ મળી,
 ખીરદ બાનાનું જશેરે, વિચારીને જો વળી—૨૭
 અરે અવગુણ જોતારે, પ્રભુ કેમ પાપવશે
 પેટમાં મારે પાટુરે, જનતા તો જાળવશે—[૨૮]
 જર્યાં ન્યાળે ન પંખારે, મળે ક્યારે માવડલી
 એમ જોડે છું જીવન રે, વળી વળી વાટડલી—[૨૯]
 સંત લઈ સંગાયેરે પધારેને પ્રાણપતી
 દિલ શુધ્ધથી દુર્લભરે, ચંદ તવ ચરણ રતી [૩૦]

(૧૦૪)

વિજય વિજય મંગલામ
 મન તન લોચન ધન હે રામ
 સરલ સુખદ સુલભામ
 જીવન કૃપા ચિદ્ધન હે રામ
 જે હૃદય પંકજ ભૃગુ પદ લાંચિત
 ભકતજનોનું બહાલુ વાંચિત
 હૃદય કમળ અમલામ
 મમ ઉર સ્પર્શ કરો હે રામ

જેમાં જનકી નયનો પ્રતિપલ
 અંચળ કમળો બન્યાં અચંચળ
 નયન કમળ યુગલામ
 મમ નયને વસજો હે રામ
 હનુમાનને ભરત શીરપર
 જે કમળો ધરીયા કંઠેણકર
 હસ્ત કમળ યુગલામ
 મમ શીર ધરજો હે શ્રીરામ
 જે કમળો ગોતમ સ્ત્રિય લાલિત
 સરજ્યુ તટ ગુહ કર પ્રક્ષાલિત
 ચરણ કમળ યુગલામ
 મમ ઉર ધરજો હે શ્રીરામ
 જે શીવની રસના એ રાજીત
 વાલ્મિકના કંઠે બિરાજીત
 નામ સ્મરણ સુદલામ
 અમીઘર મુખમાં રહેજો હે રામ

(૧૦૫)

મારી બાંવલડી તમે ઝાલોરે, રણછોડરાયા
 મને ભવસાગરથી તારોરે—રણછોડરાયા
 રણછોડ દયાનો સાગર, વાલીડા તું તો કહાવે
 તું શીદને વાર લગાડેરે—રણછોડરાયા—મારી
 રણછોડ જગમાં ભકતા, સઉ તારે શરણે આવે
 તું કલ્પનું વક્ષ કહાવેરે, રણછોડરાયા -મારી

વાલાજી મારી, અંત વેળાએ પધારે
પ્રભુદાસનો ભવ સુધારેરે, રણછોડરાયા—મારી

(૧૦૬)

જય જય કૃષ્ણ મોરારી [૨] તમે ભકતોના ભવ હારી
ભકતોના ભવ હારી રામા, ભકતોના ભવ હારી—જય
જેને તારૂં શરણું લીધું એની બાંવડી આલી
નેચા પાર ઉતારી [૨] તમે ભકતોના ભવ હારી—જય
અસુર નીકંદન ભવ દુઃખ ભંજન, સંવકના સુખકારી
લેજો શુદ્ધ હમારી [૨] તમે ભકતોના ભવ હારી—જય
મુકિત ન માગું માયા ન માગું, માગું ભકિત તમારી
દયા કરે ગીરધારી [૨] તમે ભકતોના ભવ હારી—જય
તમે છો માતા તમે છો પિતા, તમે છો મંગળકારી
ધન્ય ગોવર્ધન ધારી [૨] તમે ભકતોના ભવ હારી
પ્રભુદાસ આજે શરણુ આવ્યો, આશા એક તમારી
ચાણું કમલ બહીહારી [૨] તમે ભકતોના ભવ હારી—જય

(૧૦૭)

અંત સમય પર આવજો આ અલબેલડા
આવી મુકજો શીર પર શ્રીજી હાથ જો—અંત
મુખે તુલસી જુમના કેરૂં પાન રે
જીવડા સમરે મુખે ત્રીભુવન નાથ જો—અંત
કંઠ રંધાસે નાડીઆ મારી તુટસે
દેહ તણું નહી રહેસે મુજને ભાન જો—અંત

એવાટાણે ત્રીકમજી પધારજો
 બંસી સુણાવી પાવન કરજો કાનજો—અંત
 પાપના સામું બાપ તમે નવ ભાળશે
 કીધા કોટી કોટી મેં અપરાધ જો—અંત
 શરણું તારૂં પ્રભુદાસ આજે માગતો
 જો જો ભુક્તતા બહાલમ મારી વાત જો—અંત

(૧૦૮)

મારી આશાના એક તાર, આવી મળજો રણછોડરાય,
 મુજને ઉતારો ભવપાર, આવી મળજો રણછોડરાય,
 તમને લાગું હું તો પાય, આવી મળજો રણછોડરાય,
 જીવન નૈયા છે મજધાર, આવી મળજો રણછોડરાય,
 આવી જલ્દી કરજો વહાર, આવી મળજો રણછોડરાય,
 ઉતારો તો ઉતરે, પાર, આવી મળજો રણછોડરાય,
 ઉભો ઉભો કડું પોકાર, આવી મળજો રણછોડરાય,
 નયને વરંડા આંસુધાર, આવી મળજો રણછોડરાય,
 મારાનાધારા આધાર, આવી મળજો રણછોડરાય,
 વિનંતી કરીએ વારંવાર, આવી મળજો રણછોડરાય,
 મળજો ભુક્તસો નહીં લગાર, આવી મળજો રણછોડરાય,
 રસીયા રસીકને એક વાર, આવી મળજો રણછોડરાય,

(૧૦૯)

માંગું હું તો પ્રભુજી એટલુંરે—ર
 તારા ચરણોમાં પ્રીતી થાય [ર] માગું

મનડું ઝૂરે સદા વિયોગથી રે [૨]
 આંખડી અળગી ઘડી નહિ થાય [૨] માણું
 જકડાયેલા જગત જંજળથી રે [૨]
 છુટવા સમજાવજો ઉપાય [૨] માણું
 સુણની છોળો કદી નેત ઉછળેરે [૨]
 તેા પાણુ તમને નહિ ભુલાય [૨]
 દુઃખના તુટી પડે ભણે હુંગરારે [૨]
 તાડે સ્મરણ નહીં વિસરાય [૨]
 રણછોડ આશા જીવનમાં એક છે રે [૨]
 એકવાર દર્શન તારા થાય [૨]

(૧૧૦)

લેજે સંભાળ તું હમારી—હો શામળા લેજે સંભાળ તું હમારી
 આશા છે ઉરમાં તારી—હો શામળા લેજે સંભાળ તું હમારી—ટેક
 જગની જંજળમાં જીવન વીતાવ્યું [૨]
 જાણ્યું જોયું તે કામજ સું આગ્યું [૨]
 કીધી નહીં કાંઈ ત્યારી—હો શામળા લેજે
 જપ તપ તીરથ કાંઈ ન કીધું [૨]
 ધર્મે કર્મમાં ધ્યાનજ ન દીધું [૨]
 નથી ઉગરવાની બારી—હો શામળા લેજે
 માયાની જાળમાં ભુલા પડેલા [૨]
 આકૃતના આછા વાદળ અઢેલા [૨]
 અંતે બેઠા છીએ હારી—હો શામળા લેજે
 ઉગતા પ્રભાતની પ્રાર્થના હમારી [૨]
 પ્રેમેથી ધ્યાનમાં ધરજો મોરારી [૨]
 કહીયે રણછોડ વારી વારી—હો શામળા લેજે

(૧૧૧)

લેજે સંભાળ તું હમારી, હો શ્યામ લેજે સંભાળ તું
 કરીએ છે પ્રાર્થના પોકારી—હોશ્યામ-લેજે
 હનીયાના હુઃખ શ્યામ અમથા સહેવાયના [૨]
 કાળે કીધો છે કહેર ભારી—હોશ્યામ-લેજે
 ભારત માતાની લાજ આજે લુટાયછે [૨]
 ખુટયા અનાજ ગીરધારી હોશ્યામ-લેજે
 કરવા ફરિયાદ આજ આખો છઉં આંગણે [૨]
 રહ્યું નથી કોઈ સહાયકારી—હોશ્યામ-લેજે
 સુણજે એ અલગલા અંતરની વાતડી [૨]
 નથી ઉગરવાની બારી—હો શ્યામ—લેજે
 આવોજ એકવાર, અવની ઉદ્ધારવા [૨]
 કહીયે રણછોડ વારી વારી—હોશ્યામ-લેજે

(૧૧૨)

દર્મ દે પ્રભુ દર્શન હવે, વિયોગ સહેવાતો નથી [૨]
 થા રંક ઉપર પરસન, હવે વિયોગ સહેવાતો નથી—ટેક
 જોયું જગત મેં ઝાઝવાના, નીર જેવું જ્યારથી—[૨]
 લાગ્યું મને છે એક સાચો, તુજ જીવન સારથી—દર્મ
 મુજ મન લલચાવે પ્રભુ, આ એક તારી મુર્તિ [૨]
 દીનરાત હું જોયા કરે, પણ આંખડી ઠરતી નથી—દર્મ
 છે ટેક દીલમાં એક કે, સાક્ષાત જોવું આંખથી—[૨]
 આપ્યો આ માનવ જન્મ, માનું હું પ્રભુજી ત્યારથી—દર્મ

સમજી જજે તું સાનમાં કહું છું પ્રભુ બહુ પ્રેમથી [૨]
 આવ્યા વિના એક વાર નજરે, બાપનો છુટકો નથી--દર્ધ
 પાગલ ભલે દુનિયા કહે, પણ મસ્ત છું તુજ નામથી--[૨]
 રાગુછોડ તારે આશરે આધાર બીજે કંઈ નથી--દર્ધ

(૧૧૩)

નૈયાને પાર ઉતારો હો જીવન સાથી નૈયાને પારઉ--તા-રો-ટેક
 જીવન નૈયાં ડુબે જીવસાગર [૨]
 આસરો એક તમા-રો-હો જીવનસાથી--નૈયાને
 ભવ સાગરમાં નાવડુબે છે [૨]
 મળતાં નથી કંઈ કીનારો--હો જીવનસાથી--નૈયાને
 જન્મે જનમનો રૂણી તમારો [૨]
 તારો નહીં તો ડુબાડો--હો જીવન સાથી--નૈયાને
 વિશ્વપતિ વિશ્વંભર ખ્યારા [૨]
 સુકાની થઈને વહેલા આવો--હો જીવન સાથી--નૈયાને
 અંતઃકરણથી કરગરી કહીએ [૨]
 અરજી હમારી સ્વીકારો--હો જીવન સાથી--નૈયાને
 ભવસાગરમાં દાસ ડુબે છે [૨]
 રણછોડરાય વહેલા આવો-હો જીવન સાથી--નૈયાને

(૧૧૪)

પ્રભુ અરજી એક સ્વીકારોરે આ ભવસાગરથી તારો [૨]
 મને દાસ બનાવી તમારો--રે, આ ભવસાગરથી તારો-ટેક

મન માયાથી છોડાવો. ચિત તમચરણે જોડાવો [૨]
 રાખો સહુમાં એકજ ધારેરે, આ-ભવ-પ્રભુ
 જગલાગે સઘળું ખાડું છે નામ તમાડું ખ્યાડું [૨]
 મદા ભકિતભાવ વધારેરે-આ-ભવ-પ્રભુ
 ડુબુ છુ મધ દરિયામાં આવો ધમને સુકાની સામા [૨]
 કીરતાર બનાવો કિનારેરે, આ-ભવ-પ્રભુ
 એક આશા છે અંતરની, કડું આંખીતમ દર્શનની [૨]
 મારા ઉરધરે એ વિચારેરે, આ-ભવ-પ્રભુ
 નથી એક ઉગરવા આરો, બગડયો છે આજન્મારો [૨]
 હવે શ્રીરાજકોટ સુધારો-આ-ભવ-પ્રભુ

(૧૧૫)

શામળા સુકાની ધમને સંભાળ, નૈયા ભરદરીયે ડુબતી-ટેક
 આંચા કીનારે કઈ તો બતાવ, તું છે જીવનનો સારથી [૨]
 જીવન નૈયા ભવ સાગરમાં ડુબતી [૨]
 આફતની આગમાં અધારે ઝૂલતી [૨]
 વાગે માયાના મોજા અપાર, હાંકુ તારા આધારથી—શામળા
 વેભવના વાયરા દીશા ભુલાવતાં [૨]
 આશાના આભલા મનને ઝૂલાવતા [૨]
 તોફાન જાન્યું છે દરીયા મોજાર, હોડી હલકારા મારતી—શામળા
 ઉંચે છે આભ અને નીચે છે ધરતી [૨]
 માન્યો છે એકમેં સાચાતું સારથી [૨]
 જાણ્યો જુઠો આ સઘળો સંસાર, જીવું તારા આધારથી—શામળા
 કાયાની હોડીનું કાચુ છે લાકડું [૨]
 તું છે મદારી ને હું તારું માંકડું [૨]
 દોરી ભકતીની ઝાલી કીરતાર, ઝૂલું તારા આધારથી—શામળા

તોફાની સાગરમાં નૈયાને તારજો (૨)
 છેલ્લી હુમારી અરજી સ્વીકારજો (૨)
 રણછોડ દેજ દર્શન એકવાર, ઝુરું તારા વીયોગથી—શામળા

(૧૧૬)

બહાલા એકવાર દર્શન આપજોરે—ટેક
 કરજો હૃદય કમળમાં વાસ [૨]
 શામળા શરણુ પડ્યા સંભાળજોરે—બહાલા
 હરનીસ ચીતડું તમારા ગાનમાંરે [૨]
 દીલમાં દર્શનના વિચાર [૨]
 ગીરીધર ગમતું નથી વિયોગથી રે—બહાલા
 મનડું મળવા બહું મુઝાય છે રે [૨]
 જીવન ઝુરી ઝુરીને જાય [૨]
 મોહન અંતે મળવા આવજોરે—બહાલા
 ઝુરુંએ ગોળી આપી તમ નામનીરે [૨]
 ખાતા ખુબ વધી ગયો રોગ [૨]
 નટવર નાટી તમારા હાથમાંરે—બહાલા
 અંગમાં તમને જોવાનો રોગ છે રે [૨]
 આવજો બહાલા બનીને વૈદ [૨]
 દુઃખડું દર્શનથી દૂર થઈ જસેરે—બહાલા
 આંસુ ઢળતી આંખડી ઠારજોરે [૨]
 રણછોડ પુરો હૃદયની આસ [૨]
 ભવસાગરથી હમને તારજોરે—બહાલા

(૧૧૭)

વહાલા એકવાર તો નયનો સામે આવજો રે—ટેક
 ખ્યારા તમને જોવા આ મનડું મુંઝાય [૨]
 અરજી અંત કરણની અલબેલા ઉરધારજો રે—વહાલા
 દીલમાં દર્શનના વિચારોએ વાસો કર્યો રે [૨]
 મનહર મુર્તિ જોતાં જરી ન આંખ ધરાય [૨]
 નટવર નજરે આવી ભવસાગરથી તારજો રે—વહાલા
 મનથી દીધા છે સોગંદ તે સમજો સાનમાં રે [૨]
 ઘેલા ભક્ત તણા એ મેણુલીયા કહેવાય [૨]
 ત્રોકમ જો લાગે તાનો તો ટેક ટકાવજો રે—વહાલા
 સ્વામી આ સેવકની સામે જ્યારે આવશે રે [૨]
 કહેસો માગ માગ શું જોઈએ કેમ મુંઝાય [૨]
 ત્યારે હું તો માંગીશ ભક્તિરસ રેલાવજો રે—વહાલા
 ક્યાં છે સંદેજ કહો તો સામે આવું દોડતો રે [૨]
 લાગી તાલાવેલી કેમ હવે જવાય [૨]
 સાચા સ્વરૂપમાં આ શ્રીરાણુછાડ સમાવજો રે—વહાલા

(૧૧૮)

ચરણોનાં દાસ બનાવો રાધેસ્થાન તમારા
 સાચા દર્શન કરાવો રાધેસ્થાન તમારા
 મનડું મુંઝાય નાથ મલવાને માહરૂં [૨]
 તમને જોવાનાં મું ઉપાયો આદરૂં [૨]
 સેવકને માર્ગ બતાવો કાર્ધ માર્ગ બતાવો—રાધે
 મોંઘો મનુષ્ય દેહ ઉન્નવળ કરવા [૨]
 ભક્તિને જ્ઞાન ધ્યાન સાચુ મેળવવા [૨]
 સંતોનો સંગ અપાયો કાર્ધ સંગ અપાયો—રાધે

સમજી ન સ્યામ તાલ સુરેકે રાગણી [૨]
 માગું એા અલખેલા અંતરની માગણી [૨]
 ભજનમાં ભાન ભૂલાવે કાંઈ ભાન ભૂલાવે—રાધે
 રહેવા શ્રીરણછેડ સાચી ઓળખાણને [૨]
 પામે પૂર્ણ વિરામ ત્યારે આપ્રાણને
 નીરખવા ધામ ઓલાવે કાંઈ ધામ ઓલાવે—રાધે

(૧૧૬)

દે દર્શન તું એકવાર—જીવનમાં [૨]
 ભર મુજમાં તારો ખ્યાર— એા કીરતાર— જીવનમાં—દેક
 શ્યામ મુંદીરવર તુજ દર્શનની [૨]
 કંકડ દિવસથી લાગી લગની [૨]
 ભકિત ભેટની ધરી મે કહ્ની [૨]
 (આ) ભવસાગરથી તાર એા કીરતાર—જીવનમાં
 બાળ્યું નામ પ્રભુ તુંજ ખ્યારે [૨]
 લાગ્યું મનથી સર્વ અકારે [૨]
 ત્રીકમ તાન ચઢ્યું છે તારે [૨]
 (કર) આત્માનો ઉધાર એા કીરતાર—જીવનમાં
 જગ જગતેથી છોડાવી [૨]
 તારામાં હરિ મસ્ત બનાવી [૨]
 દેજે દુનિયાં સહુ ભૂલાવી [૨]
 (હર) ચોર્યાસીનો ભાર, એા કીરતાર—જીવનમાં
 નિર્મળ જ્યોત હીસે નયનોમાં [૨]
 વગ્ની મનોહર સુતિ મનમાં [૨]
 રહીને શ્રીરણછેડ હૃદયમાં [૨]
 (તું) ચર્મક સાથીદાર, એા કીરતાર— જીવનમાં

(૧૨૦)

જીવનભર એા પ્રભુ આપેા સમાગમ સંતનો હમને
 જપાવે આપના જાપેા, સમાગમ સંતનો હમને
 અમોહું જ્ઞાન એ આપે, ત્રીવીધના તાપને કાપે [૨]
 તમારામાં જરૂર સ્થાપે, સમાગમ સંતનો હમને જીવન
 જઢાવે એક ઈસારે અંતોકીક ધામને દવારે [૨]
 વીષમ સંસારથી તારે-સમાગમ-જીવન
 હરીરસ રોજ પીવરાવે, હૃદયમાં જ્યોતી પ્રગટાવે
 અહંપદ મોહ છોડાવે-સમાગમ-જીવન
 બગડતો અપ જન્મારો, હવે રણછોડ સુધારો
 અહનીસ આપીને પ્યારો-સમાગમ-જીવન

(૧૨૧)

હે નાથ પકડ હાથ હવે પાર થવા દે
 કીરતાર કીનારે તું જરા નાવ જવા દે-ટેક
 જીવનની નાવે હું સંસાર સાગરે (૨)
 સાંપ્યું સુકાન પ્યારા મેં તારે આસરે (૨)
 હું નહિ એ નાવ તું બચાવ થવા દે-કીરતાર—હે નાથ
 જ્ઞાની નથી હું પુરો પુલ્લમાં અધુરો (૨)
 માયાનો રંગ દીસે હો સ્યામ મધુરો (૨)
 એ રંગમાં હો સ્યામ તારો સંગ થવા દે—કીરતાર—હે નાથ
 મળતો નથી કીનારો એ નાવ હાસ્તી (૨)
 હો સ્યામ એક સાચો છે તુજ સારથી [૨]
 નાવીક થઈ નાવડી ભવપાર થવા દે—કીરતાર—હે નાથ
 શરણે પડીને રટીએ રણછોડ તુજને [૨]
 તોફાની તરંગે તું ઉમાર મુજને [૨]
 આનંદ કંઈ નંદ તું આનંદ થવા દે—કીરતાર—હે નાથ

(૧૨૨)

કહો ક્યારે પધારશે દ્વારે

હો સ્યામ જરા બોલો બોલો [૨]

હું તો જીવું છું આશરે તમારે

હો સ્યામ જરા બોલો બોલો—ટેક

પ્રભુ મનનું મંદિરીયું છે સુનું સુનું [૨]

થયું તમને બોલાવતાં એ જીનું જીનું [૨]

નથી મારી કંઈ માગણી વધારે—હો સ્યામ—કહો

મેં તો આશાને વાયદા સાચા દીધા [૨]

વળી ઉછળતા ઉરને દીલાસા દીધા [૨]

જીવ જુરે વિયોગના ભારે—હો સ્યામ—હું—તો

મેં તો તમ સંગે પ્રેમના ખ્યાલા પીધા [૨]

પ્રભુ બળતા અંતરને આશ્વાસન દીધા [૨]

નથી જાજુ કહેવાનું હવે મારે, હો સ્યામ—કહો

રૂઢી મૂર્તિમાં દિવ્ય જ્યોત જાગી જાગી [૨]

હવે પૂરી રણછોડ પ્રિતી લાગી લાગી [૨]

એક અકળાતો આત્મા પોકારે—હો સ્યામ—હું તો

(૧૨૩)

છે અરજી ઉરની એક નિભાવો—ટેક

પ્રભુજી મા—રી-હું ભકિત કરું તમારી

સુખ સર્વે ભલે સામે આવે, નહિ પ્રેમ તમારો ભુલાવે [૨]

આ ભવસાગરથી લેજો પ્રભુજી તારી—હું ભકિત

દુઃખના દરિયે જીવન ઝુકે, પણ સ્મરણ તમારું નહિ ચુકે [૨]

આ દીલડું આજે એમ કહે પોકારી—હું ભકિત

જગ હોય ભલે નિંદા કરતું, પણ આ મન બીજે ના કરતું [૨]
 આ રૂઠે ભલે ને શિરપર દુનિયા સારી—હું ભકિત
 રહે ચરણોમાં ચિત્તહું માફે રણછાડ હૃદયથી પોકારું [૨]
 આ અંતઃકરણની એક માંગણી મારી—હું ભકિત

(૧૨૪)

તમે દર્શન દો એકવાર અરે એ દયાળુ રે [૨]
 અમે આવી ઉભા તમ દ્વાર, નીહાળો કૃપાળુ રે—ટેક
 આતો સ્વાર્થ ભર્યો સંસાર, જોયું છે નીહાળી રે [૨]
 જુહી વળગી જગત જંબળા, એ વનમાળી રે—તમે
 જોયો જુહો આ જગનો સાર, આવ્યા હવે શરણે રે [૨]
 અમે સોંપ્યું છે તન, મન, ધન, હરી તમ ચરણે રે—તમે
 ડુબતાને એ તારણહાર, ભુલી નહીં જસોરે [૨]
 પ્રભુ મન મંદીરીયા માંહય, કરજો વાસો રે—તમે
 પ્રભુ તમને તો ભકતો અનેક, એમાં કદી ભુલોરે [૨]
 પણ હમને તમે છો એક, હૃદયમાં ઝુલોરે—તમે
 મારા અંતરના આરામ, હરી વહેલા આવોરે [૨]
 કર જોડી કહુ રણછાડ, દયા દીલ લાવોરે—તમે

(૧૨૫)

તારે આશરે રે—[૨] મેં તો સોંપી જીવન નૈયા [૨]
 ભવથી તાર જેરે [૨] સાચા બેલી કૃષ્ણ કર્નયા—ટેક
 ભવ સાગરમાં પડી એ નૈયાં, એક ભરોસો તારો [૨]
 માયારૂપી ખડકો માંતો, તુજ સુકાની મારો—તારે

જગત જોલમાં ચારી કરીને પડેલાં બંધીખાને [૨]
 બંધનમાં પણ ગુણુલા તારા. લખાવ પાને પાને—તારે
 વિકટ માર્ગો નડે કદી તો નિભાવજ સંસારે
 નાવિક તું જે ભૂલાય સાચો, કરજે શિક્ષાભારે—તારે
 ભવ દરિયામાં નાવડી ડોલે, મેઘ કડાકે ગાજે
 એ વિપદમાં બહાલા બહારે, ચઢજે એક અવાજે—તારે
 તરંગ ઊડા વાયુ ઝાઝો, ઉગરવા નહિ આરો
 કૃપા જે શ્રી રણછોડકરોતો, આવે ઝટ કિનારો—તારે

(૧૨૬)

કૃષ્ણ કૈનયા કરે આરતી, સ્નેહધરી સ્વીકારો—ટેક
 પ્રાણુ પ્રભુ મારામન મહીરમાં, પ્રેમ કરીને પધારો—કૃષ્ણ
 ભવસાગરમાં ભટકી રહેલા પ્રભુજી પાર ઉતારો—કૃષ્ણ
 પતિત પાવન ત્રીભુવન તારણુ, ત્રીવીધ તાપ નીવારો—કૃષ્ણ
 સ્વાર્થ ભર્યા સંસારે સ્વામી, સફળ કરો જન્મારો—કૃષ્ણ
 રણછોડદારે આવ્યો દોડી, આમરો એક તમારો—કૃષ્ણ

(૧૨૭)

કરૂણાનીધી એ કીરતાર, તારે આંગણે આવ્યા [૨]
 લે જે સામગીયા સંભાળ, તારે આંગણે આવ્યા—ટેક
 દેહતણું સહુ દુઃખો હરવા [૨]
 અંતરમાં અજવાળું કરવા [૨]
 કરજે આત્માનો ઉધાર, તારે આંગણે આવ્યા—કરૂણા
 બળી રહ્યા છે દાવાનળમાં [૨]
 સાર નથી સઘળું કહેવામાં [૨]
 થઈને છેક હવે નીરધાર તારે આંગણે આવ્યા—કરૂણા

દુષ્પી રહ્યા છે દુઃખ દરીયામાં [૨]
 નથી દીલાસો કોઈ દેવામાં [૨]
 ભવથી તરવા તારણહાર, તારે આંગણે આવ્યા—કરૂણા
 ઠામ નથી ઠરવાનું મળતું [૨]
 મન રહે છે જ્યાં ત્યાં ફરતું [૨]
 બાણ્યો બુઠો જગનો સાર, તારે આંગણે આવ્યા—કરૂણા
 નહીં આવ્યા લક્ષ્મી લેવાને [૨]
 નહીં તુજને આજુ કહેવાને [૨]
 રણછોડ દર્શન દે એક વાર—તારે આંગણે આવ્યા—કરૂણા

(૧૨૮)

પ્રભુને પ્રાર્થનારે [૨] ચાલો સહુમળીને કરીએ—ટેક
 જગત ઉપાધી દુર કરીને જગદીધરને જાપીએ [૨]
 લક્ષ ચોરગ્રી ફેરા ટાળવા [૨]
 ભાથું ભક્તિનું ભરીએ—પ્રભુને
 આ અવસર અણમૂલોવીતે કેમ અંધ થઈ ફરીએ [૨]
 બાગ્યા ત્યાંથી સવાર ગણીને [૨]
 ધ્યાન હરિનું ધરીએ—પ્રભુને
 સતસંગસાર અનેરો લેવા સતોસંગે ભળીએ [૨]
 સર્વ વૃત્તિઓ સ્થીર કરીને [૨]
 મસ્ત સ્મરણમાં થઈએ—પ્રભુને
 સ્વપ્ન સમા સંસારે રહીને શ્રીરણછોડ સમરીએ [૨]
 ઘડી પલકમાં ઉડી જવાના [૨]
 આત્માને ઓળખીએ—પ્રભુને

(૧૨૬)

એક ભક્તિ તમારી રે, દે જો ભગવાન સદા
 એક અરણ્ય છે મારી રે, લેજો હરિ ધ્યાન સદા
 સાચા સંત જનોના રે, દેજો પ્રભુ સંગ સદા
 મારા હૃદય કમળમાં રે, રહે જો તેનો રંગ સદા
 મારી જીલતે નામનો રે, જપે પ્રભુ જાપ સદા
 મને સ્વપ્ન માંહી પણ રે, આવે નહિ પાપ કદા
 મારી આંખોની આગળ રે, રહે જો સન્મુખ સદા
 લેશ જેથી ન આવે રે, ત્રિવિધના દુઃખ કદા
 મારા હસ્ત થકી હું રે, કરે હરિ લેવ સદા
 દીન રંક જનોનાં રે, હુમ્મુ નહિ દેવ કદા
 મારા ચરણ ચતુર્ભુજ રે, આવે સંત સંગે સદા
 આથકી અન્ય વાટે રે, ચઢે ન ણીજે રંગે કદા
 મારી વાણી તે આપનું રે, કરે ગુણ ગાન સદા
 પરનિદા સુણે નહિ રે, પ્રભુ મારા કાન કદા
 માફ મન જ્ઞાન ગંગામાં રે, કરે પ્રભુ સ્નાન સદા
 થઈ મલીન તમારું રે, ભુલે નહિ ધ્યાન કદા
 ખોટા ખ્યાલને ખેદનો રે, કરી નાખે નાશ સદા
 દુઃખ જન્મ મરણનું રે, આવે નહિ પાસ કદા
 જાણી નીજનો નિજનંદ રે, હું માણું તે આપો સદા
 શિવ શંકર ચરણોમાં રે, કરી સ્થિર સ્થાપો સદા.

(૧૩૦)

છે એક ભરૂંસો મારે રે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 નહિ આપવિના કોઈ તારેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો

મને માયા બહુ વિધ મારેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 ભવસાગરમાં ભય ભારેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 મને કામને ક્રોધ સતાવેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 નથી ભજતો તમને ભાવેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 નથી પાઠ પુજનમાં પ્રીતિરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 નવરાખી શકું શુભ રીતીરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 વળગ્યો છું વિષય વિકારેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 નવ સમજી સાર અસારેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 મારા દોષ ન દિલમાં ધરશેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 કાંકરપર કરણી કરશેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 મને માધવ માર્ગ જતાવેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 મને શ્યામ ન આમ સતાવેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 મારા તાપ ત્રિવિધના કાપેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 મને ચરણ કમળમાં સ્થાપેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 શિવશંકર દાસ તમારેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો
 ભવસાગર પાર ઉતારેરે શ્રીહરિ શરણે રાખો

(૧૩૧)

મારા મન મંદીરની માંચ પ્રભુ પધારજોરે
 પ્રભુ પધારજોરે બહાલ વધારજોરે-મારા
 માયા મુજને અતિ દુઃખ દે છે મનમાડું પળ પળ હરી લે છે
 એ માયાની મમતામારી મારજોરે-મારા
 ભજન ભૂલી ભવમાં ભટકું છું
 મીથ્યા અભિમાને અટકું છું
 એ ભૂલાવો મારો નાથ નિવારજોરે-મારા

કામ ધામમાં બહુ કુટાયો
 લોભ લાલચે હું બુટાયો
 શરણે આપને આવ્યો શ્યામ સુધારણે રે—મારા
 અંતકાળના બેડી થાજે
 ધરણીધર ઝટ બહારે ધાજે
 પ્રેમ સુધારસ પાજે પાપવિહારણે રે-મારા
 ભકિત ભવાંભવની પ્રભુ દે જો
 મનમંદીરે સ્થિર થઈ રહેજો
 શિવશંકર સુખી લેજો કારજ સારજોરે-મારા

(૧૩૨)

અમને અંત સમય અલગેલા દેવા આવજોરે [૨]
 ત્રિકમ નામ તમારું ખ્યારું પ્રાણ જતાં પાણ થાયન ન્યારું [૨]
 મનહર મંગળ મુર્તિનાથ. બતાવજોરે—અમને
 વિકટ સમય આવવજો બહાલા, કાઠું કોટિ કરી કાલાવાલા [૨]
 દેવા દિનદયાળ દયા દર્શાવજોરે—અમને
 વસમી અંત સમયની વેળા, બહારે ચઢજો વિકૃત બંહલા [૨]
 પ્રણતપાળનું ખેલ્યાં પાણ પરણાવજોરે—અમને
 મનહું મકુટ જેવું અમારું, ત્રિકમ તાન ચુકાવ તમારું [૨]
 અંતરનું અંધારું સદા શમાવજો રે—અમને
 દેજો દર્શન દેવ મુરારિ, કરુણાસાગર, કુંજ વિહારી [૨]
 શિવશંકર બેડીહારી, બાપ બચાવજો રે—અમને

(૧૩૩)

સુંદીર શામળારે [૨] હમારા મન મંદીરમાં આવ્યો
 અંતર બળી રહ્યું રે [૨] બહાલા દર્શનનો દયો દહાવો-કરુણ સુંદીર

અપરાધી છે જન્મોજન્મના દયા હવે કંઈ લાવો
 જુઠા જગમાં ભુલા પડ્યા છે [૨] રસ્તા કંઠક બતાવો--સુંદીર
 પીળાં પીતાંબર જરકસી જામે, મુગટ ધારી આવો
 એકવાર દુઃખી ભારતને [૨] બંસીનાદ મુણવો--સુંદીર
 રોજ ઉડી શું કહીએ કાના એક દીવસતો આવો
 દીન દયાળુ દર્શન દેવા [૨] શું હમને તરસાવો--સુંદીર
 ત્રીકમ આવા ટેક ટકાવો, ત્રીવીધ તાપ સમાવો
 હૈયા હીણા આગ્યા આંગણે [૨] સુના મનને ભાવો--સુંદીર

(૧૩૪)

કર દયા દાસ કે કપટ હરો ગિરધારી
 કડળા નિધિ કડળા કરો મેં શરણ તુમહારી
 સળ સંકટ મેરે દૂર કરો અળ સ્વામી
 રીઢી ત્રીઢીસે મુઝે ભરપૂર કરો અળ સ્વામી
 અપને અળ મુઝે હુનુર કરો તુમ સ્વામી
 ચરણોપી મુઝે તુમ ધુર કરો અળ સ્વામી
 યહ કામ તો મેરા જરૂર કરો અળ સ્વામી
 ભકતામેં મુઝે મશહૂર કરો અળ સ્વામી
 હા નિર્ભય પૂરણ પ્રભુ આપ અવતારી
 કડળા નિધિ કડળા કરો મેં શરણ તુમહારી—૧
 સળ કસૂર મેરા માફ આપ અળ કૈજે
 શિર ચરણોમેં અપને મેરે ધર લીજે
 યહ ઉઝ સદા દિન રાત ઘડીમેં જીજે
 કર મંહેર પ્રભુ કછુ ભક્તિ આપની દીજે
 એક અરજ મેરી બરીબકી સુન લીજે

દિલ ભક્તિમેં કેવળ તુમારી ભીજ
 હરિ હરલો તનુકી પીડ હુવા દુઃખભારી
 કૃષ્ણા નિધિ કૃષ્ણા કરો મેં શરણ તુમહારી—૨
 તુમ જો આલેસો કરો આપ ચદુરાઈ
 રાયસં ગિરિ કર દેતે ગિરિસે રાઈ
 દે સત્ય સત્ય સાચી તેરી પ્રભુ તાઈ
 તર ગયે વહી જસને તુમસે લવલાઈ
 કહે દેવીસીંહ જસ તુમહારી મહિમા ગાઈ
 વહ ભવસાગર કે પાર ઉતર ગયે ભાઈ
 કહે બનારસી અળ રાખો લાજ હમારી
 કૃષ્ણા નિધિ કૃષ્ણા કરો મેં શરણ તુમહારી—૩
 સળ સંતોડો આપી જમને તારા હૈ
 બ્રહ્મસે ચહ ગજકો તુમહીને ઉભારા હૈ
 પ્રહલાદકી ખાતિર નરસિંહ તનુ ધારા હૈ
 નખસે નાભીકો ચીર અચુર મારા હૈ
 મુઝકો વો નામ શ્રીનારાયણ ખ્યારા હૈ
 પ્રભુ તેરે બિન અળ કોઈ ન હમારા હૈ
 કયોં મેરે વાસ્તે કરી દેર વનમારી
 કૃષ્ણા નિધિ કૃષ્ણા કરો મેં શરણ તુમહારી—૪
 પાંચ પાંડોકા સાથ કીયા હૈ તુમને
 પ્રજ મેં સખીયનસે રંગ કીયા હૈ તુમને
 કાલિકો નાથ કે તંગ કીયા હૈ તુમને
 કંસાસે જય ફીરજંગ કીયા હૈ તુમને
 હરએક રાક્ષસકો તંગ કીયા હૈ તુમને
 સળ અસુરોકો ચોરંગ કીયા હૈ તુમને
 અળ મેરે પાંચ ભૂતો કો માર મુરારી
 કૃષ્ણા નિધિ કૃષ્ણા કરો મેં શરણ તુમહારી—૫.

મુને ઘડી નથી વિસરતાં રામ હરિવર સંકટ હર્તા-ટેક
 વહાલાજી મારા કરપર ગોવર્ધન ધાર્યો [૨]
 વહાલે વૃજનો દેશ ઉગાર્યો રામ—હરિવર
 વહાલાજી મારા કાળી નાગે તે ફંદ કીધો [૨]
 લટકાળે નાથી દીધો રામ—હરિવર
 વહાલાજી મારા કસ હતો બહુ અહંકારી [૨]
 મોહનજીએ નાખ્યો મારી રામ—હરિવર
 વહાલાજી મારા મુષ્ટિક તાંદુળ સુદામાના લીધા [૨]
 એના મહેલ કનકના કીધા રામ—હરિવર
 વહાલાજી મારા કુખ્તનું ચંદન લીધું [૨]
 એને રૂપ અનુપમ દીધું રામ—હરિવર
 વહાલાજી મારા પાંચાળી સભામાં પોકારે [૨]
 ચીર પૂર્યા પુણું મુરારે રામ—હરિવર
 વહાલાજી મારા ભવરે સાગરના છે ત્રાતા
 પીંગળના પ્રાણજ પ્યારા રામ—હરિવર

પ્રભુ એવા સમયમાં વહેલા આવજો
 ન્યારે સમય અંતકાળનો આવે
 જીવ ઘણો ગલરાય-પ્રભુ
 પ્રભુ મોરનો મુગટ માથે ધારજો
 મદન મોહન મુરતિ દેખી
 અંતરે આનંદ થાય—પ્રભુ
 પ્રભુ પીળાં પીતાંબર પહેરજો
 સ્યામ સ્વરૂપ છે શામળિયાજી
 દુઃખ મહારાં દુર થાય—પ્રભુ

પ્રભુ ભકત વત્સલ ભોજાનાથના
નંદ તણા લાલા મોરલીવાળા
પ્રેમે કરી લાગુ પાય—પ્રભુ

(૧૩૭)

અમ બાળકોને જોઈએ, કેવળ કરૂણા આપની
અમ બાલુકાને જોઈએ, કેવળ કરૂણા આપની—અમ
મંત્રો તણી માલુમ નથી, તંત્રો તણી માલુમ નથી
એવા અમોને જોઈએ, કેવળ કરૂણા આપની—અમ
અણુ બોલ બાળકને યથા, જોઈએ કરૂણા માતની
એવી અમોને જોઈએ, કેવળ કરૂણા આપની—અમ
કંઈ ભકિતની માલુમ નથી, કે શક્તિ હૃદયમાં નથી
ભવરાત્રમાં ભુલેલને, જોઈએ કરૂણા આપની—અમ
કુમુદો તકાસે ચંદ્રને, કમળો તકાસે સૂર્યને
એવીજ ભોજાનાથને, જોઈએ કરૂણા આપની—અમ

(૧૩૮)

કરૂણા તણા સાગર તમે, મહારા ઉપર કરૂણા કરો
પાવન હૃદયના નાથજી, મહારૂં જીવન પાવન કરો—કરૂણા
સંકટપ મહારા મન તણા ઘડી એક સ્થીર થાતા નથી
આકુળ અને વ્યાકુળ કરે, મહારૂં જીવન પાવન કરો—કરૂણા
રૂપ રંગ યુગ સતાવતાં, ભવમાં અતીવ ભમાવતાં
હરિ ભજન ઉર નથી આવતાં, મહારૂં જીવન પાવન કરો—કરૂણા
છા શાન્તિના સાગર તમે, મનની પુરો છા કામના
તલ્લીન પાપ વીધે અમે, મહારૂં જીવન પાવન કરો—કરૂણા
ભગવાન ભોજાનાથના, અપરાધ માફ કર્યા કરો
મોઘા હૃદયનાં મંદીરે, મહારૂં જીવન પાવન કરો—કરૂણા

(૧૩૬)

કુંજ વિહારી કૃષ્ણવિના, સુખ કોણ કરે કોણ કરે
 અવધ વિહારી રામવિના, દુઃખ કોણ હરે કોણ હરે [૧]
 કષ્ટ વિમોચન કૃષ્ણવિના, સુખ કોણ કરે કોણ કરે
 રાણવ લોચન રામવિના, દુઃખ કોણ હરે કોણ હરે [૨]
 સુખ સાગર શ્રીકૃષ્ણવિના, સુખ કોણ કરે કોણ કરે
 જનકી વલ્લભરામ વિના, દુઃખ કોણ હરે કોણ હરે [૩]
 દેવકી નંદન કૃષ્ણવિના, સુખ કોણ કરે કોણ કરે
 દસરથ નંદન રામવિના, દુઃખ કોણ હરે કોણ હરે [૪]
 સુણ સાગર શ્રીકૃષ્ણવિના, સુખ કોણ કરે કોણ કરે
 ભોળાનાથ કહે શ્રીરામ વિના, દુઃખ કોણ હરે કોણ હરે [૫]

(૧૪૦)

સીતારામ અમારો ઉધાર કરો, રાધેશ્યામ અમોને ભવપાર કરો
 કોટ્યાન કોટિક તારલા આકાસમાં ઉગેભલે,
 વ્યાપી રહેલી રાતડી સૂરજવિના કદિનવટળે
 એનો અંતર માંહીવિચાર કરો—સીતારામ
 ચિતામણિ પામ્યા પછી બીજરતનનું કામસું,
 મીઠાં અમીષીધા પછી બીજી દવાનું કામસું,
 મહારી લક્ષ ચારાશીને માફ કરો—સીતારામ
 મુજ નાવડી સંસારના સાગર વિષે અટકી રહી
 ઉત્તર અગર દક્ષિણતણી બહાલા મહને માલુમ નહી
 પોતે આવી તમે પ્રભુ પાર કરો—સીતારામ
 શવરીતણા બેરા જમ્યા ગતિ આપકેરી આપી છે,
 લાખો હજારો ભક્તકેરી વેદનાઓ કાપી છે,

મહારી વિનતી હે શ્યામ સ્વીકાર કરે—શ્રીતારામ
 ભગવાન ભોળાનાથના હું આપને શરણે પડ્યો
 નથી ભક્તિ કેરો માર્ગતા મુજને ધરાળર આવડ્યો
 મહારી સુરતા તમેમાં એકતાર કરે—શ્રીતારામ

(૧૪૧)

મને પ્રાપ્ત છે પુષ્પ સંયુક્ત બાજો ખીટ્યા છે સુગંધી ભરેલા ગુલાબો
 છતાં અંતમાં એજ ન્યાડું થનાડું, તમારા વિના કોણ મહાડું થનાડું
 વળી બાળીવાળી મળીછે હવેલી, તથા દ્વારની આગલે રંગવેલી
 નથી રાજી થાતું છતાં ચિ-ત માડું, તમારાવિના કોણ મહાડું થનાડું
 મુપુત્રી કદાપિત્રભો હોય ખ્યારા, તથા ઘોડલાશીઘ્ર વેગે જનારા
 ઝરીદીલથી પ્રાર્થના જો ગુબડું, તમારા વિના કોણ માડું થનાડું
 અહીંની બધી વસ્તુઓ અત્ર રહેસે, ચિતામાંહી કાયાજલાવીજ દેશે
 છતાં મેં કહ્યું સર્વ મહાડુંજ માડું, તમારાવિના કોણ મહાડું થનાડું
 પ્રભુ અંતનો આપ સાચો વિસામો, ભજ્યા મેં નહીકાળકાલ્યો નકામો
 હવે આપની ભૂતિનું ધ્યાન ધાડું, તમારાવિના કોણ મહાડું થનાડું
 પંડીત ભોળાનાથ શર્મા

(૧૪૨)

નંદાજીના લાલારે અવસરીયે બહેલા આવજો [૨]
 અવસરીયે બહેલા આવજો અવસરીયે બહેલા આવજો—નંદાજી
 પંચાળી માટે પ્રભુ પ્રેમે પધાર્યા પ્રેમે પધાર્યા
 છળીલા છોગાળારે અવસરીયે બહેલા આવજો—નંદાજી
 નરસી મહેતાને બહાલા હાર તમે આપ્યો હાર તમે આપ્યો
 મોહન મોરલીવાળા રે અવસરીયે બહેલા આવજો—નંદાજી

ભક્ત વત્સલ ભગવાન ભોળાનાથના, ભગવાન ભોળાનાથના
રંગીલા રૂપાળારે અવસરીયે વહેલા આવજો—નંદાજી

(૧૪૩)

તમે જીવ સકળના બાણ, તમને શું કહીએ
કેશવ કરવા કલ્યાણ, કર મારો થ્રહીએ
તારક નામ ધયુ છે તેનું, નાથ બતાવો નુર રે
ખેચી દ્યો ખેચે છે મુજને, ભવ જલ સાગરપુર-તમને
તરંગ તૃષ્ણના તાણે છે, તેથી ન ટકે પાગરે
મુજ આતુરનો તરવાનો, જટે ન એકે લાગ-તમને
સુત બાયા તન ધન ગૃહ તેના, બંધનમાં બંધાણારે
હાથ પગ શું શકું હલાવી, વેગે બહુ તાણાણો-તમને
તારી દ્યો વીનવું છું તમને, મનુષ્ય દેહ આ સરજરે
તક આપી છે તરવા કેરી, હાથ ધરો જો હરજી-તમને
તટસ્થ રહીને તમે તનુજને, દુઃખી જોશો શું દહાડીરે
તારક નામ નીભાવા મુજને, કૃપા કરી દ્યો કાઢી-તમને
તવ નામે પાષાણ તર્યા તો, ક્રિકર ન તરે કેમ રે
કૃષ્ણરામ પર કૃપા કરેથી, ઉકલશે સૌ એમ-તમને

(૧૪૪)

તમે ગોવિંદ ગરીબ નિવાજ કરણી મુજ ના જોસો
લક્ષ્મીવર રાખજો લાજ, કરણી મુજ ના જોસો
લક્ષ ચેરામીના લેખામાં, ભટક્યો છું બહુ વારરે
અતિ ઘણી ભોગવી આપદા, હરિ પામ્યો છું હાર—કરણી

ધામ ધરાનેદામ દારાના બધાયાં બહુ બંધરે
છળીલાજી છોડો મારેતો, તમ સાથેજ સખંધ—કરણી
ચરણ શરણ જે આવ્યા તેને, ચિંતા નરહો જરાયરે
વદ વદે એમશાસ્ત્ર વદે, એ નિશ્ચય નિર્ભય થાય—કરણી
વ્યાસ વચન મેં સાંભળ્યા, આપ છો અનાથ કેરાનાથરે
શરણે આવ્યો છું હરજી હવે, ઓલો મારોહાથ—કરણી
દોષ દલન કરો દાસ તણા સો, દર્મ કૃપા બક્ષીસરે
કરણા સાગર કાઢી દ્યો, મોહબળ થકી જગદીસ—કરણી
બિમલ કરો વાસના વધે જેમ, આપ વિંધ વિશ્વાસરે
આશ્રીત બાણી ઉગારી દ્યોને દાસતણા દીનદાસ—કરણી
અન્ય ઉપાધી ન ઉઠે કંઈ એમ, સાચવજો દર્મ હામરે
એકજ ધાર્યો આશ્રયમેં, કરજોડી કંઈ કૃપણુરામ—કરણી

(૧૪૫)

અજનીના બાયા મહાવીર હનુમંતા
તમને નમી લાગું પાવ જ્ઞાન ગુણવંતા
બળવંતા બળવંતા બળવંતા છો તમે દેવા
રૂઠા રામની આપો ચરણ કમળની સેવા
સાખી
પવન તનય સંકટ હરણ મંગળ મુશ્તી રૂપ
રામ લલન ત્રીયા સહિત હૃદય બસો સૂર ભુપ ત્રીયાવર

(૧૪૬)

હરિ વેગે વહેલા પધારજો રાખજો પ્રીતની રીતરે
હરિ શુર સંતના સંગમાં વાટડી જોઈ શું નીત્યરે—ટેક

વસમી વેળાના મારા બહાલાજી લખીલખી લાગું છું પાયરે
 શરણું ઇચ્છું સુખ પામવા આપ નિરંજન રાયરે-હરિ
 લખરે ચોરાગ્રી ભમીભમી, આવ્યો છું સતની ઓથેરે
 ક્યારે કીરતન કેમ વિસરે લાગી છે શબ્દની ચાંટરે-હરિ
 ઘોળી ધબ્બના છે રાયજી. હરિજનને દર્શન દેજેરે
 ભવો ભવની ભક્તિના લોગીયા

બહાલા મારા હૃદય કમળમાં રહેજેરે-હરિ

(૧૪૭)

ભગવન પડાહું શરણે છે નાથ અળ દયા કર [૨]
 ગભરાયા પાપસઅળ વિપયોમેં મેં ફસાકર—ભગવન
 છે દીનબધુ શુદ્ધલો મેં આયા દ્વારતેરે [૨]
 દુઃખ દુર કર મુરારે અપરાધ સળ ક્ષમાકર—ભગવન
 ગીતા કે વાક્ય પ્રભુજી કર યાદ લો બખરીયા [૨]
 વિપયો કે બંધ તોડો બંગ્રીકો અળ બબ્બકર ભગવન
 શુદ્ધલેને અબ્બમિલકી આયેથે નામ સૂનકર [૨]
 તો અળ મુજે બગ્યાલો પ્રભુ બિરદકો બતાકર—ભગવન
 કરજોડી દાસ ભગવન બિનતી સૂનો કૃપાલુ [૨]
 શીઘ્ર આપો પ્રાણુ પ્યારે મુજ દાસપર દયા કર—ભગવન

(૧૪૮)

નરહરિ સદા નાથ સત્ય છે
 બહુ બલિષ્ઠ ને શુદ્ધ નિત્ય છે

નવ કદાપીએ નાથ વિસરું
 નમી નમી નમસ્કાર હું કરું
 અચળ એક છો શ્રી પ્રભુસદા
 અનુગ્રહે કરી ટાળો આપદા
 તમ પ્રતાપને નિત્ય હું સ્મરું
 નમી નમી નમસ્કાર હું કરું
 કૃષ્ણ સાગરા વિશ્વનાથરે
 પતિત બાળનો ઝાલો હાથરે
 તમ તણો ખરો આશરો ધરું
 નમી નમી નમસ્કાર હું કરું
 પ્રભુ તમારી છે સાહ્યતા મને
 પરમ ભાવથી વંદુ હું તને
 વિનય ભાવથી વિનવી કરું
 નમી નમી નમસ્કાર હું કરું
 જગપતિ સદા આપો સન્મતિ
 દિનજનો તણી એજ વિનવી
 કરો કૃપા દયા નાથતો તરું
 નમી નમી નમસ્કાર હું કરું

(૧૪૯)

પ્રભુ અંતર્યામી, જીવન જીવના દીન શરણા
 પિતા માતા બંધુ, અનુપમ સખા હિતકરણા
 પ્રભા કીર્તિ કાંતિ, ધન વિભવ સર્વસ્વ જનના
 નમું છું વંદું છું, વિમળ મુખ સ્વામી જગતના
 સહુ અદ્ભુતોમાં, તુજ સ્વરૂપ અદ્ભુત નીરખું
 મહા જ્યોતિ જવું, નયન શશીને સૂર્ય સરખું

દિશાની ગુફાઓ, પૃથ્વી ઉંડું આકાશ ભરતો
 પ્રભુ તે સૌથીએ, પર પરમ તું દુર ઉડતો
 પ્રભુ તું આદિ છે, સુચિ પુરુષ પુરાણ તુંજ છે
 તું સૃષ્ટિ ધારે છે, સૃજન પ્રત્યે નાથ તુંજ છે
 અમારા ધર્મોના, અહર્નિસ ગોપાલ તુંજ છે
 અપાપી પાપીનું, શિવ સદન કલ્યાણ તુંજ છે
 પિતા છે એકાકી, જડ સકળને ચેતન તણો
 ગુરુ છે મોટો છે, જન કલ તણો પૂજ્ય તું ઘણો
 ત્રણે લોકે દેવા, નથી તુંજ સમે અન્ય ન થશે
 વિભુરાયા તું થી, અધિક પછી તો કોણુજ હશે
 વંસે પ્રદ્યાંડોમાં, અમ ઉર વિષે વાસ વસંતો
 તું આદ્યમાં આવે, પણ સમીપમાં નીત્ય હસ્તો
 નમું આત્મા ઢાળી, નમન લગતી દેહ નમજો
 નમું કોટીવારે વળી પ્રભુ નમસ્કાર હજો
 અસત્યો માંદીથી, પ્રભુ પરમ સત્યે તું લઈજા
 ઉડા અંધારેથી, પ્રભુ પરમ તેજે તું લઈજા
 મહા મૃત્યુમાંથી, અમૃત સમીપે નાથ લઈજા
 તું હિંચુ હું જું તો, તુંજ દરશના દાન દઈજા
 પિતા પેલો આવે, જગત વીંટતો સાગર રહે
 અને વેગે પાણી, સકળ નદીનાં તે ગમ વહે
 વહે એવી નીત્યે, મુજ જીવનની સર્વ ઝરણી
 દયાના પુણ્યોના, તુંજ પ્રભુ મહાસાગર ભાણી
 થતું જે કાયાથી, ઘડીક ઘડી વાણીથી ઉચરું
 વૃત્તિ ઈંદ્રિયોની, મુજમન વિષે ભાવજ સ્મરું
 સ્વભાવે ભુદિથી, શુભ અશુભ જે કાંઈક કરું
 ક્ષમા દ્રષ્ટે જોજો, તુંજ ચરણમાં નાથજ ધરું.

(૧૫૦)

હે વિશ્વવંધ જગદીશ્વર દીનનાથ
 શક્તિ તમારી સઘળી સખલી અગાધ
 વ્યાપી રહી જગતના જીવ તારવાને
 ભકતોનું જ્ઞાન બહુમાન વધારવાને
 એવામહાન અગવાન મહેશ્વરાને
 વિજ્ઞાનવાન ભગવાન ભવેશ્વરાને
 પાચે પડી નમી નમી સ્તુતી હું કરું છું
 પ્રીત્યર્થ પૂર્ણ પરિશ્રદ્ધા પદે નમું છું
 સંભાળ લાધી અતિ તેં કરૂણા કૃપાથી
 પૃથ્વીવિષે વમ્બી રહું પ્રભુની દયાથી
 દોષા અનેક વળી દુષ્કૃતીઓ કરું છું
 તારો તમે પ્રભુ મને ચરણે નમું છું
 વિશ્વેશ સંકટ સહસ્ર અનંત કાળ્યા
 સંહારી સર્વ ભયને સુખ નીત્ય આપ્યા
 મિથ્યા પ્રપંચ મદમોહવિષે પડું છું
 તારો તમે પ્રભુ મને ચરણે નમું છું
 જોના કરો પ્રભુ કૃપા ક્ષણમાત્ર એક
 કાર્યો ન થાય મુજથી તૃણમાત્ર છેક
 આઝ્ઞા સહાય શરણાગત થઈ રહું છું
 તારો તમે પ્રભુ તને ચરણે નમું છું
 આ સર્વ કાલવળી સર્વ થતેજ કાલે
 ધારું સદા સ્મરણ તારું સમસ્ત કાળે
 તારો અનુગ્રહ દયા કદીના ભુલું છું
 તારો તમે પ્રભુ મને ચરણે નમું છું
 હે પુજ્ય પાદ પરમેશ્વર હીતકારી
 ધારો ચિત્તે ધરી દયા વીનતી અમારી

રાખો મને હૃદયમાં જમણે ચહું છું
 તારો તમે પ્રભુ મને ચરણે નમું છું
 પાપો કીધાં પ્રભુ અમે અગણ્યા અપાર
 લોભી થઈ ન કીધું કર્મ રૂડું લગાર
 સર્વે વિદિત તુજને ભવમાં ભમું છું
 તારો તમે પ્રભુ મને ચરણે નમું છું
 સ્વામી સમર્થ જીવ સર્વ ઉગારવાને
 તો શો પ્રયાસ નીજ દાસજ તારવાને
 માટે મહેશ પરમેશ પદે પડું છું
 તારો તમે પ્રભુ મને ચરણે નમું છું

(૧૫૧)

છે અજર અમર અવિકારા, પ્રભુ પ્રાણીના પ્રતિપાળા—ટેક.
 નિરાકાર નિરંજન સ્વામી, તુજ ચરણે રહું શિર નામી
 છે પાઠ અગાધ તમારા, પ્રભુ પ્રાણીના આધારા
 મને આજ સુધી સુખ આપ્યું વળી દેવ તમે દુઃખ કાપ્યું
 નથી રોજ સમરૂ ઉપકારા, પ્રભુ પ્રાણીના આધારા
 તમે શુદ્ધ સંતાગુણ ધાતા છે પુરણ પ્રભુ સાક્ષાતા
 ગુણ સંપન્ન છે અવિકારા પ્રભુ પ્રાણીના આધારા
 એહો દેવ અદ્વિતીય અજ્ઞતા તમે વિશ્વ તણા છે ત્રાતા
 છે પુરણ પુજ્ય અમારા, પ્રભુ પ્રાણીના આધારા
 નથી અન્ય આધાર અમારો એવા ગાઠ મને છે વિચારો
 તમે સર્વ તણા સુખકારા પ્રભુ પ્રાણીના આધારા
 પરબ્રહ્મ સદાસુખ શાતા તુજ શુભ ગુણ સુનિજન ગાતા
 તોય પાર ન પામ્યા અપારા પ્રભુ પ્રાણીના આધારા

પ્રભુ અદ્ય પ્રાણી હું બિચારો મારી દીન વાળી આ સ્ત્રીકારો
વ્યાપો પ્રાપ્તિ જગમાં જગધારા પ્રભુ પ્રાણીના આધારા

(૧૫૨)

જય જગપાળ દયાળ હરિ તું
આમને સુમતિ દે કરુણા કરી તું
જેથી અમે તારું ચિત્તન રોજે
કરીએ ઉલટથી મગન રહી મોજે જય
સૂરજ અંદ્ર ગગનના તારા
અદ્ભુત એ છે અમત્કાર તારા—જય
ભોગવીએ સુખ આહો તુજ નામે
હરીએ નીરાંતે પછી સ્વર્ગ હામે જય

(૧૫૩)

જયદેવ, જયદેવ,
જય જય જગદર્તા પ્રભુ, જય જય જગદર્તા
ભગવંત તું ભવભર્તા. [૨] હરકત સંહર્તા—જય૦
પૂરણ પરમ પરાક્રમી, પ્રભુ વિભુ પરમાત્મા—પ્રભુ વિભુ
સકળ કળાધર શ્રીમંત [૨] ધીમત ધરમાત્મા—જય૦

તું સચરાચર સ્વામી, બળવંત બહુ નામી—પ્રભુ બળ
 વિમળ મંડળ વિશ્રામી, [૨] ધન્ય અચળ ધામી—જયં
 તત્વ સકળ ગુણુતારા સર્વ થકી સારા—પ્રભુ સર્વ
 અંતરયામી હમારા [૨] પ્રાણ થકી પ્યારા—જયં
 કંઠે કર ઉપકારી ધર્મ બીરદધારી—પ્રભુ ધર્મ
 તેં ભવપાર ઉતારી [૨] અગણિત નરનારી—જયં
 તુજ મહિમા બહુ મોટો શુભ તારી શક્તિ—પ્રભુ શુભ
 સુર નર મુનીવર માણે [૨] ભલી તારી ભક્તિ—જયં
 હે હરિ હરકત હરજો, કંઠે ઘણી કરજો—પ્રભુ કંઠે
 અભય કરણ આદરજો [૨] હર અરણ્ય ધરજો—જયદેવ

(૧૫૪)

જય જય જગતકર્તાર, ભવભર્તાર તું ભગવંત છે,
 અત્યંત તું શ્રીમંતને, અશ્વર્યાવંત અનંત છે,
 તું તારનાર ઉગારનાર, નિવારનાર અનિષ્ટનો
 તું સ્થાપનાર ઉથાપનાર, તું આપનાર અભિષ્ટનો
 તું સકળ સ્વામી અમલનામી, ધામી અવિચળ ધામનો
 શશિ સુર્ય શૈલ સમુદ્ર સૌ સજનાર તુંજ તમામનો
 પ્રભુ તુજ ચરિત્ર વિચીત્ર ચિત્રજ ચિત્ર જગત પવિત્ર છે
 ધુની વાયુ વારિ પ્રવાહની. દશ દિશ તુજ વાણંત છે
 તું તૃણ તણે પર્વત કરે, પર્વત તણે તૃણ તું કરે
 સ્મરતાંજ સદ્ય સહાય થઈ, તું હૃદ વિના હરકત હરે
 તુજ અકળ માયા સકળ સ્થળ પ્રભુ પ્રબળ બળ છે તુજ તણું
 ઘટઘટ તણી ઘણી સુઘડ ઘટના, ઘટિત કાર્ય કયું ઘણું
 ભયભીતનો ભય ભાંગીને ભવ સુખ ભરે ભગવાન તું
 ગુણ ગાન સુણીને કાનથી દે છે અમરપદ દાન તું

પ્રભુ ગરીબતા પોકાર તું સુણનાર સત્ય સમર્થ છે
 બકવાદ તુજ જશ બાદ, વાદ વિવાદ સઘળાં વ્યર્થ છે
 તું એક બ્રહ્મ હરેક જનના, નામ ભિન્ન અનેક છે,
 તું સર્વની અરજ સુણે એ, નિયમ તારો એક છે.

(૧૫૫)

તમે પુણું પ્રભુ છે અપાન કીધાં અદ્ભુત કાર્યો સારાં—ટેક
 પ્રભુ પ્યાન થઈ તુજ ચરણે મને રાખો સ્વામી શરણે
 તમે વિદ્ય તણા રચનારા કીધાં અદ્ભુત કાર્યો સારાં
 કીધાં અખીલ ભુવન સંસારા વળી સુર્ય શશીને તારા
 અતિ નેજ તણાં અંગારા કીધાં અદ્ભુત કાર્યો સારા
 ગતિ ગદન પ્રભુજી તમારી નેમાં મતિ નેપાંચે અમારી
 તમે શાંતિ અને સુખકારા કીધાં અદ્ભુત કાર્યો સારા
 પ્રભુ દાસ જાણી દુઃખ કાપો શુદ્ધ ભક્તિ તમારી આપો
 દયા સુમતિ સ્વામી અમારા કીધાં અદ્ભુત કાર્યો સારાં
 તારે આધિન છે જગ તંત્ર તમે એકજ છે સ્વતંત્ર
 છે પ્રૌઢ પ્રતાપ તમારા કીધા અદ્ભુત કાર્યો સારા
 પ્રભુ પાપ કીધાં મેં અમાપો પ્રભુ કષ્ટ કૃપાથી કાપો
 ધન્ય ધન્ય છે જગ કરનારા કીધાં અદ્ભુત કાર્યો સારા
 પ્રભુ અગણિત છે ઉપકારો માતું સત્ય આધાર તમારો
 તમે પ્રાણીના હિતકારા કીધાં અદ્ભુત કાર્યો સારા

(૧૫૬)

દયાળુ જગ સર્જનદાર રે દીનનાં દુઃખ હરનાર રે—દયાયુ
 તું કારક પ્રતિપાલક તારક નિર્મળ નિત્ય ઉદાર

ક્ષમા કૃપારૂપ નેત્રે નિહાળીને હીણ અધર્મી ઉદ્ધાર રે—દયાળુ
 શુદ્ર વિષયનાં ક્ષણિક સુખ સાડાં કીધા છળ કપટો નિરધાર
 સ્વાર્થે સંતાપ્યા સાધુ સુશીલજન તે અપરાધ નિવાર રે—
 કુટિલ કુછંદીને સુમાર્ગ સુઝડી ભવસાગરથી પાર ઉતાર રે દયાળુ

(૧૫૭)

નાથ વિના સંકટ કોણ નિવારે [ર]
 સંકટ કોણ નિવારે નાથ વિના સંકટ કોણ નીવારે—ટેક
 ધર્મ કર્મ અમે નથી કીધાં આવ્યા શરણે તમારે
 દીનાનાથ વિના પ્રભુ અમને દુઃખથી કોણ ઉગારે—નાથ
 દયા ક્ષમાના ગુણ પ્રભુ ધારે, એ વિશ્વાસ અમારે
 મંગળમય પ્રભુ પરમકૃપાથી પાપ સકળ સંહારે—નાથ
 દુષ્ટ વાસના દુર કરીને જ્ઞાન વિવેક વધારે
 વિશ્વપીતા વિશ્વેશ્વર અમને ભવથી પાર ઉતારે—નાથ

(૧૫૮)

નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુજી
 નમસ્તે નમસ્તે નમસ્તે વિભૂજી
 નમસ્તે નમસ્તે સદા કષ્ટ હારી
 નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ નિર્વિકારી
 નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ દીન બંધુ
 નમસ્તે નમસ્તે મહા જ્ઞાન સિંધુ

નમસ્તે નમસ્તે પ્રભુ દીન દાતા
 નમસ્તે નમસ્તે ચિદાનંદ ધાતા
 નમસ્તે નમસ્તે વિભુ વિશ્વ કર્તા
 નમસ્તે નમસ્તે શ્રદ્ધા સૃષ્ટિ ભર્તા
 નમસ્તે નમસ્તે વિભુ વિશ્વ પાળા
 નમસ્તે નમસ્તે દયાળા કૃપાળા
 નમસ્તે નમસ્તે કૃપાનાથ ત્રાતા
 નમસ્તે નમસ્તે વિભુ હે અન્નતા
 નમસ્તે નમસ્તે વિભુ વિશ્વ ભુપા
 નમસ્તે નમસ્તે સદા શાંત રૂપા

(૧૫૬)

અહો વિશ્વપતિ પરમાત્મન, જગદીશ્વર હે જગદાત્મન;
 સુણો નમ્ર વિનંતી અમારી, પ્રભુ આહું કૃપા હું તમારી
 કૃપાવારી વહે છે નિરંતર, તેમાં લેશ ન આવે અંતર
 જપે ભકત સકળ ગુણધારી, પ્રભુ આહું કૃપા હું તમારી
 નિત્ય માનું ગાહુ ઉપકારો, અપરાધ ક્ષમા કરો મારો
 તમે આનંદ ધન સુખકારી, પ્રભુ આહું કૃપા હું તમારી
 સ્તુતિ પ્રાર્થના નિત્ય ગાઈએ, તવ ચરણ સમીપે ધાઈએ
 હે અમૃતના અધિકારી, પ્રભુ આહું કૃપા હું તમારી
 આશીર્વાદ અમોને આપો, જેથી થાય નિકંઢન પાપો
 કરો નિર્ભળ વૃત્તિ અમારી, પ્રભુ આહું કૃપા હું તમારી

(૧૬૦)

કૃપાવિના પ્રભુજી કેમ કાર્ય સરેરે [૨]
 કેમ કાર્ય સરેરે, કેમ કાર્ય સરેરે—કૃપા

અવલંબન આધાર, તમારો [૨]
 તમ વીના હમારા કપટ કોણ હરેરે-કપટ—કૃપા
 જગત તાણું રક્ષણ કરવાને [૨]
 પ્રભુ પ્રતિજ્ઞા તમારી, કદી નવ ફરેરે-કદી—કૃપા
 શરણ તમારું ગ્રહણ કીધું છે [૨]
 ભવસિધુ થકી, તેં તો સત્ય તરેરે-તંત્રા—કૃપા

(૧૬૧)

અપરાધ ક્ષમા કરો મારો, પ્રભુ અપરાધ ક્ષમા કરો મારો,
 નિંદીત કર્મો જે મેં કીધાં [૨] તે પ્રભુ સર્વ નીવારો—પ્ર૦
 શરણે રહી પ્રભુ ચરણે વંદુ [૨] ભવજળ પાર ઉતારો—પ્ર૦
 દાસ તાણું રક્ષણ કરવાનો [૨] છે પ્રભુ ધર્મ તમારો—પ્ર૦
 કર જોડીને વીનતી કરું છું [૨] સંકટ સરવે નિવારો—પ્ર૦

(૧૬૨)

આંદા દેવ હું તો સદા દાસ તારો, પ્રભુ તું મને પ્રાણથી પૂર્ણ બ્યારો
 મને આપ અત્યંત આનંદ આપો, કૃપાનાથ, માફ મહા કપટકાપો
 પૂરો હું બૂરો પ્રાણી છું છેક પાપી, તમે તો દયાવંત દીસો તદાપી
 છુટ પાપ જો આપની છાંપ છાપો, કૃપાનાથ માફ મહાકપટ કાપો
 સગામાં સગો તો પ્રભુ તુંજ સાચો, કહું શીકયા હું વૃથા વાદ કાચો
 થરો સર્વ સાફ શિરે હાથ થાપો, કૃપાનાથ માફ મહાકપટ કાપો
 મને આ સમે કોણ આરામ આપે, કહો કોણ આ પાપસન્તાપ કાપે
 બન્યો બાળ તારો તું મુજ શ્રેષ્ઠ બાપો, કૃપાનાથ માફ મહા કપટ કાપો
 મને આજ આ આપદાથી ઉગારો, તમે શોક સિધુ થકી સઘ તારો

પ્રભુજી કરો આ પ્રલે સર્વ પાપો, કૃપાનાથ માઈં મહાકષ્ટ કાપો
 તમે સર્વથા સર્વદા શુધ્ધ લીધી, કૃપાળુપણે સંકટે સાચકીધી
 વિના આપ આ કેળુ બાણે વિલાપો, કૃપાનાથ માઈં મહાકષ્ટ કાપો
 ઘડે અંતરે આપની એક આશા, ભણું આપ આગે દુઃખેદીનભાષા
 થવા માફ મારાં તમે પાપ માપો, કૃપાનાથ માઈં મહાકષ્ટ કાપો
 વડે વેગ લાવી ચઢો મારી વારે, જશે શોક નાશી થશે દૃષ્ટી જ્યારે
 કયા કલેશથી કેમ રેશે કળાપો, કૃપાનાથ માઈં મહાકષ્ટ કાપો

(૧૬૩)

પ્રભુ સર્વ શક્તિ માન, કરૂણા કૃપાનીધાન
 ધરીએ તમારું ધ્યાન, સન્નિધ પધારે
 ભગવંત તું સમાન નથી કેઈ બળવાન
 સંકટ સેવક તણાં, સઘળાં નિવારે—પ્રભુ સર્વ
 અનુગ્રહ ઉપકાર, કરો તમે વારંવાર
 ચિતથી તમારા પ્રભુ, કહી ન વિસારે
 કીધા બહુ અપરાધ, ક્ષમા કરો વીરવનાથ
 વીલુ માત તાત તમે, કરૂણા વિસ્તારે—પ્રભુ સર્વ

(૧૬૪)

અભિવંદન પ્રદ્ધ પદે હું કહું [૨]
 પ્રભુ શરણુ રહી, શુભ ધ્યાન ધરું—અભિવંદન
 પરમાત્મા પરમેશ તમારે [૨]
 મંગળ નામ સદા હું સ્મરું—પ્રભુ મંગળ—અભિવંદન

હૃદય વિષે વિશ્વેશ તમારી [૨]
 પ્રેમળ ભક્તિ હું પૂર્ણ ભરું—પ્રભુ પ્રેમળ-અભિવંદન
 હસ્તર ભવ સિંધુથી પ્રભુની [૨]
 પરમ કૃપાથી હું સત્ય તરૂં—પ્રભુ પરમ-અભિવંદન

(૧૬૫)

અન્ય નહિ પ્રભુ ગાતા
 તુજ વિના અન્ય નહિ પ્રભુ ત્રાતા (ટેક) [૨]
 વિનય થકી હું વિનતી કરું છું [૨]
 વિશ્વ તણા વિભુ ધાતા એહાં વિશ્વ તણા—તુજ
 સર્વ ઋષિ મુની શુક સનકાદીક [૨]
 તુજ મહીમા ગુણ ગાતા એહાં તુજ મહીમા—તુજ
 દીન દયાળ તુજ કરણા વિના [૨]
 કોણ કરે સુખ શાતા એહાં કોણ કરે—તુજ
 આશ્રય એક તમારો ધારું [૨]
 સુખદુઃખના પ્રભુ શાતા એહાં સુખદુઃખના—તુજ

(૧૬૬)

પરબ્રહ્મ અનંત અપારા કેમ વર્ણવું હું ગુણ તારા [ટેક]
 પ્રભુ શીશ ધરું તુજ ચરણે મને રાખો સ્વામી શરણે
 છે આતમના આધારા કેમ વર્ણવું હું ગુણતારા
 પ્રભુ પ્રાણીના દુઃખ કાપો સદ્ બુદ્ધિ સૌને આપો
 વાહ સૃષ્ટિના કરનારા કેમ વર્ણવું હું ગુણ તારા

સહુ પ્રાણીના છે ત્રાતા અને તાત માતને બ્રાતા
 હીન દાસ છીએ સૌ તમારા કેમ વર્ણવું હું ગુણ તારા
 તમે સ્થાવર જંગમ ધાતા છે શક્તિ તણા પ્રદાતા
 છે પાડ અપાર તમારા કેમ વર્ણવું હું ગુણ તારા
 તમે નિર્વિકાર નિરંજન કરો ભક્ત તણા દુઃખ ભંજન
 છે સૃષ્ટ વસ્તુથી ન્યારા કેમ વર્ણવું હું ગુણ તારા
 નથી વર્ણન શક્તિ મુજને નથી વર્ણવી શકતો તુજને
 છે પુરણ બ્રહ્મ અપારા કેમ વર્ણવું હું ગુણ તારા
 હું છું હીન સેવક તમારો કરો કૃણાયા નિસ્તારો
 છે પ્રાણી પાલન દારા કેમ વર્ણવું હું ગુણ તારા
 તુજ સરખો સૃષ્ટમાં ન કોયે તો ઉત્તમ ક્યાંથી હોયે
 હે ત્રિલોક સરજનદારા કેમ વર્ણવું હું ગુણતારા

(૧૬૭)

પ્રભુ છે મંગળકારીરે, મહંશ્વર ભવભય દારી ટેક
 બ્રહ્મ સર્વવ્યદ ધન મુક્તિ પ્રદાતા, સકળ સૃષ્ટિના ભૂપ
 એક અખંડ ચરાચર સ્વામી, અનુપમ શાંત સ્વરૂપ—પ્રભુ
 જય જય જય જય જય જય જગદીશ્વર, જય પ્રભુ કૃણાનિધાન
 જય પરબ્રહ્મ પરેશ્વર દાતા, જય શુધ શક્તિમાન...પ્રભુ
 સૃષ્ટ વસ્તુથી લિપ્ત છતાં કો અંતર્યામી ઇશ
 શુદ્ધ ભક્તિમાં લીન કરીલો, એજ માયું જગદીશ—પ્રભુ
 શરણ પાળું તારું અહણ કીધું છે, રાખી મને વિશ્વાસ
 ચરણ પ્રત્યે પ્રભુ રાખો અમોને, જાણી પોતાના દાસ—પ્રભુ

(૧૬૮)

મંગળ છે નામ તારું મંગળ છે ધામ તારું
 મંગળ છે કામ તારું ત્રિલોચન નાથ તું
 તુજ પદ છે વરદ કૃત કર્મ ફળપ્રદ
 અવ્યક્ત અખંડ એક અકળ અબાધ તું—મંગળ
 એવો તું પ્રભુ મહાન, સઘળે વિરાજમાન.
 બાણી લે બધી અમારી, અંતરની વાત તું
 અવગુણ છે અગાધ ગણના ન થાય નાથ
 તરવું છે તારે હાથ, પ્રભુ માત તાત તું—મંગળ

(૧૬૯)

વિશ્વનાથ તું વિનાનકોય સહાયકારી
 નિર્મલ નિઃસંગ સત્ય, નિત્ય નિર્વિકારી
 સચ્ચી દધન સાક્ષી, સર્વ સંકટ ભયહારી—વિશ્વનાથ
 નિહય કૃત્યથી દયાળ, દયો તમે ઉગારી
 ભવપતિ ભવ સિન્ધુ થકી, દયો મને ઉતારી—વિશ્વનાથ
 સત્ય દેવ એક એવ, શ્રુતિ વદે પાકારી
 સત્ય ધર્મ આપી મને, રાખો સદાચારી—વિશ્વનાથ
 શ્રવણ કરો સર્વ તમે, પ્રાર્થના અમારી
 સર્વદા રહો પ્રસન્ન પરમ ઉપકારી—વિશ્વનાથ

(૧૭૦)

નહિ માત તેની માત પ્રભુ તુંહી તુંહી
 નહિ તાત તેના તાત પ્રભુ તુંહી તુંહી
 છો અનાથ તણા નાથ પ્રભુ તુંહી તુંહી
 છો અસાહયકના સાથ પ્રભુ તુંહી તુંહી
 સુખ શાન્તિના ધામ પ્રભુ તુંહી તુંહી

નિર્જલના બલરામ પ્રભુ તુંડી તુંડી
 તણાતાને તારનાર પ્રભુ તુંડી તુંડી
 નિરાધારના આધાર પ્રભુ તુંડી તુંડી
 બધા કષ્ટ કાપનાર પ્રભુ તુંડી તુંડી
 સદા સુખ આપનાર પ્રભુ તુંડી તુંડી
 નિર્જીવનના જીવ પ્રભુ તુંડી તુંડી
 શુભ કરનાર શીવ પ્રભુ તુંડી તુંડી
 નિર્ધનીયાના દામ પ્રભુ તુંડી તુંડી
 દુઃખી દીલના આરામ પ્રભુ તુંડી તુંડી
 સર્વ જાનીઓનું જ્ઞાન પ્રભુ તુંડી તુંડી
 સર્વ ખ્યાનીઓનું ધ્યાન પ્રભુ તુંડી તુંડી
 જન પામરના પ્રાણ પ્રભુ તુંડી તુંડી
 ખરા હીરાની ગણ પ્રભુ તુંડી તુંડી
 રૂપ એકમાં અનેક પ્રભુ તુંડી તુંડી
 છાં અનેકમાંથી એક પ્રભુ તુંડી તુંડી

(૧૭૧)

ગરૂંદે ચડી આવજો ગિરધારી
 લગજત મોરી રાજજો રે મુરારી
 પ્રથમ સરસ્વતિ ગણપતિ ગામ્ધ્યે પદ પુછુંને પાવન ધામ્ધ્યે
 નિત્ય ગોવિંદના ગુણ ગામ્ધ્યે ગરૂંદે ચડી આવજો ગિરધારી
 માતા કુંતાજી છે શુભમતિ સતી સાધ્વી છે દૌપદી
 એના બાહુનામી છે પતિ ગરૂંદે ચડી આવજો ગિરધારી
 રાજા ધર્મને ધર્મનું ધ્યાન અર્જુન નામે વિશ્રામ
 ભીમસેન મહા બળવાન ગરૂંદે ચડી આવજો ગિરધારી

જોશી સહદેવ જોષ બતાવે નિકુળ તોલે કોઈ ના આવે
 પાંચે પાંડવ ભક્ત કહાવે ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 હસ્તિનાપુરમાં હોડ મંડાણા ધ્યુત ખેલતાં પાસાઓ ઢાળ્યા
 પેલે પાસે હસ્તિનાપુર હાર્યા, ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 બીજે હાર્યા છે રતન ભંડાર ગર્થ ગામને ગજ ઘોડાર
 એમ હાર્યા તે વારમવાર, ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 ત્રીજે ખેડ ચાતુરી ચુકાવી, નથી ઉગર્યાની એકે બારી
 ચોથે હાર્યા છે દ્રૌપદી નારી, ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 ત્યાં તો સભા, મળી બહુસારી, બોલ્યો દુર્યોધન અહંકારી
 તેડી લાવો પાંડવની નારી, ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 એવે દુશાશન દોડતો આવ્યો, સતીને સંદેશો સંભળાવ્યો
 કેશ ખેંચીને સભામાં લાવ્યો, ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 સતી ભરીરે સભામાં આવ્યા, પતિ દેખીને મનમાં લજ્જાયાં
 હુપ્ટે હઝીને પાસં બોલાવ્યા, ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 પાંડવ હાર્યા ધન ધામને ઠામ, એમ બોલ્યો દુર્યોધન રાય
 આવી બેસાને ખોળાની માહુ, ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 ત્યારે સતીએ દીધો છે શ્રાપ તને લાગ્યું પુર્વનું પાપ
 તને વ્યાપશે શોક સંતાપ, ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 તને કાળે લીધો છે ઘેરી, તેં તો યાદવ કુળ ક્યું વેરી
 ખોળે બેસે ગદા ભીમ કેરી, ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 એવું વચન સુણી કોપ્યાવીર, ઉઠ્યો દુશાશન છાંડી ધીર
 કેશ ખેંચી ઉતારે છે ચીર, ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 દૂર દેશ છે દ્રારિકામતિ, મારિ વહારે ચડો જહ્નપતિ
 વહાલા દુઃખ પડ્યા મને અતિ ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી
 સતી વારે વારે પોકારે, આંસુ પાડે ને રડે ચોધારે
 પ્રભુ ધાજો તમે મારી વહારે ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી

હરિએ સુણ્યો છે આર્ત પોકાર, વેગે દોડીને ઉઠ્યા તે વાર
 ચડ્યા ગરૂટે જગદાધાર, ગરૂટે ચડી આવજો ગિરધારી
 પ્રભુ કૌરવ સભામાં આવ્યા, અંતરિક્ષ કેને ન દેખાયા
 પંચાળીને પટકુળ પહેરાવ્યાં ગરૂટે ચડી આવજો ગિરધારી
 આવી સાચવ્યું સતીનું ટાળું પાટો બાંધ્યાંનું ઋણ પ્રમાણ્યું
 ચીર પુર્યા છે નવસે નવાણું, ગરૂટે ચડી આવજો ગિરધારી
 કર્યા ભકત તણાં કામ પુરાં, નથી કોઈ રીતેય અધુરાં
 સંકટ હરવામાં શામળીઆ શુરા ગરૂટે ચડી આવજો ગિરધારી
 ક્રોધ ક્ષત્રી તે દાસનો દાસ, જેનો કુંતલપુરમાં છે વાસ
 ગુણ નિત્ય ગાયે હરિદાસ ગરૂટે ચડી આવજો ગિરધારી

(૧૭૨)

ધન્ય શ્રી જમુના કૃપા કરી શ્રી ગોકુળ વ્રજ સુખ આવજો
 વ્રજની રજમાં હરનીશ હમને, સ્થીર કરીને સ્થાપજો
 તમે મંદાતા છે શ્રી મદારાણી, તમે જીવનાળી કરૂણા બાળી
 અમને શરણ લેજો તાળીરે, ધન્યશ્રી જમુના
 બહો શ્રી વૃંદાવન વાટે, નહોતો શ્રીજમુનાજી ઘાટે
 વડાલે રાસ રમાડ્યાં છે રાતેરે, -ધન્ય શ્રી જમુના
 ચાલો તો થઈએ વ્રજવાસી, પરિક્રમા કરીએ ચારાસી
 ટળે જન્મ મરણ બંધન કાંસીરે, -ધન્ય શ્રી જમુના
 જીવ બાણુ શ્રી જમુના નાહીએ, એવા અળાંડ વ્રજવાસી થઈએ
 એ નૌતમ લીલા નિત્ય ગાઈએરે, -ધન્ય શ્રી જમુના
 સખી સમરોને સારંગમાળી વૈષ્ણવને વડાલીએ વાળી
 એ લીલા હરિદાસે બાણીરે ધન્ય શ્રી જમુના

(૧૭૩)

સર્વે ગુણ સંપન્ન સ્વામીરે, સ્તવું તું ને અંતર્યામી-ટેક
જય જગત્રાતા વિશ્વવિધાતા, સદ્ગુણ દાતા મહેશ
મહા મુનીશ્વર તુજ ગુણગાતા, પાર ન પામ્યા લેશ—સર્વે
એક અન્નત અદ્વૈત તમે છો, પુરણ બ્રહ્મ પરેશ [૨]
અહભુત તારી કૃતીઓ જણાયે, વિશ્વ વિષે વિશ્વેશ—સર્વે
ઓ પ્રભુ તારી પ્રભુતા મોટી વાણીથી નવ વર્ણાય [૨]
પરમ કૃપાળુ પરમ પ્રેમાળુ પરમ ન્યાયી છો સદાય—સર્વે
નમી નમીને પ્રેમ થકી હું વિનવું જોડી હાથ [૨]
મોક્ષ ગતિ મને આપો પ્રભુજી શરણે આવ્યો છું નાથ—સર્વે

(૧૭૪)

હૈ રઘુવરજી આ અવસરમાં રાખોને લજ્જત મારી
મને મંદિર કરી, સેવક ગાણી રાખો પાસ તમારી
મને રામ ભક્ત, સૌ કો કહે છે, પણ કામકોધ મદ મારે છે
મને લોભ મોહ અતિ દુઃખ દે છે,—હૈ રઘુવરજી
મને અસન વ્યસન નિદા નેડો મારા પાપ તાણે ના આવે છેડો
મમતા મત્સર ન તજે કેડો.—હૈ રઘુવરજી
મને દશે દિશે ઈન્દ્રિયો તાણે, ચિત્ત બુદ્ધિ રહે નહિ ઠેકાણે
કેમ ઉગરું હું આવે ટાણે,—હૈ રઘુવરજી
તમે દીનજંઘુ રઘુ કુલમાણી, રખે અવગુણ આણે ઉરભણી
ક્ષણ દ્રષ્ટિ કરો આ રંક ભાણી,—હૈ રઘુવરજી
હું તો કૈક કર્મનો કરનારો નથી ઉગરવા એકે આરો
આજારામ કહે ભવજલ તારો,—હૈ રઘુવરજી

(૧૭૫)

સંકટ સર્વે હરો, ભવપતિ સંકટ સર્વે હરો [ટેક]
 અપરાધો અતિશય મેં કીધા [૨]
 અનુગ્રહ પૂર્ણ કરો-એહાં અનુગ્રહ પૂર્ણ કરો ભવપતિ
 અનન્ય ભાવથી રાખું તમારો [૨]
 આશ્રય એક ખરો-એહાં આશ્રય એક ખરો ભવપતિ
 કરજોત્રી હું વિનતિ કરુંછું [૨]
 તે પ્રભુ ચીત્તે ધરો એહાં પ્રભુ તે પ્રભુ ચીત્તે ધરો ભવપતિ
 કડણા દ્રષ્ટિથી મુજ હૃદયે [૨]
 પ્રેમગ બક્ષિત ભરો-એહાં પ્રેમગ બક્ષિત ભરો ભવપતિ

(૧૭૬)

શરણુ ખડું છે તમારું પ્રભુજી મારે શરણુ ખડું છે તમારું
 અનુગ્રહ નાથ અપાર કીધા છે [૨]
 હૃદય થકી ન વિસાડું, હાં હાં રે પ્રભુ હૃદય—પ્રભુજી
 પ્રતિ પાલન પ્રભુ ધર્મ તમારો, [૨]
 સર્વ તણું કરો સાડું—હાં હાં રે પ્રભુ સર્વ—પ્રભુજી
 નિષ્કૃતિ પાપ તણી કેમ થાશે [૨]
 નિઃશ્વરૂતિ જો વિચાડું—હાં હાં રે પ્રભુ નિઃશ્વર—પ્રભુજી
 ભજન કરી ભગવંત અંતરમાં [૨]
 મંગળ ધ્યાન હું ધાડું—હાં હાં રે પ્રભુ મંગળ-પ્રભુજી

(૧૭૭)

સકળ વિશ્વના નાથ શ્રી હરિ, મલિન વાસના, ટાળ માહરી

અધિક બુધ્ધિ તું શુદ્ધ આપજે પ્રભુ કૃપાકરી કષ્ટ કાપજે
 નવ કહી કરી, ભકિત ભાવથી, નવકથા સુણી નિજ કાનથી
 ભજન ના કર્યું તેમ તાહરું હરિ ભલું થશે કેમ માહરું
 બહુ બહુ કુડા કર્મ મેં કીધાં, ધન ધુતી કરી, પારકાં લીધા
 ગરીબ રંકને દુઃખ આપીઆં, તરૂં સુધર્મનાં તેહ કાપીઆ
 અધિક લોભની લાલચે ફસી, ફિકર ના ધરી, ચિતમાં કશી
 કથન કંઈ કુડા, મેં મુખે કર્યા, વચન નીતિનાં સર્વે વિસર્યા
 કરવડે કહી ધર્મના કર્યા પણ અધર્મના કોથળા ભર્યા
 જગત નાથ હું ના ડર્યો જરી, લુણ્ણહરામી મેં તુજસુ કરી
 ચરણથી કહી ચાલી ના ગયો, પ્રભુ સુપંથમાં દુરતો રહ્યો
 ચરણ પાપને પંથ તો ધર્યો, દિલવિષે નહી, તે થકી ડર્યો
 છલ પ્રપંચને ધુર્ત કામમાં, નવ કહી મુકી ઓછી કામમાં
 અધમ જાતનો, પ્રાણી હું ખરો, પ્રભુ તુંથી રહ્યો સર્વદા પરો
 કર જમે તને હે હરિ હવે આહીં બળું છું હું શોકને દવે
 દુઃખથી છુટકો નાથજી કરો, અરજ દાસની દિલમાં ધરો

(૧૭૮)

નમી નમી નાથ દયાનીધિતને
 પ્રણામ સર્વ કરીએ સદા અમે
 દયા કરી દુઃખ બધા નિવારણે
 પ્રસન્નતાથી ભવસિંધુ તારસે
 વિનાંતી વિશ્વેસ ચિત્તે વિચારસે
 સદા સુનીતિ સુમતિ બતાવસે
 ઘટીત જાણે પ્રભુ તે સ્વિકારસે
 કૃપા કરી પાપ થકી બચાવસે

(૧૭૬)

પિતાના પિતા શ્રેષ્ઠ છે સત્ય સ્વામી
 સ્તવું સર્વદા હર્ષથી શીશ નામી
 કરી પાલના જન્મથી આજ સુધી
 તમારા પ્રભુ પાડ ભુલું ન કો દી
 દીધું અન્ન ખાવા પિવા ખુબ વારી
 દુપાળુ પ્રભુ આજ છે ન્યાય કરી
 વળી આપ ચાહો સદા હિત મારૂં
 પ્રભુ ભૂલીએ કેમ તે નામ સાડું
 અમે ચાલીએ બેગીએ ઉઠીએ જ્યાં
 ધરે હસ્ત શીરે પ્રભુ સર્વદા ત્યાં
 દિસે સૌ સમે હસ્તની છાંય ભારી
 ધરાધિપતિ સત્ય છે સદાય કરી
 તમે છે અમિતા સદા સુધ્ધ દેવા
 ઘણાં નમ્ર ભાવે કહું નીત્ય સેવા
 તમાર વિના કપ્ટ તે કાળ કાપે
 તમારા વિના સન્મતી કાળ આપે

(૧૮૦)

પ્રભુપદે અમે પાય લાગીએ દુસેત કૃત્યની માણી માગીએ
 પતિત પાવના પ્રેમ લાવશે અનીતિ દુષ્કૃતિથી બચાવશે
 શુભ શુભે સદા નાથ આપશે મનમલીનતા કાપી નાંખશે
 સુધ્ધી તમે પ્રભુ નમ્ર વિનતિ શરણુ રાખશે રે દયા નીધિ
 પ્રભુ મનોરથો માગીએ અમે ઘટિત જે હસે પુરૂષોત્તમે
 નવ વિસારસો દાસ ને કદા અનીતિ સન્મતિ આપજો સદા

(૧૮૧)

જગન્નાથ હે દેવ હે સ્વાતી સાચા
 નમું હાથ જોડી વંદુ નમ્ર વાચા
 દયા લાવી ચિત્તે દયા દાન આપો
 પ્રભુ પાપીના પાપ સંતાપ કાપો
 મહા મોહના પાસમાં હું પડ્યો છું
 મહા કામને યુથ આવી અડ્યો છું
 મહા પાપના પુંજ છે રે અમાપો—પ્રભુ
 પ્રભુ પાદમાં રાખીએ પૂર્ણ ભાવ
 કરે પ્રાણ દાતા અમારો નિભાવ
 તમારી કૃપાથી ટળે સર્વ પાપો—પ્રભુ
 તમે કષ્ટ કોટ્યા વધીનાજ કાપ્યા
 પુરે પ્રેમ આણી કૃપા દાન આપ્યા
 તમારી કૃપાથી વધે છે પ્રતાપો—પ્રભુ
 અરે મોટી આશા ચિત્તે તારી રાખું
 બહુ દીન થર્મ દીન વાણી હું ભાણું
 કહી નાબુવે મેં કોધા સર્વ પાપો—પ્રભુ
 તમે વિશ્વ કર્તા તમે વિશ્વ ભર્તા
 દયાળુ પ્રભુ હુઝીના હુઝ હરતા
 તમે શક્ત સંહારવા સર્વ શ્રાપો—પ્રભુ
 મને રક્તે રક્ષણે સર્વ દાતા
 મહા સિધુમાં છો તમે સત્ય વ્રાતા
 ઉગારે સદા સદગતિ આપ આપો—પ્રભુ
 સદા સર્વદા આથ સાચી તમારી
 મહા કષ્ટમાં મૂકસો ના વિસારી
 વિના તું ન લાણે અમારા વિલાપો—પ્રભુ
 બુવે જો તમે કર્મ મારંજ સામું
 અતિ પાપી હું કેમ રે પ્રેમ પામું

કીધાં મેં નથી ધર્મ સતકર્મ જાપો—પ્રભુ
 પ્રભુરે, પ્રભુરે, પ્રભુરે, પ્રભુરે,
 નમીને નમીને નમીને કહું રે
 નથી અન્ય ત્રાતા ક્ષમા આપ આપો—પ્રભુ
 અતિ પ્રેમના ભાવથી ચિતવું છું
 અતિ નમ્ર થઈ નમ્ર વાક્યો વંદું છું
 નથી આશરો આશરો એક સત્ય
 પ્રભુ હું નમું હું નમું નિત્ય નિત્ય
 અતિ દીન જીવંતી સંભાળ લીધી
 અતિ પ્રેમ આણિ કૃપા દૃષ્ટિ કીધી
 મને તારવાને ક્ષમાવંત થાઓ
 દયા દૃષ્ટિથી દીનને હાથ સાંઢો

(૧૮૨)

કૃપા સાગરા સર્વ આનંદ દાતા
 પ્રભુ પ્રાણીના છે તમે સત્યત્રાતા
 સ્તુતિ ગુણ ગાવાનિયંતા તમારી
 નથી ચાલતી કાંઈ શક્તિ અમારી [૧]
 કૃપાનાથ કીધા બહુ ઉપકારો
 કઈ વીધીએ વાળીએ પાડતારો
 સદા સર્વદા શ્રેષ્ઠ આરોગ્ય આપો
 અમારાં મહા સંકટો દુઃખ કાપો [૨]
 જગત્તંત્ર છે સર્વ આધીન તારે
 ભરૂંસો ખરોતાહરો છે અમારે
 તમારી દયાથી રૂઠા કાર્ય થાયે
 મહા વિઘ્નને વ્યાધિઓ સર્વ બાયે [૩]

તમે માત ને તાત છે રે અમારા
 અમે બાલકો પાસ આવ્યા તમારા
 અતિશે કીધા છે અમે નાથ દોષો
 કૃપા દષ્ટિ રાખી પ્રભુ તે ન જોશો [૪]
 સદા ઉપકારો કીધા ને કરો છો
 વિનાંતી તમે સર્વ લક્ષે ધરો છો
 તમારા વિના તો નથી કો સમર્થ
 તમારી કૃપાથી થસે પૂર્ણ અર્થ [૫]
 અતિ નીચ કર્મો પ્રભુ નિત્ય થાય
 તમે જો ગણો તો ગતિ કેમ થાય
 તમે સર્વ વસ્તુ થકી સત્ય સારા
 કરો સર્વ દોષો ક્ષમા નાથ મારા [૬]
 પરા ભક્તિથી વંદીએ વારવાર
 પ્રભુ પ્રાર્થનાઓ કરો અંગીકાર
 તમારું કીધું તે ન કોઈથી થાય
 પ્રભુ સર્વ કાલે કરો છો સહાય [૭]
 સ્વિકારો નમસ્કાર નિત્યે અમારા
 સ્મરીએ સદા ઉપકાર તમારા
 વિનાંતી અમારી તમે માની લેજો
 કૃપા દષ્ટિથી પૂર્ણ આશીષ દેજો [૮]

(૧૮૩)

સકળ વિશ્વના નાથ રે તમે, શરાણુ આવીને વંદીએ અમે
 મનુષ્ય અદ્ય તે શું કરે સ્તુતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ

નિયમ તેં પ્રભુ જે શ્રીધા હસે, તદનુસાર તો તે ક્રિયા થએ
 નહીં કદી કરે એક રે રતી, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 જીવજનો ઘણા ચત્તને કરે તદપિ આંદરું તારું ના કરે
 અકળ છે પ્રભુ તારી તો કૃતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 નમી નગી અમે વિશ્વનાથને, વિનવીએ સદા માત તાતને
 પ્રભુ કળા કળાતી નક્કી નથી, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 શાળજ માત્રમાં શું થશે અહીં, હીન અમે જીવો જાણીએ નહી
 અતિ તમારી છે રે અમલકૃતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 પ્રભુ મનોરથો ધારીએ ઘણા, નહિ પુરા થસે રે કૃપા વિના
 અનુગ્રહો કરો રાખીને પ્રીતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 નિયમ નાથ છે સત્ય તાદરો, જનમ જે થયો જાય તે જરો
 સગલ સત્ય છેા સર્વના પતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 અવસરે તમે આવી સંનિધે, સુભ આહાયનો દયો દયાનીધે
 પતિત પાવના પ્રેર સન્મતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 વિકટ પંથ છે વિશ્વમાં ઘણા, સર્વ આશરો છે દયા તણો
 પ્રભુ ખદે સદા રાખીએ મતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 વિષય ભોગમાં લીળત નાથલું, સત શુદ્ધ સન્માર્ગમાં જલું
 દુર કરો દયાનાથ દુર મતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 પ્રભુ તને ગમે તેજ થાય છે, જીવ તણા શ્રમેા વ્યર્થ જાય છે,
 દિન પ્રતે કરો રે દયા અતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 સદ્ગુણી જનો ધૈર્ય ના મુકે, જનહિતાર્થના કાર્યના ચુકે
 તુજ કૃપા થકી થાયના ક્ષતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 નિયમ તાદરો જેવીધે હસે સુખ દુઃખો કમે પ્રાપ્ત તો થએ
 વિપત્તિ સંકટો દ્યો તમે કૃતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 ધન યુવા તણા વ્યર્થ ગર્વ છે, તુજ કૃપા વિષે અર્થ સર્વ છે
 શરણ રાખશો આપી સદ્ગતિ, ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ
 પ્રણત પ્રાણીઓ પામરો અમે હૃદયમાં સદા ચિત્તીએ તને
 પ્રભુ સુણો તમે નમ્ર વિનતિ ગહન તારી છે રે પ્રભુ ગતિ

(૧૮૪)

પ્રભુ મું હું પરબ્રહ્મ દેવને, સુમતિ આપશે સર્વદા મને
 પ્રભુ ધરો શડૈશ્વર્ય લક્ષણો, ભવપતિ પ્રભુ પ્રાર્થના સુણો
 પરમ બ્રહ્મનું ગાન ગાઉં છું, અતિકૃતાર્થ હું નાથ થાઉં છું
 દીન તણા કરો નિત્ય પોષણો—ભવપતિ
 અનુબ્રહ્મો કરો છો તમે સદા, નવ વળી શકે પાડતો કદા
 પ્રભુ કરો સદા ભકત રક્ષણો—ભવપતિ
 અનીતિ દુષ્ટિ મેં કીધીઅતિ, શરણુ છું મને દ્યો રૂડી મતિ
 દુર કરો દયાનાથ દુર્ગુણો—ભવપતિ
 બ્રમિત છું પ્રભુ બ્રાંતિ સાગરે, તુજ વિના નહિ હાથ કો ધરે
 સખત સંતુ છે તું દયાતણો—ભવપતિ
 પ્રભુ પ્રસાદથી પૂર્ણતા મળે, પ્રભુ પ્રસાદથી દીનતા ટળે
 પ્રભુ સ્વભાવમાં છે દયા ગુણો—ભવપતિ
 ભય વિપતિ સંકટ ને સમે, સહનશીલતા આપશે તમે
 દીન જનો તણા દુઃખને હાંણો—ભવપતિ
 પ્રભુ કૃપા દ્રુમેનીલતા નીજે, સુખનિવાસ દીયોરે દયાનીધે
 નવ જીવો તમે જીવ દુષણો—ભવપતિ
 સુહૃદે બંધુની સન્મતિ કરો દુરજનો તણી દુર્મતિ હરો
 સુચવસો મને સર્વ સત્યુણો—ભવપતિ
 સુભવદાબંધુ હું નિત્ય દેવના, પ્રણમી અર્પું છું પુષ્પ પ્રેમના
 સકલ શાંતિની આશિષો ભાણો—ભવપતિ

(૧૮૫)

અરજ સુણો અવિનાશ અમારી અરજ સુણો અવિનાશ-ટેક
 આપ દયાળ અમે સૌ બાળક, એક અમારી આશ-અમારી
 વાંકકરે બાળક તો બહુઅં, થશે ન લેશ ઉદાસ—અમારી

સમરણ કરવા લોગા થઈએ, કરશેો નહિ નિરાશ—અમારી
 શુભ ગુણ લઈએ સહુએ સમજી, ન રહે લેશ ક્યાસ—અમારી
 આપો શુભમતિ સદગુણ સાથે, સહુમાં થાય સમાસ—અમારી
 નીર્મળ મનથીનીશદીન રહીએ, પસરે જેમ સુવાસ—અમારી
 મુળથી એવું માંગી લઈએ, અંતરથાએ ઉભસ—અમારી
 આપતણો આધાર મળ્યાથી, હૈયામાં રહે હાશ—અમારી
 ન રહે લેશ કુધારો કદીપણ સુખનો થાય ન નાશ—અમારી

(૧૮૬)

પરમ ઇષ્ટને પાદપંકજે, પ્રતિદિને પરા ભક્તિ પૂર્વ છે
 પરમ પ્રેમની પુષ્પ અંજલી, અર્પીએ અમે ભક્ત મંડળી
 સકલ વસ્તુથી ભિન્ન સત્ય છે, સગલ શક્તિથી વ્યાપ્ત નિત્ય છે
 વિદિત જીવના દૃત્ય આપને, પ્રભુ ક્ષમા કરો સર્વ પાપને
 પ્રભુ પરાત્પરા પૂર્ણ છે તમે, પરમ ભક્તિથી પૂર્યે અમે
 દુર્ગુણો થકી દુર રાખજો સુનીતિનો સદા માર્ગ દાખજો
 સકલ સૃષ્ટિના નાથ નાયક, સકલ વિશ્વમાં શાંતિ દાયક
 નમી નમી અમે પાય લાગીએ, રૂઢી મતિ મહારાજ માગીએ
 દુરિત કૃત્ય તો થાય છે અતિ, અવદૃષ્ટા તથાપિ થતિ નથી
 અનુગ્રહો નિત્ય માનીએ અમે, પ્રભુકૃપા થકી શાંતિ પામીએ
 જય જગેશ્વરા હેમકારક, જય ભવેશ્વરા ભકતતારક
 પ્રભુ સુણો તમે નમ્ર પ્રાર્થના, પુરી કરો રૂઢી સર્વ કામના
 સુભ ઉપાસનાં આજ આ સમે કરી પ્રભુપદે વંદીએ અમે
 વિનતિ સાંભળીને તમે બધી, શરણ રાખશેરે દયાનિધિ

(૧૮૭)

સુણી દીન જનતા પોકાર, આવો મુકુંદ કુંજ મોરાર
 પૃથ્વી સહે છે ભાર અપાર, આવો મુકુંદ કુંજ મોરાર—ટેક
 ખજા ભળી રહી છે દુનીયા દારો [૨]
 ગોપાલ કૃષ્ણ ગીરીવર ધારી [૨]
 વારે ધાળે જુગદાધાર—આવો મુકુંદ—સુણી
 હશે હજારો ભુલ હમારી [૨]
 માફ કરી લેજો ઉગારી [૨]
 દુઃખના સાથી સરજન હાર—આવો મુકુંદ—સુણી
 આંસુ વાંહે ભારતને દારે [૨]
 દોડો હવે અલબેલા વહારે [૨]
 ભવથી તારવા તારણ હાર—આવો મુકુંદ—સુણી
 કૃષ્ણ કનૈયા જાંઝી બજેયા [૨]
 દયા કરો ભવ સીધુ તરેયા [૨]
 ગાળક વીનવં વારંવાર—આવો મુકુંદ—સુણી

(૧૮૮)

દુઃખ દૂર કરો દુઃખ દૂર કરો
 સેવક કે શીર પર હાથ ધરો—દુઃખ દૂર કરો
 જન્મ મરણ ક્રી કાંઝી કાઠો [૨]
 રાજ દ્રેષ મેરે મનસે હરો—દુઃખ દૂર કરો
 મન તૃણાસે મુક્ત બનાવો [૨]
 ભજન ભાવ ભક્તિસે ભરો—દુઃખ દૂર કરો
 નિસહિન મુખસે નામ જપાવો [૨]
 ચરણ કમલસે કરો ન પરો—દુઃખ દૂર કરો

ભવ સાગર જળ પાર ઉતારે [૨]
નાથ મોહિ પલ ના વિસરે—દુઃખ દૂર કરે

(૧૮૯)

એકવાર આ જીવનમાં—દર્શન પ્રભુ તમારા
કરવાની આશ દીલમાં—દર્શન પ્રભુ તમારા—ટેક
લાગી છે એજ લગની—પરવા નથી આ જગની [૨]
ચરણમાં પ્રીતી પ્યારા—દર્શન પ્રભુ—એકવાર
વીયોગ ના કહેવાયે—દુઃખ કોને આ કહેવાયે [૨]
નયને છે આંચુ ધારા—દર્શન પ્રભુ—એકવાર
પાપી હબ્બરે તાર્યા—અમનેજ ક્યાં વીસાર્યા [૨]
અપરાધ મું અમારા—દર્શન પ્રભુ—એકવાર
શાને બતાવે બહાના—કાના હવે ના નાના [૨]
કરેણાના છે કીનારા—દર્શન પ્રભુ—એકવાર
દેવેન્દ્રની આ અરજી માનો ન માનો મરજી [૨]
શરણે સદૈવ તહારા,—દર્શન પ્રભુ—એકવાર

(૧૯૦)

મારૂં નાવ ચડ્યું તોફાને પાર ઉતાર જોરે
પ્રભુજી પોતાનો બાણીને સાર સુબડ જોરે
નાવ ખડક વચ્ચે અથડાસે, ભર દરીયામાં ઝોલા ખાસે
અપ્ટ સુકાની થઈ સેવકને તાર જોરે—મારૂં નાવ

જન્મ મરણ જન્મજ નિવારે, શરણાગત છું શરણ સ્વીકારે
 વીપમય વીસમ વીકારે નાથ નિવાર જોરે—મારનાવ
 બગડી બાણ કોણ સુધારે, આપ વિના દુઃખમય સંસારે
 આંદ્ર ધરિ બળતાને બાપ બચાવ જોરે—માર નાવ
 વાદીની મધુરતા મોરલીથી ડાલ્યો, સરપ સમાન થઈ મતિ ભુલ્યો
 મંત્ર બણી મહાઝેર ચડેલ, ઉતાર જોરે—મારનાવ
 સ્નેહી જનોના સુખને માટે, પળપળ વિચર્યો વિપરીત વાટે
 સત્ય દીશમાં જીવન પ્રવાહ વહાવજોરે—મારનાવ

(૧૬૧)

મદારી વારે ચડે ને મદારાજ, વિનવે દાસલડી
 ક્યાંથી ઉભરાણી ઉપાધીઓ આજ, વિનવે દાસલડી—ટેક
 ભક્ત ઉધારક બદરજી તમે, ક્રીધા ભક્તોનાં કાજરે—બહાલા
 આવી વેળાએ જો નહિ આવે તો, બદલે તમારી લાજ-વિનવે
 ઝેરનો ખ્યાલો અમૃત ક્રીધા, બાઈ મીરાં ને કાજરે—બહાલા
 ભક્ત પ્રદલાદને આપે ઉગાર્યો, રાખી દાસલડીની લાજ-વિનવે
 શવરીબાઈનાં એઠાં બારાં, આરોગ્યા મદારાજરે—બહાલા
 શેઠ શામળશા તમેરે બનીયાં, નરસિંહ મેહતાને કાજ-વિનવે
 કુકમીઆની કાસજ કાઠવા, આપ ધરો છો અવતારરે—બહાલા
 શંકરના સ્વામી બેહલા પધારજો, એક તમારો આધાર-વિનવે

(૧૬૨)

કરકે કણ્ણા હે નાથ મેરી
 ઈસ નયાકો પાર લગાદેના [૨] કરકે

મુઝે કામને કોઘને ઘેર લીયા
 મેરી બીગડી બાજી બના દેના—કરકે
 પ્રભુ તુમ બિન અન્ય ન સાથી મેરા [૨]
 કર પકડો સમજ બીરદ તૈરા [૨]
 તુમ નાથ અનાયનકે પ્રભુજી
 મેરે ચિતકી વ્યથા મીટા દેના—કરકે
 પ્રભુ તુમ બીન કોનકી શરણુ બહુ [૨]
 પ્રભુ તજી અમૃત ક્યુ વિષ પીઠિ [૨]
 બસ રહું અહોનીસ નામ તૈરા
 કર દયા પ્રભુ ભકિત દેના—કરકે
 કર જોડી કહે બિનતી ભગવન [૨]
 હે નાથ પડા હું તૈરી સરણુ [૨]
 બસ દાસકી ભગવન ચે અરજી
 મુઝે દાસોકા દાસ બનાવેના-કરકે

(૧૯૩)

અમને ભકિત દો ભકિત દો, સુદ્ધ સેવકની તમે હોના-અમને
 સાચું સરણું નિજ દેજો પ્રભુ પાતાના કરી લેજો-અમને
 અમે ધાર્યું તમારું બહાનું નથી રાખ્યું જગથી છાનું-અમને
 અમે ત્રિવિધી તાપે તપીએ પ્રભુ જાપ તમારા જપીએ-અમને
 કરો ભૂક્ષીએ નહિ એવું કહીએ, પ્રભુ સદાએ રહેજો હૃદયે-અમને

(૧૯૪)

ચરણુ શરણુ ધનશ્યામ હું તારે
 દીનાનાથ દયા કરને હવે
 દીન આવી તુજ દવાર પોકારે—ચરણુ

તુજવિણુ અન્ય નહિ ત્રિભુવનમાં
 દાસ જાણી મુજ ત્રાસ નિવારે—ચરણ
 ભવસાગરમાં ભય અતિ ભારી,
 નાથ કહે હવે કોણુ ઉગારે—ચરણ
 પ્રેમાનંદના નાથ મહા પ્રભુ,
 આશરો એકજ તું દૃઢ મારે—ચરણ

(૧૯૫)

એક ભકિત વીના મારા નાથરે, બીજું મને આપશોમાં
 હું તો એજ માંગુ જોડી હાથરે, બીજું મને આપશોમાં
 આપો સંત જનોના સંગરે, બીજું મને આપશોમાં
 મારી જીવનમાં એજ ઉમંગરે, બીજું મને આપશોમાં
 મારી ઉરમાં કરોને નીવાસરે બીજું મને આપશોમાં
 મને રાખો ને રચીયા પાસરે બીજું મને આપશોમાં
 સુણા અરજી દયાળુ દેવરે બીજું મને આપશોમાં
 માત્ર અરણુ કમળની સેવરે બીજું મને આપશોમાં
 હરિ રાખોને મુજપર હેતરે બીજું મને આપશોમાં
 તમે અવીચળ સૂળના નિકેતરે બીજું મને આપશોમાં
 કરો મંતર વાસના દરરે બીજું મને આપશોમાં
 રાખો પ્રેમાનંદને હજુરરે બીજું મને આપશોમાં

(૧૯૬)

અમને નીતનીત દરશન દેજો સુંદીર શામળારે [૨]
 મારા હૃદય કમળમાં રહેજો, સુંદીર શામળારે—અમને

કાઠ કંઠે છે જાંસીવાળો [૨] કાઠ કંઠે છે ડાકોરવાળો [૨]
 અમને લાગે છે અતિ બહાલો, સુંદીર શામળારે—અમને
 પ્રેમધરી સૌ દરશને આવે [૨] આવી ચરણામાં શીષ નમાવે [૨]
 માળણ મીશરીભોગ ધરાવે, સુંદીર શામળારે—અમને
 શ્યામ સુંદીરસું પ્રીતમેં કીધી [૨] જગ ઉપાધી છોડી દીધી [૨]
 ભાવે ભક્તિ ભુદરની કીધી સુંદીર શામળારે—અમને
 કંઠણ સાગર સનમુળ આવે [૨] એવીજુકાંઈ નથી મારે દાંવા [૨]
 અમને ભક્તિના પાઠ પઢાવે સુંદીર શામળારે—અમને
 માણી શંકરની વીનંતી સ્વીકારે [૨] ગીરીવર ધારી ઉરમાં ધારે [૨]
 અમને ભવથી પાર ઉતારે સુંદીર શામળારે—અમને

(૧૬૭)

પતીત પાવન હરી બુદ્ધિ સદા શુદ્ધ દીજે [૨]
 અધમ ઉધારણ હરી બુદ્ધિ સદા શુદ્ધ દીજે [૨] ટેક
 બુદ્ધિ સદા શુદ્ધ દીજે, તુમારે શરણ લીજે [૨]
 સળ દુર્ગુણો કે શ્રીહરી, નીકાલ દીજે—પતીત
 અખંડ ભક્તિ દીજે, પુરણ પ્રેમ દીજે [૨]
 તુમારા નામકી તીજેરી, મુજે સોંપ દીજે—પતીત
 માયાકી જાળસે પ્રભુ મુજે છોડાય દીજે [૨]
 તુમારે પ્રેમકી કંકની મુજે પહેરાય દીજે—પતીત
 તુમારે નેનકી કટારી મુજે માર દીજે [૨]
 તુમારા પ્રેમકા ઇસારા મુજે સ્વામી કીજે—પતીત

(૧૬૮)

હેથી દેવાપે માગત, ચરણ સેવા અખંડીત—ટેક

જન્મ હો કાં ભક્ત્યા યાતી, પરી ન ચુકો તુઝી ભક્તિ
નામા મહણે કમળાપતી, હેચી ઘાવે પુઢતા પુઢતી

(૧૯૯)

બારે પાંડુરંગા કેવા ભેટ દેસી ઝાલો મી પરદેસી તુઝવીણુ-ટેક
તુજ વિણુ સખા મઝ નાહી કોણી વાટને ચરણી ઘાલુ મીટી-બારે
ઓવાળાવી કાયા તુઝે ચરણા વરૂની કેવા ચક્રપાણી ભેટ દેશી-બારે
તુકા મહણે માઝી પુરવાવી આવડી વેગેઘાટી ઉડી નારાયણા-બારે

(૨૦૦)

તુઝે રૂપ વેળા વેળાં પડો માઝયા દોહી ડોળા-ટેક
રામ નામ વદો વાણી હરી કથા પડો કાની-તુઝે
પાથી તીર્થ યાત્રા ઘડો દેહ સંતા ભરી પડો-તુઝે
સર્વ કાળ દેવ પૂજા નમન માઝે ગરૂડ ધ્વજ-તુઝે
અહો તુકા મહણે દેવા ઘડો વેણુવાંચી સેવા-તુઝે

(૨૦૧)

દરશન દેના પ્રાણ પીયારારે [૨]
નંદલાલા મોરે નયનોકા તારારે—દરશન
દીનાનાથ દયાલ સકલ ગુણ [૨]
નંદ કીશોર સુંદીર મુખવારે—દરશન

મન મોહન મન રૂકત ન રોકયો [૨]
 દરશનકી ચીત ચાહ હમારે—દરશન
 રત્નીક ખુસાલ મિલનકી આશા [૨]
 નીસદીન સુમરન ધ્યાન હમારે—દરશન

(૨૦૨)

તુજ ગતિ પ્રભુજી સૌથી ન્યારી અકળકળાને મોરલી ધારી-તુજ
 સાખી-અનંત એકજ છે વીભુ જલ સ્થલમાં તુજવાસ [૨]
 અવિનાશી આ વિશ્વમાં સઘળે તુંજ પ્રકાસ [૨]
 ગહન ગતિમાં મતી મારી ન પહોંચે [૨]
 મોટા મોટા મુનીઓ જાય હારી [૨] તુજ
 સાખી-લોભી લપટ દુષ્ટને તું શીક્ષા કરનાર [૨]
 ભકતોની મનવાંચના તું પુરી કરનાર [૨]
 ધ્યાન એક ચિન્તે વિભુ ધરીએ તમારું [૨]
 કરે સહાય પરીપ્રજ્ઞ મુરારી [૨] તુજ

(૨૦૩)

જય જગદીશ હરે, પ્રભુ જય જગદીશ હરે
 ભકત જનોકા સંકટ, છીનમેં દૂર કરે—ૐ હરહરહર મહાદેવ
 જો ધ્યાવે ફલ પાવે, દુઃખ ખીનસે મનકા—પ્રભુ
 સુખ સંપત્તી ગૃહ આવે, કષ્ટ મીઠે તનકા—ૐ હરહર—
 માત પીતા તુમ મેરે, શરણુ ગ્રહું કીસકી—પ્રભુ
 તુમ ખીન ઔર ન દુઝા, આશ કરું કીસકી—ૐ હરહર—

તુમ પુરણુ પરમાત્મા, તુમ અંતર્યામી—પ્રભુ
 પરીબ્રહ્મ પરમેશ્વર, તુમ સળકે સ્વામી—હરહર—
 તુમ કરૂણા કે સાગર, તુમ પાલન કરતા—પ્રભુ
 મેં મુરખ બલ કામી, કૃપા કરો ભરતા—હરહર—
 તુમહો એક અગોચર, સળકે પ્રાણુપતી—પ્રભુ
 ક્રીસ વીધ મીલું ગુંસાર્મ, તુમકા મેં કુમતી—હરહર
 દીન બંધુ દુઃખ હરતા તુમ ઠાકુર મેરે—પ્રભુ
 અપને હાથ ઉઠાવો, દ્વાર પડયો તેરે—હરહર
 વિષય વિકાર મીટાવો, પાપ હરો દેવા—પ્રભુ
 શ્રદ્ધા ભકિત બઢાવો, સંતનકી સેવા—હરહર

(૨૦૪)

જય કાળ તણા મહાકાલ કૃપાળુ, મહેસ તમે કરૂણા કરજો
 સુખ શાંતી અખંડ વિશ્વંભર ભુધર, સૌભકત તણા ઉરમાં ભરજો
 પાપ તાપ અમ ટાળી ઉગારો, આપ વિના નહિ કોઈ આરો
 ભકતો તણા દુઃખ ટાળક પ્રભુજી, પ્રેમ ધરી અમને પાળો
 દોષ અમારા ક્ષમા કરજો દયાળુ, દુર્ગુણો સર્વે નષ્ટ કરો
 વંદે આ ભકતો પુરે પ્રેમે ભકતી રસથી પુર્ણ કરો.

(૨૦૫)

અચ્છા મેરા દીના નાથ મેરી શુધ લેના
 મેરી શુધ લેના રામજી મેરી શુધ લેના—ટેક
 સોનેકા સોનેયા નાહી રૂપેકા રૂપેયા નાહી

કોડી દમડી પાસ નાહી ક્યાં જાકે રહેના—અચ્છા
 ખેતી નહી વાડી નહી ઔર કૈસા ધંધા નાહી
 એસા કોઈ મીત્ર નાહી ક્યાં જાકે રહેના—અચ્છા
 માતા નાહી પીતા નાહી ઔર ખેતી બંધવ નાહી
 એસા કોઈ રાજા નાહી ક્યાં જાકે રેના—અચ્છા
 કહત મલુક દાસ છોડીદયો પરાધ આસ
 સંતોકે સંગમે જાકે રામ નામ લેના—અચ્છા

(૨૦૬)

અમારા પ્રેમની ખાતર પ્રભુ પાસ આવોને
 હૃદયના શોક હરવાને પ્રભુ બંધી બજાવોને
 ભરી વેદાંતની વાતો સ્વરૂપ દર્શન કરાવોને
 હૃદય પટ ખોલવા ખાતર પ્રભુ આવી બતાવોને
 અગમ જલ ચાલતી નૈકા વિકટ માર્ગે ચડી ગમ છે
 નીકટ સબંધને ખાતર કીનારે કંઈ બતાવોને
 કુકર્મી હું બન્યો કોઈ વળી છું દ્રવ્યનો લોભી
 દયાળુ આપ દયા લાવી સરલ રસ્તા બતાવો ને
 તરસતાં નેત્રની શાન્તી, રહીછે આપ દર્શનમાં
 દાસના ઝરપતાં અશ્રુને ખાતર, અરે આંખી કરાવોને

(૨૦૭)

અહો વિધના દેવ આનંદકારી—કરી તાહરી સેવા તે છે લાભકારી
 ખરે રાખીએ પ્રાર્થના રોજ જારી. સરેકાજ જો હોયતે રૂઠું ભારી
 હમેરાંક છીએ વિના તું ન આવે. વિનાતું હરી હાથ તે કોણુ આવે
 બહુ મચ્છીએ તેવળી કોણુ આવે, વિના તું પ્રભુ વિધન તે કોણુ ટાળે

(૨૦૮)

હે જગત્રાતા વિશ્વ વિધાતા [૨] હે સુખશાન્તી નીકિતન હય-ટેક
પ્રેમકે સીધુ દીનકે ખંધુ [૨] દુઃખ દરિદ્ર વિનાશન હે-હે જગ
એક અખંડ અનંત અનાદિ [૨] પુરણુ બ્રહ્મ સનાતન હે-હે જગ
જગ આશ્રય જગપતી જગવંદન [૨] અનુપમ અસખનિરંજન હે-હે જગ
પ્રાણસખા ત્રીભુવનપતી પાસકે [૨] જીવનકે અવસાનન હે-હે જગ

॥

(૨૦૯)

હૃદય કમળના રામજીરે, કૃષ્ણ મહારા ચિત્તડાના ચાર
મહારા બહાસા ભકતોની બહારે બહલા આવજો રે
હરિ તમારી મહને હામ છેરે, જગદીશ તમારૂં મહને જોર મહારા બહાલા
સંકટ વેળાના શ્રીહરિરે, શ્રીજી કરોને મહને મહાય-મહારા બહાલા
સ્ત્રીયા તમારા રંગનીરે ચટકી લાગી છે ચિત્ત મહાય-મહારા બહાલા
વિકૃલ બહારે આવજો રે, કશીએ ન રાખસા ક્યાસ—મહારા
અચળ તમારો આસરો રે, નશી બીજની આસ—મહારા
અમરીષને ઉગારીએરે, ખરો મચાવ્યો ખેલ—મહારા
સુધન્વાને સાચવ્યોરે, ટાઢું કરીને તેલ—મહારા
સુદામાનાં સો સંકટ હર્યોરે, કર્યા કનકના મહેલ—મહારા
પ્રહલાદની પત રાખવારે, કીધો તે સ્થંભમાં વાસ—મહારા
ધ્રુવજીને માટે પ્રગટ થઈને, આખું અવિચળરાજ—મહારા
માધવદાસની માં થયારે, પુર્યા એના લાડકાડ—મહારા
ગ્રેડ જનીને શામળા તડમે, હુંડી સ્વીકારી રણુછોડ—મહારા
કાળી કંઈપી કુખ્જ તહેને, કીધી સ્વરૂપની નાર—મહારા
શવરીના બોરવળી કરમાનો ખીચડો, ખાઈ કરી ભવપાર—મહારા
મીરાનું વિષ અમૃત કર્યું રે, પંચાળીના પૂર્યાચીર—મહારા
શાપ પામીને શહ્યા થઈતી, તેને અહુહ્યા કરી રઘુવીર—મહારા

ભાજી વિદુરની હેતે જમ્યા, તહમે થયા પાંડવના દાસ-મહારા
 વૃજમાં પધાર્યા વડાવૃથીરે, રમાડયા ગોપીઆને રાસ-મહારા
 ભકતોની ભીડમાં દોડજોરે, દેવાને ભક્તિનાં દાન-મહારા
 નહિતો બીરદ જસે નામનુરે, કપટી કહેવાથો કહાન-મહારા
 મહારા વડાલા ભકતોની વડારે વેંદલા આવજોરે—મહારી

(૨૧૦)

શ્રી ગોવિંદ કૃષ્ણ મોરારી [૨] કરેસલાય હે ગીરધારી [૨]
 તારૂં રૂપ આનંદકારી [૨] તારા નામની બલીહારી [૨]
 શ્રી રામ રમાપતી રામે શરણુમાં [૨] કૃષ્ણ કૃપાજલ રેડા ક-ણુમાં [૨]
 હે પતીત પાવન કારી [૨] તારા નામની બલીહારી—[૨] શ્રી
 શ્રી કૃષ્ણ કૃપાનીધી કરુણાકારી [૨] નીર્ગુણ સગુણ સનાતન ધારી [૨]
 હે નાથ ભક્ત હીતકારી [૨] તારા નામની બલીહારી—શ્રી
 શ્રી વિષ્ણુ વ્યાપક જડ ચેતન્યમાં (૨) પૃથ્વી પહાડને વન ઉપવનમાં [૨]
 હે નીલેંપ અગ્નિલવીહારી [૨] તારા નામની બલીહારી—શ્રી
 શ્રી પદ્મનાભ પુરૂષોત્તમસ્વામી (૨) ઉગાર્યા તમે બાહુ જાળકામી [૨]
 હે નાથ અતી ઉપકારી (૨) તારા નામની બલીહારી—શ્રી

(૨૧૧)

દીનનો દયાળ છાંડી કોને શરણુ બાવું
 કોને શરણુ બાવું પ્રભુ, કોને શરણુ બાવું—ટેક
 માત તાત જાણી પ્રભુ ચરણુ પ્રત્યે ધાવું [૨]
 ખામીને પ્રસાદ પૂર્ણ [૨] કૃતકૃતાર્થ થાવું
 પ્રભુ કૃતકૃતાર્થ થાવું દીનનો

નીતી ભક્તિ રૂપી પુણ્ય, તીર્થમાં હું નહાવું [૨]
 પરમ યજ્ઞ બ્રહ્મની હું [૨] સ્તુતી ગુણ ગાવું
 પ્રભુ સ્તુતી ગુણ ગાવું — દીનને
 પ્રભુ કૃપા નિધાનની હું પૂર્ણ કૃપા ચહાવું [૨]
 સંકટ સમયે નાથ [૨] પદલવ હું સહાવું
 પ્રભુ પદલવ હું સહાવું — દીનને
 નમી નમી પરાતપરા હું શરણ તારે આવું [૨]
 પ્રેમ પુણ્ય અંજલી હું [૨] પ્રભુપદે વધાવું
 પ્રભુ, પ્રભુપદે વધાવું — દીનને

(૨૧૨)

અહો નાથ હેતે હવે હાય અહો
 પ્રભુ પામ હો પ્રેમનો પૂર્ણ ખ્યાલો
 કૃપા દૃષ્ટિથી ભુદ્ધિ દમ્ભ કાંપો,
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો
 જજો રોગને દોષ સર્વે જનોના
 તથા તાપ ને ત્રાસ નાસે તનોના
 બધી બીક ટાળી મટાડો બળાપો
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો
 પ્રગ્ત સર્વ સંખી વસે થક સુખાળી
 દસ દિશમાં નિત્ય દેખે દિવાળી
 જપે તાહરા નામના નિત્ય જપો
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો
 સદા વસ્તુ સર્વે મળો મુલ સસ્તે
 રહો શુભ શોભા બની સર્વે રસ્તે

છજે માલીયે સત્યની છાપ છાપો
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો
 મહીમાં ભલા વરસજો મેહ માગ્યા
 રહે લાભને લક્ષમાં લોક લાગ્યા
 જજો અંગમાંથી મરીને ઉતાપો
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો
 વિવાહના અહર્નિશ વાણંત્ર વાગો
 ભલા લોકની બ્રાન્તિને ભિતિ ભાગો
 સ્થિતી સારીમાં સર્વને સ્થિર સ્થાપો
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો
 દિનાનાથજી દ્રવ્યની છુટ દેજો
 બધા લોક લાગે તણે લાભ લેજો
 પ્રજાના પ્રલય થઈ જજો સર્વ પાપો
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો
 સુખે સાંપડે લોક સોને સમૃદ્ધિ
 વળી વંશની આપજો આપ વૃદ્ધિ
 લડાવે ભલા પૂત્રને લાડ બાપો
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો
 દહી દુધ થી ગોળને માલ મેવા
 મળે અદ્ય મુદ્યે ઉદ્ય થાય અવા
 અને અન્ન સસ્તાં મળે માંડી માપો
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો
 સુખી રાય રાણા પ્રજા સુખ પામો
 જનો મધ્ય આનંદ આનંદ જામો
 વળી સર્વ સંસારમાં સુખ વ્યાપો
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો

રહો શ્વેમ મનુષ્યને ઢોર જાતે
 ક્ષિત્તી મધ્ય ખુટે નહિ અન્ન જાતે
 તમે પાર ઉતારજો તારી ત્રાપો
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો
 કીધી પ્રાર્થના તે પ્રજા લોક કામે
 રૂઢી રીતીથી આજ દલપતરામે
 સુણીને પ્રભુજી કરો માફ શાપો
 નવા વર્ષમાં હર્ષ ઉત્કર્ષ આપો

(૨૧૩)

આ અરજી ઉરમાં ધરી, નવા વરસ મોજાર
 સુખ સઘળાં સંસારીને, કરજો જગ કર્તાર
 ખારે દરીએ ખલકથી, જજો ખેદને ખાર
 સંપ અમારા સ્નેહીમાં, કરજો જગ કર્તાર
 સંકટ કોઈ પ્રકારનું લાગે નહી લગાર
 વિદ્યાની વૃદ્ધી થજો, હજો વિવેક વિચાર
 અતિ નિર્મળ મન મનુષ્યનાં, કરજો જગ કર્તાર
 વળી વધજો નર વિશ્વમાં, હિમતવાન હજાર
 જશ મેળવનારા જનો, કરજો જગ કર્તાર
 તન મન તાપ ટળી થજો, ઠંડક ઠારો ઠાર
 આબાહી આ દેશની, કરજો જગ કર્તાર
 શ્રીમંતોના શુભ થજો, અંતકરણ ઉદાર
 વળી વૃદ્ધિ ધન ધાન્યની, કરજો જગ કર્તાર
 દુઃખ દરીએ દુખ્યાં હશે, તેનો થજો ઉધાર
 કોપ તજી કરૂણા ઘણી, કરજો જગ કર્તાર

પ્રાણી સૌને પરસ્પર પૂરણુ વધજો ખ્યાર
 દોસ્ત સર્વના એક દિલ, કરજો જગ કર્તાર
 દુર્ગણુ દુર થઇ જજો, સદગુણુના શણુગાર
 સૌ જનને શોભીત સદા, કરજો જગ કર્તાર
 પ્રલય કરીને પાપનો, ભૂનો હરજો ભાર
 સૂષ્ટિમાં વૃષ્ટિ ભરી, કરજો જગ કર્તાર
 દિલમાં દલપતરામને વધે ઉમંગ અપાર
 એવું શુભ વર્ષ તું કરજો જગ કર્તાર

(૨૧૪)

દુનિયાનાં દુઃખ નિવારો રાજ, દયા કરોને હવે દીનબંધુ
 જન પામ્યા છે ખીડા પાકી [૨]
 બનવાની ન રહી બાકી રાજ — દયા કરોને
 આ સંકટ તો નથી સંહવાતું [૨]
 નજરે જોયું નથી જાતું રાજ — દયા કરોને
 આ ઇશ્વર છે તમે ઈન્સાફી [૨]
 મહારાજ કરો હવે માફી રાજ — દયા કરોને
 સૌ પામ્યા છે શિક્ષા પુરી [૨]
 તેમાં જોતા નથી અધુરી રાજ — દયા કરોને
 ફરીથી મનમાં કોઈ નહી કુલે [૨]
 ભવમાં આ દુઃખ નહીં ભુલે રાજ — દયા કરોને
 સુખ પામે સૌ ગામે ગામે [૨]
 દીધી આશીષ દલપતરામે રાજ — દયા કરોને

(૨૧૫)

સમય મારો સાધજે જહાલા,

કરું હું તો કાલા-વાલા [૨]

અંત સમય મારો આવશે જ્યારે, દેહનું નહિ રહે ભાન

—ભાન દેહનું નહિ રહે ભાન

એરે સમય મુખે તુલસી દેજે, દેજે યમુના પાન-સમય

જીભલડી મારી પરવશ બનશે, ને હારી બેસુ હું હામ-

—હામ હારિ બેસું હું હામ

એરે સમય મારી વહારે ચઢીને રાખજે તારું નામ-સમય

કંઠ રૂંધાશે ને નાડીઓ તૂટે તૂટે જીવન દોર

—દોર તૂટે જીવન દોર

એરે સમય મારા અલબેલાજી, કરજે બંગ્લીશોર—સમય

આંખલડી મારી પાવન કરજે ને દેજે એક જ લહાણ

—લહાણ દેજે એકજ લહાણ

શ્યામ સુંદીર તારી આંખી કરીને પુનિત છોડે પ્રાણ-સમય

(૨૧૬)

શાંતિ, શાંતિ, શાંતિ, પ્રભુ, શાંતિ સદા આપો [૨]

પરમ કૃપા કરી કૃપાળ કલેશ કષ્ટ કાપો પ્રભુ કલેશ શાંતિ

શરણુ આવી વિશ્વનાથ, વંદન કરી જોડી હાથ (૨)

સર્વ જપે ભક્ત સાથ, શાંતિ સુખ આપો પ્રભુ શાંતિ-શાંતિ

કરુણામય દૃષ્ટિ કરો, હૃદયતિમિર સર્વે હરો [૨]

મનવાંછિત અર્થ પુરો, સુણી તમે વિલાંપો પ્રભુ સુણી-શાંતિ

જાપી તમારું પુણ્ય નામ, કરીએ તમને પ્રણામ [૨]

સત્ય શુદ્ધ ધર્મ સકળ, દેશ વિષે સ્થાપો પ્રભુ દેશ-શાંતિ

નુતન વર્ષે પ્રભુને પ્રાર્થના.

૩૦

દ્વાર દ્વાર દીપમાળ જાગી એવી અંતરમાં પ્રગટાવો
જ્ઞાન દીપકના પૂર્ણ પ્રકાસે હૃદય પ્રભુનું ધામળનાં
આ સંસારે સ્વર્ગ ઉતારી માનવ જીવનનો દ્યો લહાવો
વર્ષાતિસવ ઉજવવા આજે પ્રસન્નતા સમ્રાજે પ્રસારો
કો કૃત્ય માનુંપી દેવી કે પૃથ્વી શશી કે તારલા
શ્રી ઘન્ટના કો નામ વિશે સૌ ક્યાં લગીએ ક્યાં લગી
એ મંત્રનાં ગર્ભાર્થ પચવી નેક રાહે આલજો
શ્રી ઘન્ટનું કો નામ તારા પ્રગર તાપ પ્રબલજો
વરજો તમે આ વર્ષમાં સાચા સ્વધર્મા ચરણને
ભરજો હૃદય ભંડાર ચાહી ચતુરભુજના ચરણને
તરજો ત્રીવીધી તાપ તરછોડી બધા આવરણને
કરજો નીરંતર યાદ ભકતાધીન એ ભગવાનને

જે વિશ્વના કર્તા અને પાલક પિતા માતા પ્રભુ
જે એક છે પણ થમ અનેક વસ્તુ સઉમાં એ પ્રભુ
જેની કૃપાથી સર્વ આ સંસારમાં સુખ થાય છે
તે નાથને શરણે જતા આશીષ સર્વ પમાય છે
તેથી અમારી યાચના એ નાથના પદ કમળમાં
રાખો શરણુ અમને સહુને સુખદ એપદ કમળમાં

કલીમલ ન બાધે ભકિત વાધે સદા એ પદ કમળમાં
હરિદાસ હરિજન સહિત ચાહે વાસ એપદ કમળમાં
આ નવલ વર્ષે એ થકી આશીષ બીજી હોય શી
સતત રહે મન હરિ પદે કરૂણા કરે ગુરૂ રાયજી

નામ જેહનું લવનું ઔષધ ત્રિવિધ તાપ અથ હરનારું
જપનારા જનના મનને વળી નિર્મલ પ્રેમલ કરનારું
તે પ્રભુ આપણ સર્વે ઉપર સર્વ કાલ અનુકુળ હજો
તે કૃપાળુના ચરણ શરણથી નવલચર્ચ સુખરૂપ થજો

શ્રી નારાયણ કવચ.

- વિશ્વરૂપ કંઠે ઇંદ્રને, શ્રી નારાયણ-કવચ,
જીત્યા જેહ થકી જેણે, અર્ગળિત દેત્યો સમર્થ. ૧
- ભાગ્યવત અધ્યાય આઠમે, વર્ણવી ઇંદ્રની વાત
વર્ણવે એ વિશ્વરૂપ, ઇંદ્રરાયની પાસ. ૨
- ઇંદ્ર પાણુ એ કવચથી પામ્યા ત્રિલોકનું રાજ્ય
અખુટ લક્ષ્મી પામીને, કરી શત્રુ સંહાર. ૩
- એવું બળ આ કવચમાં, રક્ષા કરી છે ઇંદ્ર
આખું ધન ત્રિલોકનું કયું અતિશય હિત ૪
- કંઠ પરિક્ષિત વિશ્વરૂપને, વિસ્તારી કહો વાત,
કેમ જીત્યા શ્રી ઇંદ્રદેવ, હરાવી શત્રુ સંગાથ. ૫
- વિશ્વરૂપી વર્ણન કરે, શ્રી નારાયણ-કવચ,
ધરી ધ્યાન એ સુણજો, રાખી ચિત્ત સ્વસ્થ. ૬
- કરવો પાઠ આ કવચનો, આવે જો કોઈ ત્રાસ,
હાથ ધોઈ આચમન કરી, ધરી પવિત્રી પાસ. ૭
- ઉત્તર દિશા મુખ, કરવો અંગન્યાસ,
આઠ અક્ષર બાર અક્ષરથી, કરવો કરન્યાસ. ૮
- વાળી રાખી નિયમમાં, કરવો કવચનો પાઠ
બચી જશે એ ત્રાસથી, એવો છે આ પાઠ ૯

- ૐ નમો નારાયણ મંત્ર એ અક્ષર આઠ; કરવો ન્યાસ આ મંત્રથી, ૐ કારદિક નામ ૧૦
કરવો ન્યાસ અનુક્રમે, એ પગ એ ગોઠણ પેટ હૃદય ને વક્ષસ્થળ, મુખ મસ્તક સાથળ. ૧૧
ૐ નમો ભગવતે વામુદેવાય.
- સાપુટ કરેલા ૐ કારથી, આ બાર અક્ષર મંત્ર, આંગળીએ એક અક્ષરથી, કરવો ન્યાસ આરંભ ૧૨
અંગુઠાની આંગીઓમાં, કરવો ન્યાસ આ મંત્ર, એ પાળ એક એક અક્ષરથી. એ છે ન્ય સનું જન્મ ૧૩
ૐ વિષ્ણુવં નમઃ એ મંત્રના ૐ કારનો હૃદય, વિકારનો મસ્તક વિષે, પ્રકાર ભ્રુટી મધ્ય ૧૪
ભુકારનો શિખા વિષે, વેકાર શ્રી નયન, નકારના સંધી વિષે, કરવો ન્યાસજ એમ ૧૫
મકાર મઃ બાકી રહ્યો બોલી અષ્ટાય કટ, બોડવા દિગ્ગંધમાં, વર્ણવું ન્યાસ અંગ ઝટ ૧૬
ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે, વિદ્યાતેજ ભંડાર, એશ્વર્યાદિક શક્તિ છે, વળી છે તપ અંગાર ૧૭
એવું રાણી હૃદયમાં, ધરી તમારું ધ્યાન. બોલી નારાયણ કવચ, નીચે વર્ણવ્યું આમ ૧૮
ગરૂડજની પીઠપર, ચરણ ધર્યા છે વહાલ. આઠ સિદ્ધિ આઠબાહુ છે, શંખ ચક્ર ને ઢાલ ૧૯
તલવાર ગદા ધનુષબાણ અને ધરી વળી પાશ, રક્ષા સર્વ પ્રકારની, કરો શ્રી હરિ અવિનાશ ૨૦
જળમાં છે જળતંતુ રૂપ, વરૂણ કેરા પાશ, રક્ષો એડ થકી મુને. હે મત્સ્યાવતાર હાશ ૨૧
માયાથી બટુક બની. કહેવાયા વામન આપ, રક્ષા કરજો મારી સ્થળે સ્થળે મુજ નાથ ૨૨

રક્ષા કરો અંતરિક્ષમાં હે ત્રિવિક્રમ નાથ, સમાવ્યુ' સર્વ બ્રહ્માંડને, નિજ રૂપમાં સાથ	૨૩
કરજો રક્ષા માહુરી વનવળી સંગ્રામ, જીત્યા આપે દૈત્યોને, અહો નૃસિહ ભગવાન	૨૪
ગજવી દશ દિશા તમે, જ્યારે હસ્યા સંગ્રામ, ગર્ભ પડ્યા દૈત્ય પત્નીના, કરજો મુજ સંભાળ	૨૫
કરજો રક્ષા માર્ગમાં, હે વરાહ અવતાર યજ્ઞ રૂપી અવયવો છે, ભૂમિ કાઠી કરાળ	૨૬
પર્વતાના શિળારે, રક્ષા પરશુરામ, પ્રવાસમાં રક્ષણુ કરો, લક્ષ્મણજીને રામ	૨૭
નારાયણ રક્ષા મુને, અભિચાર ઉઘ્ર ધર્મ નર ભગવાન રક્ષા મુને, હરીને મારો ગર્વ	૨૮
રક્ષા કરજો મહારી, દત્તાત્રય ભગવાંત, ગુણના સ્વામી કપિલદેવ, છોડો કર્મના બંધ	૨૯
રક્ષા મુને કામથી, હે સન્તકુમાર, રક્ષા હયશીવ નાથજી, માર્ગે પડું જે વાર	૩૦
દેવપુત્રમાં વિઘ્નનું, રક્ષા હે નારદ, સર્વ જાતના નકેથી, રક્ષા હે કશ્યપ.	૩૧
રોગોથી રક્ષા મને ધન ધનવંતરી નાથ, બચાવો મને વૃષભ દેવ, કોવાદિક જે સાથ.	૩૨
લોકોના અપવાદથી, રક્ષા યજ્ઞાવતાર, હે જાળભદ્ર રક્ષા મુને, મનુષ્યના દુઃખમાર	૩૩
ક્રોધથી રક્ષા મને, શેષ નાગ ભગવાન, રાગજો એ વેદ વ્યાસ, મારું જે અજ્ઞાન,	૩૪
ભૂલ પાંગડથી દૂર કરો હે બુદ્ધાવતાર કાળ કળિ અધર્મના, ધરી કલિક અવતાર.	૩૫
ગદાથી રક્ષા મુને, પ્રાતઃકાળે કેશવ, વેળુંને ધરનાર છે, રક્ષા કાળ ભૈરવ.	૩૬

સાંગને ધરનાર છે, હે નારાયણ દેવ, રક્ષા કરજો અમતાણી, પૂર્વાહન કાળમાં એવ.	૩૭
ચક્રને ધરનાર છે, હે વિષ્ણુ ભગવાન, રક્ષા કરજો મમતાણી, કાળ કહું મધ્યાહન.	૩૮
ઉચ્છ ધનુષના ધારી છે, શ્રી મધુદા ભગવાન, કરજો રક્ષા માહરી, કાળ કહેવાય અપરાહન.	૩૯
પ્રહ્લા વિષ્ણુ રૂદ્રદેવ, ત્રિમૂર્તિ કહેવાય, રક્ષા કરજો માહરી, માઘવ સાયકાળ	૪૦
પ્રદોષે રક્ષા મુને, હે સ્વામી મૂળનાથ; અંહા રાત્ર અર્ધ રાત્રથી રક્ષા હે પદ્મનાભ.	૪૧
ઇશ્વર શ્રી શ્રીવત્સધામાં રક્ષા પાછલી રાત, પરોઢીયે રક્ષા મુને અવસર, હે જનાર્દન નાથ	૪૨
દામોદર રક્ષા મુને, અવસર પ્રાતઃકાળ, રક્ષા સર્વે સંધીમાં, વિશ્વેશ્વર મૂર્તિ કાળ	૪૩
પ્રલય કાળના અગ્નિ જેમ, ધાર છે તીક્ષ્ણુ રે ચક્ર, બાળજે ચેા તરફથી, બાળે આગ જેમ ખડ,	૪૪
શ્રી હરી મૂકે જ્યારે, બાળ જે તું હે ચક્ર વાયુ સહિત તું બાળજે, સઘળા અવધ્ય રાત્ર	૪૫
કુખમાંડ વૈનાયક યજ્ઞ ભૂત, વળી રાક્ષસને ચક્ર, નાશ-નાશ કર હે ગદા તું દેખાયે વજ્ર	૪૬
તાણુખ ભર્યા છે તુજ વિષે એવી દોસ બળવાન, ચુર્ણ ચુર્ણ કર શત્રુને, તું અતિપ્રિય ભગવાન	૪૭
નસાડજે હે શંખ તું, રાક્ષસ પ્રમથને પ્રેત, માતૃગણુ પિશાચને, વળી બ્રહ્મરાક્ષસ એમ	૪૮
ગંભીર શબ્દો કાઢજે, જ્યારે કુંડ દયામય, કાઢજે ઘેર દૃષ્ટિને, જે મુજ શત્રુ હૃદય.	૪૯

તીક્ષ્ણ ધાર કે ખડક તુજ, કાપજે શત્રુ અરણ્ય,	
શ્રી હરીના હસ્તે ચઢી, કાપ કાપતું સૈન્ય	૫૦
અંદ્રતંજ સમઢાલ છે, ઢાંકો શત્રુ નયન,	
દૃષ્ટિ જેની દુપ્પટ છે, હરજો એ દુર્જન	૫૧
અહંકેતું સર્પોળીયા, વળી જનાવર દાઢ	
સુખોને નડનાર છે, મનુષ્યો જે હે નાથ	૫૨
કીર્તન નામ એ શસ્ત્રથી થાજો સર્વનો નાશ	
ઉગારજો આ શત્રુથી, હે પ્યારા અવિનાશ	૫૩
વેદમય શ્રી ગરૂડદેવ. હરજો અંકટ સર્વ,	
નિજ નામોથી રક્ષજો, વિશ્વકસેન સમર્થ	૫૪
શ્રી હરી આપના નામરૂપ, વાહન ને આયુધ,	
રક્ષા સઘળા સંકટો, આપો અમને સુખ.	૫૫
ઉત્તમ એવા પાર્ષદો, જે અતિ રૂપ ગુણ જાણ,	
કરજો રક્ષા અમતાણી, બુદ્ધિ ઉદ્વિગ્ન પ્રાણ.	૫૬
જ્ઞાન સત્ય અમને મળો, જગત શ્રી હરીનું રૂપ,	
થાજે રે એ સત્યથી, નાશ સર્વ અમ દુઃખ	૫૭
દ્રષ્ટિ રાખે અભેદ જે, ભાસે બ્રહ્મ અભેદ,	
ત્રિશક્તિ ધારણ કરો, સ્વમાયાથી વેદ.	૫૮
આયુધ બ્રમણ ચિન્હએ, ધરો એ શક્તિ કૃપાળ,	
તો એ સત્ય મુજબ તમે. રક્ષો સર્વ કાળ,	૫૯
વ્યાપક સર્વ સ્થળ વિષે રૂપો ધરી અનેક,	
રક્ષા કરજો મહારી, સર્વ દેશમાં નેક	૬૦
ગર્જના તમ નામની, ટાળે જન્મનાં ટેક.	
અતિ આપના તેજથી. હરો સામર્થ્ય અનેક.	૬૧
એવા શ્રી પ્રહલાદજી, રક્ષો સર્વ દિશ.	
ઉંચે નીચે ખીણમાં, અંદર બહાર હે ધીશ.	૬૨

વિસ્તાયુ' આ કવચનં, વિશ્વરૂપ કહે ઇંદ્ર.	
જાણશે તે છતશે, વિના પરિશ્રમે' દૈત્ય.	૧૩
જાણ્યું જેણે કવચ આ, બચી જાય છે અત્ર,	
નયનાં સામું દેખતાં, સ્પર્શ કરતાં તાંત્ર	૧૪
જેણે જાણ્યું કવચ આ, બચી જાય છે સદ્ય;	
રાજા ચાર ગ્રહો અનં, વ્યાધ તાણા પાણુ ભય	૧૫
પૂર્વે કૌશિક ગોત્રના. દ્વિજ કહેવાયા એક,	
ધરી યોગ નિર્જળ. સ્થળે, મુક્યો જેણે દેહ	૧૬
ગંધર્વાના અધિપતી. ચિત્રરથ જેનું નામ,	
વીટાયેલો સ્ત્રીઓ થકી, જતો હતો વિમાન	૧૭
આવી પડ્યો જ્યાં બ્રાહ્મણે, દેહ મુક્યો જો સ્થાન,	
વિમાન સહ ઉઘો પડ્યો. આવતા તુર્ત એ સ્થાન	૧૮
શ્રીવાદિગણના વચનથી, અસ્થિ લીધાં જાણ,	
નાચી પ્રાચી સરસ્વતી, કરી લીધાં ત્યા સ્નાન	૧૯
અતિશય વિસ્મય પામીને. ગયો પોતાને લોક,	
શ્રી-નારાયણ કવચમાં, ભર્યો છે એવો ઝોક	૨૦
આદરથી યોગ્ય સમયસર, સાંભળશે આ કવચ,	
નમશે તેણે પ્રાણી સહુ. છુટશે ભય અધવચ	૨૧
વિશ્વરૂપથી પામિયા, વિદ્યા શ્રી મધવન,	
મેગળ્યું રાજ ત્રિલોકનું, હરાવી સઘળું મન	૨૨
જય દેવકીનંદન લેજો શરણુ [૨]	
લેજો શરણુ ભુ લેજો શરણુ—જય	
ઇંદ્ર કીઓ હય કોપ જળી ગભરાયો ગોપ [૨]	
જય જય ગીરીવર અધર ધરણુ—જય	
કંઠ નીકંદન કાળીય મહંત [૨]	
જય જય કર્તારાજ રક્ષા કરો—જય	

મારી વીનતી ન દેશો વિસારી ગીરીવરધારી
 મને મોટી છે ઓથ તમારી ગીરીવરધારી
 જન્મ મરણની આપદા ભારી [૨]
 વિવષતિ નવ જન્ય નીહાળી [૨]
 મને અવસરે લેજો ઉગારી ગીરીવરધારી---મારી

❀

આવો આવો રે ઓ કાન કનૈયા મોરારી
 ભકતોના છે હિતકારી
 આવો આવોરેઓ કાન કનૈયા મોરારી
 શામળીયા છે ગીરધારી
 આવો અવોરે ઓકાન કનૈયા મોરારી
 ભકતોના ભવદુઃખ હારી

❀

તમ સાથે રંગીલા નાથરે બાંધી છે બેલી રે
 મારો હંતે જાણ્યો છે તમે હાથરે-ના દેશો મેલી રે

❀

સુખના સાગર પ્રભુ શામળા રે
 દુઃખના બેલી રાયરણછેડ હો લાલ-સુખ

❀

શરણે રાખો શામળીઆજી
 બહારો મારો ભકિતથી અઢગકઢળીયાજી—શરણે
 જનક કેઠના નવ જન્ય જનણ્યાજી—શરણે
 કેશવ કેઠના નવ જન્ય કળીયાજી—શરણે

❀

તારી ભકિતનો આપ રાય રણછેડજી
 કડવી દુમતિ કાપ રાય રણછેડજી

અંતરમાં પ્રભુ આપ બીરાજી [૨]
 મારા પાપ તાપ કાપ રાય રણછોડજી—તારી
 કરુણાની મુજ પર દ્રષ્ટિ કરીને [૨]
 નાય હાય શીર પર સ્થાપ રાય રણછોડજી—તારી

હે કનૈયા મોરલીવાલા કરદે બેડાપાર
 કરદે બેડાપાર કનૈયા [૨] ભકતો કે રખવાલ—હે
 ગોકુલ ગામ કે તુમ રખવાલે [૨]
 માતા જ્યોત્સના કે પ્રાણ પીયારે [૨]
 માળાણ ચુરાને વાલ—હે

કાન કાળા જાંઘીવાલા હે ગાવાળા શામળા
 ભકતપાળા દિનદયાળા દેજો ભકિત નીર્મળા
 કામ ક્રોધ નિવારીને પ્રભુ સત્યભકિત દ્રઢાવજો
 ભકતને જ્યાં બિડેહાય ત્યાં નાય વેહલા આવજો

નંદલાલા ગાવાળા મોરલીવાળા રે
 દીનદયાળા સખસે ન્યારા મનહર કાળા કાળા—નંદ
 હુનીયાકા હુઁળ હરનેવાલા ભકતોકા રખવાળા—નંદ
 મેં હુઁબીયારી ભટકતહારી શીર પર પાપ ગઠડીયા ભારી—નંદ
 અંધીયારેકું દુર ફગા કર કરદે અળ ઉજ્યારા—નંદ

કૃપા કરો રઘુપતિરામ [ર] કૃપાળુ થઈ દેવા
 તારી કૃપાથી સંકટ જાશે [ર]
 તારી કૃપાથી મંગળ થાશે [ર]
 તારી કૃપા તણો વરસાદ [ર]
 વરસાવો અમપર વહાલા

નારાયણ હરિ નારાયણ હરિ શામળા નારાયણ હરિ
 ભક્તોના રખવાળ શામળા નારાયણ હરિ
 અનાથના હો નાથ શામળા નારાયણ હરિ

યે રે વનમાળી યે રે વનમાળી શામળા યે રે વનમાળી
 ભક્તોના રખવાળ શામળા યે રે વનમાળી
 અનાથનાહો નાથ શામળા યે રે વનમાળી

મેરી શુધ લેના ગોકુળવાળં
 ગોકુળવાલે નંદ દુલારે - મેરી

દેવકી નંદન ગીરધરલાલ કર્ણા સાગર દિનદયાલ
 કર્ણા સાગર દીન દયાળ ભક્ત જનના તારણ હાર-દેવકી

આવો હરી આવો હરી ભક્તોને આજે ભીડ પડી

વારંવાર કરે વીનંતી હરીને
 શાંતી સદા આપજે
 યાચું છું જગનાથ તાત મમને
 તુંમા પ્રભુ સ્થાપજે

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE
OF GREAT BRITAIN AND IRELAND
VOLUME 10. PART 1. 1880.

